ALBERT FISH TOUR 2003

STREETPUNK MAJÁLIS
Május 1.: Kál

Böiler,
Katéter,
Albert Fish (P)

II. RADICAL ROOTS FESZTIVÁL
Május 2.: Budapest, Vörös Yuk

Csizmáskandúr, Tigris, Fidel Castro (CZ),
Albert Fish (P), Mumbajumba (I), Naswuah (I)

Május 3.: Szombathely

Mumbajumba (I),
Albert Fish (P),
Naswuah (I)
Social Free Face

Streetpunk fanzine *2003 március*

RADICAL ROOTS

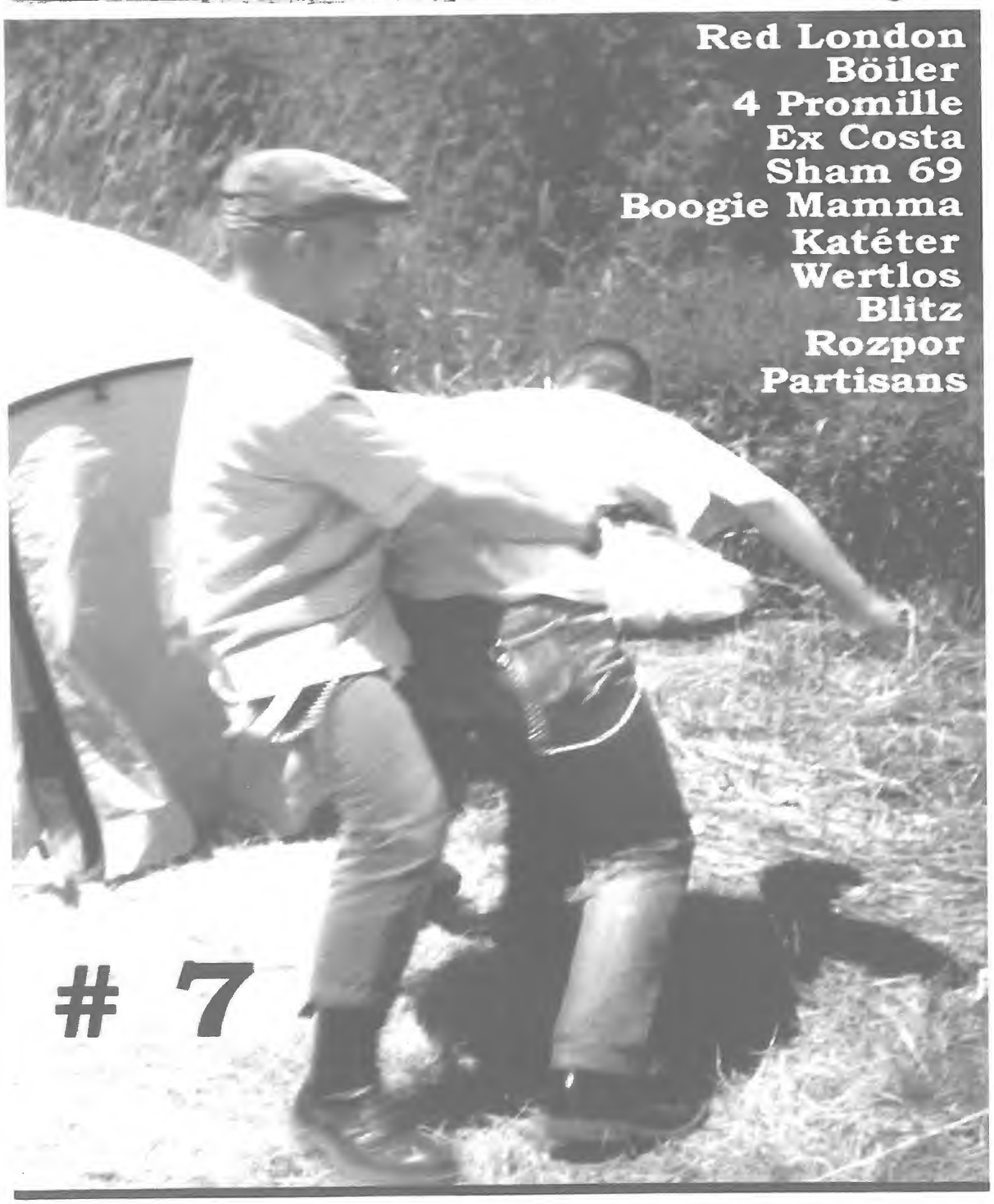

Red London
Böiler
4 Promille
Ex Costa
Sham 69
Boogie Mamma
Katéter
Wertlos
Blitz
Rozpor
Partisans

7

RADICAL ROOTS

INTERJÚK

Red London Kid Stoker 3
Böiler Rieger Jani 8
Katéter Bogyó 14
Blitz archív interjú Nidge-el 17
NemArt (Freeport) Kovács J. 19
4 Promille Thomas 28
Rozpor Datra 30
Szobafogság (EXKLUZÍV!) 32
Boogie Mamma Dávid 38
Ex Costa Kipu 42
Wertlos Walk 50

SZTORIK

Kid Stoker történetei 6
Blitz legendás punk&skin zkar 16
The Partisans újjáéledt 20
Sham 69 Jimmy punk star 40

KONCERTEK

Auróra Fesztivál '02 Győr 45
ÉHE Fesztivál Trafó 47
Inerdzia Tour képekben 48
Oxymoron Freeportban 48
Csizmáskandúr Vörös Yuk 48
Youngang Szombathely 49
Koncertinfo Albert Fish!!!!! 55

PUBLICISZTIKA

Skinhead portré avagy egy tanulmány a skinhead-ellenes előítéletekről by Zoli 24
A skinheadek szubkultúrájában megengedhetetlen a raszszizmus by Anonymus 52

ROVATOK

Fanzine szemle 11
Zajterápia CD szemle 33
Postafiók 86. olvasói levelek 22

RR PORTRÉ

Rieger Jani (Böiler) 54

Oi!Oi!Oi!

Még mielőtt a Radical Roots fanzine eddig megjelent példányait figyelemmel kísérő olvasók bakit gyanítanának, nyomban szeretném leszögezni, hogy még nem „szalajtok", szellemileg minden oké nálam, és nem is szándékosan ugrom kettesével a létrafokokat, vagyis nem ezen okokból kifolyólag jelenik meg a fanzine ötödik száma után rögtön a hetedik kiadás. A Radical Roots hatodik száma angol nyelven jelenik meg heteken belül, ám Magyarországon nem tervezem a terjesztését, mert az mintegy összefoglaló jelleggel, a Radical Roots első öt számában megjelent interjúkat fogja tömöríteni. A hatodik számot külföldi barátaimnak, olvasóimnak szánom, akik nyitottak a magyar színtér iránt, akiktől eddig mindig azt a visszajelzést kaptam, hogy tetszik nekik a fanzine, csak hát a magyar nyelv komoly gátat emel számukra a cikkek megértéséhez. Persze egyszerű lenne most azt mondani, hogy akkor tanuljanak meg magyarul a külföldi barátaim, én viszont azt mondom, ha ez kell a magyar színtér külföldi népszerűsítéséhez, ám legyen, olvassák angolul az írásokat. A Radical Roots fanzine mostani számának tartalmát bizonyos fokig a „sors" alakította, jelenleg is több, mint egy tucat interjús kérdésem van kint a zenekaroknál, sajnos a bandák zömének csapnivaló a morálja a korrekt, gyors válaszolást, tájékoztatást illetően. Számtalan példát tudok mondani az ellenkezőjéről is, néhány csapat szinte napokon belül küldi a választ, mindenesetre most így jött össze. Nem tudok szó nélkül elmenni a német Stage Bottles nevű SHARP zenekar ilyetén hozzáállása mellett sem. Lassan már két éve üldözöm őket az interjúmmal, míg végre tavaly nyáron odáig jutottam velük, hogy tudomásul vették a kérésemet, kérdéseimet, és konkrét ígéretet sikerült kicsikarnom tőlük, miszerint hamarosan válaszolnak. Nos azóta is csak ígéreteket kapok tőlük a havonta elküldött „sürgető" leveleimre. Nem értem a hozzáállásukat, hiszen elvileg egyetlen zenekarnak sem kötelező interjúkra válaszolni, de akkor vegyék a fáradtságot és mondják meg kerek perec, hogy nem, és kész. Csalódás nekem a Stage Bottles a lustasága miatt, sok, számomra fontos dologról énekelnek a dalaikban, mint pl. a „Come together"-ben is. De kérdem én, hogy hová menjünk így együtt? Megint csak az a fránya összetartás, ugye... Jó, néha én is megborulok, ha tajrészegre iszom magamat, ilyenkor a bunkóság és primitívség oltárán is áldozom, de régóta tudva lévő, hogy az alkohol öl, butít és nyomorba dönt. Nyomorba dönt, és nem mindig feltétlenül csak anyagi, de szellemi értelemben is. Sorry! Azonban ennél is veszélyesebbnek érzem a magyar SHARP skinheadek és punkok néhány éve kibontakozni látszó törékeny barátságára nézve a Magyar Taraj nevű fanzine munkatársainak ámokfutását. Egyszerűen nem tudom elhinni, hogy csak olyan oi és skinhead zenekarok albumait kapják meg recenzióra, amiket csak fikázni képesek. És nem csak a köztudottan anti-rasszista szemléletű Stage Bottles zenekarról írt lefitymáló és mocskolódó véleményükben látok szándékosságot a már említett „barátság" felborítására, ez most már tendecia a Magyar Taraj részéről. Nem értettem és hitetlenkedve álltam Gyüdi Sanyi sorai előtt, amikor alig két esztendeje azt írta, hogy bizony pl. hódmezővásárhelyi bulikon a bakancsos punkok és a skinheadek gyakran összeállnak a tornacipős gumipunkokat megabálni. A Magyar Taraj skinhead-ellenes kritikáinak tükrében viszont már nem is tűnik számomra oly irrealisztikusnak a Sanyi által vázolt „megabálós" portré, legalábbis kezdem megérteni, hogy mi lehet az alapja egy-egy „abálósdi"-nak. Ezzel a magam részéről lezártnak tekintem a Magyar Taraj fanzine nyílt oi! zene ellenes támadása ügyében nyitott dossziét, a Radical Roots következő oldalain megpróbálom a punk és skinhead kultúrán belül eső dolgoknak szentelni a papírt. Végezetül essék néhány szó a zenéről is. Május elején háromnapos koncertkörútra érkezik a portugál Albert Fish (a Radical Roots ötödik számában olvasható velük interjú) nevű streetpunk csapat, melynek káli, budapesti és szombathelyi fellépése exkluzív csemegének ígérkezik! Ha gondoljátok, gyertek el! Továbbra is arra biztatok mindenkit, hogy írja meg nekünk véleményét a színterünkkel, koncertekkel, újságokkal kapcsolatban.

Kova

A Radical Roots fanzine elérhetősége:

Kovács Gábor
2330 Dunaharasztl, Pf. 86.
rootforboot@freemail.hu

Társszerkesztő: Nagy Zoltán
nzkmb@freemail.hu

Radical Roots #7

KONCERTINFO

Budapest, Simon's
04.03. Barackca, Lecsa-Punk

Budapest, Vörös Yuk
04.04. Csizmáskandúr, Tizenhét, Csalez Lopez

Csizmáskandúr

Pécs, Stunczorgó
04.05. Konflikt, 82-es körzet, Pink Panthers, Hatóságilag Tilos!

Budapest, Vörös Yuk
04.11. Artimus Pyle (USA), Human Error, New Fight, Smafu

Tapolca
04.11. Iszonyat, Nesze, Buttholes, Hírközlőkábel

Dornbirn-Vismut (Ausztria)
04.16. Generators (oi! kanadából)

Érd, Borgödör
04.18. Hátsó Szándék, Honeyball, Mindig vidám bányásztörpék

Szentes, Black söröző
04.19. CPg, Erotikus Görények

Budapest, Vörös Yuk
04.19. (feldolg.est) Csalez Lopez, Keserű Giliszta, Sokol-403, Konstruktív Ellenzék, Steal This System

Keserű Giliszta

Budapest, Simon's
04.26. Hátsó Szándék, Ex Costa, Demagóg

Bécs, Arena (Ausztria)
04.28. The Trojan (UK)

Bécs, Arena (Ausztria)
04.30. „West Coast Punk Invasion" US Bombs, Agent Orange, One Man Army

Kál
05.01. ALBERT FISH (P), Böiler, Katéter, Pig

Budapest, Vörös Yuk
05.02. „II.Radical Roots Fesztivál" Fidel Castro (CZ), ALBERT FISH (P), Tigris, Csizmáskandúr, Mumbajumba (I), Naswuah (I)

Albert Fish

Szombathely, Végállomás
05.03. Mumbajumba (I), Naswuah (I), Social Free Face, ALBERT FISH (P)

Bécs, Arena (Ausztria)
05.07. Randy

Budapest, Vörös Yuk
05.10. Hatóságilag Tilos!, Katéter

Bécs, Arena (Ausztria)
05.13. MAD CADDIES, Rise Against, The Lawrence Arms, The Flipsides (mind USA)

Szombathely, Végállomás
05.14. DEROZER (I)+előzenekarok

Budapest, Vörös Yuk
05.15. DEROZER (I), Böiler, Ex Costa, Fekete Hetes

Budapest, Vörös Yuk
05.17. A Kókler, Meskalin

Budapest, Vörös Yuk
05.23. „Rockabilly Buli" Elnök emberei, V8, Hotdogs, Rockin' Rockets

Bécs, Arena (Ausztria)
05.28. „Deconstruction Tour" NoFX (USA), Strung Out (USA), Bouncing Souls (USA), Boy Sets Fire (USA), Real McKenzies (CAN), Fabulous Disasters (USA), T.S.O.L. (USA)

Real McKenzies

Gödöllő, Trafó
05.29. Leftöver Crack (USA), Antimaniax (A), Deadbeats

Budapest, Vörös Yuk
05.30. Forstella Ford (USA), Hans Martin Slayer (D), The Taktika, Very Bad Things

Budapest, Vörös Yuk
06.06. Atom and his Package (USA), Csizmáskandúr, Boogie Mamma

Győr, Fenyves autós mozi
06.18.-21. VI. Új Hullám Fesztivál 55 zenekar 10 országból. Többek között Attila the Stockbroker (UK), Zona-A (SK), Argies (ARG), Gauneri

Attila the Stockbroker

(CZ), Auróra, Katéter, Elitosztag, Csizmáskandúr, stb. Info:www.aurora.hu

Szombathely, Végállomás
06.27. Guardia Negra (red skinek Bostonból)+előzenekarok

Bécs, Arena (Ausztria)
06.29. Poison Idea

Bécs, Arena (Ausztria)
07.07. Madball (USA), Born From Pain (NL)

Doborgazon-Dobrohost (Szlovákia)
07. 17.-19. „Punk Island Fesztivál"

Köszi, oi! és üdvözlet azoknak, akik nélkül nem lenne Radical Roots fanzine! Thanks to:

Skinbomber Ferike (az örökbefogadott fiam), Zoli (legfőbb kollaborátorom KMB), Richard (Punkrock Guide fanzine), Rieger „Skinhead" Jani+Filip+Andris (Böiler), Gazsó fivérek (Jánossomorja), Bogyó+Lajbi+Pityu (Katéter), Kipu (Ex Costa), Nagy Andi, Rattus (Albert Fish), Walk (Wertlos), Rüdi (Pogoradio), Vladimir (Bulldog fanzine), Mosh (Knock Out Records), Traki, Datra+Roman (Rozpor), Dávid (Boogie Mamma), Thomas (4Promille), KID STOKER (Red London+Oi!Stori-es), Torsten (Moloko Plus), Mike (Mad Butcher Records), Keri, All-Ga, Schleki, Miro (Warrior fanzine), Dosi, Lopez+Fanny, Detlef (Oi!Hammer), Leech Records, Tusai Bandi, Rasta Skinhead (Mező), Anonymus, Gulyás Gábor, Lipi Brown, Gyüdi Sanya, Plastic Bomb fanzine, Bokori Sanyi, Skazofrénia, a Család (Beni+Levi+Babi), Rambó (ügynökök, get out!), Szalai Robi, Petrik Zsolt, és mindenki másnak, aki segített a fanzine létrejöttében!

Rieger Jani (Böiler)

Tartok tóle, hogy kevesen ismerik a Radical Roots olvasói közül a brit streetrock zene úttöröit, a sunderlandi Red Londont, pedig a lassan már húsz éve megalakult, és azóta is töretlen lendülettel dolgozó zenekar népszerűsége az elmúlt két évtized alatt mit sem kopott hazájukban, Nagy Britanniában, valamint Nyugat-Európában. A Red Londont egykoron megalapító Stoker fivérek fiatalabbikával, a zenekar szólógitárosával,Kiddel készítettem az alábbi interjút. Talán nektek is feltűnik majd, hogy Kid néhol kimondottan irodalmian válaszolt a kérdésekre, de ez nem véletlen, hiszen Kid jelenleg is a brit underground irodalom egyik prominens képviselője, többek között az Oi!Stories nevet viselő sztorigyűjtemény és a Red Alert (egy másik híres oi! csapat Sunderlandból) zenekar munkásságát megörökítő könyvek elkövetője...

RED LONDON

Kova: Kid, szerencsés ember vagy, hiszen személyesen élhetted át a 70-es évek végén a nagy brit punkforradalmat! Mesélnél ezekről az időkről?
Kid: 1977.-ben tornádóként söpört végig Nagy-Britannián a punkhullám! Ez a tornádó egy borongós januári napon csapott le szerény személyemre. Tizenöt éves srácként a lóverseny szakmában szerettem volna dolgozni, hiszen mint az egyetlen terület, ahol jól lehet keresni a lósport tradíciói miatt, ez a szakma volt minden brit kölyök álma. Mindenesetre azt szerettem volna, ha normális helyen tudok majd dolgozni, én akartam a lovakat etetni, és semmiképpen sem akartam azt, ami végül is bekövetkezett, hogy belőlem váljék az angol gyárak abraka!

A 6:3 alapjaiban rengette meg az angol emberek hitét...

Szülővárosomban, Sunderlandben (Északkelet Anglia) csak két esélyed lehetett a becsületes munkára, a bányák, vagy a hajógyár.Amikor utolsó évesként, az osztálytársaimmal együtt kikerültünk a lovásztanodából,első utunk a munkanélküli hivatalba vezetett segélyért kilincselni. Kénytelen voltam beíratkozni egy ipari iskolába, ami egy lidércnyomás volt a számomra! A tanulás mellett keményen dolgoztam és ráadásul az iskolaigazgató debil szokásait is türnöm kellett, minden apróságért nádpálcával fenyített. Sosem felejtem el jó öreg Gaz bátyám megdöbbent arcát,amikor hazavittem az első fizetésemnek nevezett alamizsnát. Gaz csak ennyit tudott mondani: "Kid, az ipar kurva rosszul fizet!" Nehéz idők jártak akkoriban a munkásosztály kölykeire...

Kova: Hogy lettél punkzenész?
Kid: Oké, folytatom az előbbi történetet... Aztán meghallottam őt! A Punkot. A hangzást. A szenvedélyt. A punkban megtaláltam mindazt, ami segített a bennem szunnyadó energiák felszabadításában. Olyan volt, mint amikor egy palackból kiszabadítják a szellemet. A punk forradalmasította a zenét. Így hát én is a kezembe vettem egy gitárt és gyakoroltam. Egy évvel később megalapítottam az első punk bandámat.Azóta is két dolog irányít, a gitár, és az ügyeskedéseim a munkahelyemen, ha a saját koncertünkre kell ellógnom.

Kova: Aztán 81.-ben jött a Red London. Mire utal a „red" (vörös) szó a zenekarotok nevében? A keleti blokkban ez a szín a kommunizmus egyik szimbóluma volt, bár azt hiszem, a ti nevetek inkább a munkásosztály-béli gyökereitekre utal...
Kid: A nevünket a Sham 69 fanatikus rajongótáborától, a hírhedt „kemény mag"-tól csórtuk. Ezidőtájt nagyon jónak tűnt ez a név egy punk zenekar számára. Nem állt szándékunkban semmilyen eszmét sem a zenekar neve mögé bújtatni, ámbár kétségtelen, hogy a Red London korai,úgymond „szocialista" dalszövegei és a mi munkásosztály-béli hátterünk miatt sok ember kötött (tévesen) elvarratlan kommunista szálakat a zenekarunk nevéhez. De mégegyszer mondom, eredendően egyszerű és praktikus okok miatt választottuk ezt a nevet, jól hangzott egy punk zenekar számára.

Kova: A Red London alapítása óta eltelt 20 évben szinte alig történt változás a zenekarotok összetételében. Olyan, mintha szándékosan óriznétek az induló felállást.Patty,Gaz és te Kid, már a kezdetektől fogva együtt alkotjátok a Red London gerincét, egyedül Raish Carter dobos és a helyére érkező Matty hagyta el a zenekart. Bemutatnád nekünk a vén rókákat, a Red London tagjait?
Kid: Nos,eredetileg valóban Raish Carter volt a dobosunk, de ő néhány hónappal a zenekar megalakulása után itt hagyott minket, így mi a helyére érkezett Mattyt tartjuk számon,mint első dobosunkat. Matty 14 évig állt a Red London szolgálatában. A zenekarunk átlagéletkora 40 év, így tényleg vén rókák vagyunk, de semmiképpen sem vagyunk annyira öregek, mint Charlie Harper a UK Subsból ☺! Mindannyian hű barátai, sőt bajtársai vagyunk egymásnak a Red Londonon belül, mára már teljesen kiismertük egymás rigolyáit a kibaszott évek alatt. A jelenlegi csapatunk: **Steve Smith**-ének ,**Kid Stoker**-gitár, **Gaz Stoker**-basszusgitár, **Steve Straughan**-szólógitár és **Cass**-dobok.

Kova: Hogy álltok a családalapítással (feleség,gyerekek)?
Kid: Csak azért, mert mi egy punk zenekarban játszunk, attól még nem különbözünk egyetlen földi halandótól sem, így természetesen mindannyiunknak van felesége és gyermeke, és nem vagyunk még annyira öregek, mint ahogy néhány ember gondolja. Különben is, ha a szíved mélyén fiatalnak érzed magad, akkor nem csinálsz problémát a megöregedésedből!

Kova: Kid,mindannyian skinheadek vagytok a Red Londonban?
Kid: Mindenekelőtt,az induláskor mind punkok voltunk,de a 80.-as években levágattuk a hajunkat és azóta skinheadek vagyunk.

Kova: Mit jelent nektek skinheadnek lenni?
Kid: Azt, hogy nekünk mit jelent skinheadnek lenni, nem feltétlenül kapcsolnám összse a hagyományos értelemben vett skinhead mozgalommal,mert az igazi skinheadek nem politizálnak,mi pedig valamennyire baloldali érzelműek vagyunk.Mi elsősorban SHARP skineknek valljuk magunkat.

Kova: Gyakorlatilag megszakítás nélkül játszottatok végig az elmúlt 20 évet? Vagy, hogy másképp kérdezzem, a Red London ma is aktív és elfoglalt részét képezi a brit oi! színtérnek?

Kid: Igen, 20 éve folyamatosan koncertezünk, megállás nélkül. Mi még hiszünk magunkban és a tudásunkban. Persze, természetesen úgy érzem részei vagyunk a brit színtérnek, annak ellenére, hogy mostanában jóval több időt töltünk európai turnékon és németországi lemezfelvételeken, mint otthon.

Kova: Feltételezem, hogy több ezer koncert van már mögöttetek 1981 óta, de feltudnád eleveníteni, melyik koncertetek sikerült a legjobban, amikor a legjobb közönséggel találkoztatok?

Kid: Igazán hosszú lenne a jó koncertjeink listája! Elhiheted, Barcelonától Berlinig mindegyik buliról kellemes emlékeket őrzünk. De ha igazán érdekel ez a téma, akkor szerezd be az „ Oi!Stories" című könyvet. Abban olvashatsz a Red London 20 éves nagy kalandjáról. Ez egy igazán klasszikus könyv, mellesleg én írtam!

Kova: Idén nyáron játszottatok valamilyen nagy streetpunk fesztiválon?

Kid: Eltekintve a tavaszi Európa körüli turnénktól, idén szinte minden időnk munkával telt. Az új albumunkat vettük fel egy németországi stúdióban, amely album szeptemberben jelent meg.

Kova: A Red London dalszövegei általában a mindennapi életről, az utcakölykök problémáiról, a brit színtér korai éveiről, a munkásokról és a munkásosztályról szólnak. Felvállaljátok, hogy a Red London egy „politikus" zenekar?

Kid: Ha úgy gondolod, hogy mi egy politikus zenekar vagyunk csak azért, mert a Munkásosztály életéről és a minket igazán nyomasztó dolgokról énekelünk, és ez minket politikussá tesz, úgy legyen, oké, mi egy politikus zenekar vagyunk.

Kova: Kid, mi a véleményed a Vas Ladyről (Margaret Theacher) és az ő 80-as évek beli politikájáról?

Kid: Margaret Theacher megpróbálta elpusztítani a brit munkásosztályt a 80-as években. Szétverette a bányászokat a 84-es nagy sztrájk idején. Bezáratta a nagy hajógyárakat, a kisebb üzemeket pedig adóval sújtotta és ellehetetlenítette. Több millió ember került az utcákra, munka és jövő nélkül. Mi ott éltünk az észak-angliai munkás településekről származó emberek között és mi mindannyian ott voltunk a tüntetések idején velük együtt a front vonalon. Mindenesetre mi még itt vagyunk és létezünk, a Vas Lady viszont már a bús picsában van!!!

Kova: 1999.-ben jelent meg a legutóbbi albumotok „Once Upon A Generation" címmel. Hány albumotok jelent meg eddig összesen?

Kid: E helyett kérek egy új kérdést! Két kérdést lehet a legjobban utálni. Az egyik: „ Írd le a zenekar történetét és mutasd be a zenekar tagjait". A másik: „Hány albumotok jelent meg összesen?" És tudod miért? Mindkettőre csak kibaszott hosszan lehet válaszolni, és a 20 évünk alatt legalább ezer fanzinnak adtunk interjút! Úgyhogy kérek egy új kérdést!

MEGJEGYZÉS: Megfogadtam Kid tanácsát, és három nap elteltével újabb kérdést intéztem hozzá a diszkográfiás kérdés helyett. De, hogy őszinte legyek, azzal sem volt túl sok szerencsém, így újabb három nap elteltével elküldtem a pótkérdés pótkérdését...

Kova: Oké, akkor nem erőltetem ezt a vonalat, kérdezek mást. Nemrég megnéztem a Sham 69 honlapját és nagyon meglepődtem, hogy mekkora sztár lett Jimmy Pursey-ből. Kérdéseket lehet feltenni Jimmynek, de csak úgy, hogy a kérdés átmegy előbb egy szűrőn, és valaki továbbítja neki azt. Kid, tényleg olyan popsztár lett Jimmy Pursey, mint Elton John?

Kid: Nem tudok hozzászólni a témához, kérdezz mást!

Kova: Akkor jöjjön a pótkérdés: ki találta fel az „Oi!"-t? Gary Bushell, mint ahogy sokan gondolják, vagy a Cockney Rejects?

Kid: A Cockney Rejects! Stinky csak három szót tudott mondani: oi oi oi.

Kova: Milyen zenekarok hatására alakult ki a Red London dallamos streetrock stílusa?

Kid: Elsősorban a Sex Pistols és a The Clash nyújtott számunkra inspirációt ahhoz, hogy gitárt

RED LON

akasszunk a nyakunkba és zenekart alapítsunk. Kisebb mértékben más zenekarok is hatottak a zenénkre, mint a The Jam, Chelsea, a korai Slade, Stiff Little Fingers és az Angelic Upstarts. Mi mindig törekedtünk, hogy olyan dalokat írjunk, ami elsősorban a saját hangzásunkat és stílusunkat adja vissza. Ahhoz, hogy zenét csinálj, nem kell más, csak menj és üsd egymáshoz két fémkuka fedelét, ha-ha!

Kova: Kid, szerinted mi a különbség a 80-as évek és a XXI. század oi!punk színtere között?

Kid: Én úgy látom, hogy a 80-as évek második felétől teljesen rossz irányba indult el a színtér, de aztán a 90-es években, és természetesen most, a XXI. században is rengeteg jó, új streetpunk banda alakult. Mindenesetre, a nagy amerikai bandák, mint a Green Day és a Blink 182 a pokolra juttatják a punkot.

Kova: Nálunk, Magyarországon egy átlagos punk csak csak divatból punk, miközben nem sok fogalma van a punk mozgalom múltjáról. De mit gondolsz Kid a mai angol punkokról?

Kid: Anglia mindig is az élen járt a fiatalok kulturáinak és a hozzájuk tartozó stílusok elindításában. Gondolok itt a teddy-kre, mod-okra, skinheadekre és természetesen a punkokra. Azt hiszem, hogy Angliában a punk most több, mint csak egy öltözködési forma, a punk egy nagyszerű életmód, a világ legjobb szubkultúrája!

Kova: Kapcsolatban vagytok még a 80-as évek brit oi! színterének más nagy öregjeivel, mint Business, Cockney Rejects, vagy a Blitz?

Kid: A Businessel rengeteg koncertet csináltunk együtt a 80-as években, de a Cockney Rejects-el is jó viszonyban vagyunk. Gaz, a basszusgitárosunk az elmúlt négy évben a Rejects turnémenedzsere volt. De azt tudnotok kell, hogy a neve ellenére a Red London nem egy londoni zenekar, mi Észak-Angliaiak (Sunderland) vagyunk, míg a Sham 69, Business, Cockney Rejects, vagy a 4 Skins mind londoni zenekar. Már csak emiatt is nehéz tartani a kapcsolatot a régi arcokkal.

Kova: Kid, mi a véleményed az olyan feltörekvő, új brit oi! bandákról, mint a Gundog, Hard Skin, Deadline, vagy az On File?

Against Racism" jelszóval. Ennek ellenére is folytatódott a náci skinek térnyerése. Az első neonáci csapatok az NF segítségével tevékenykedtek. Ezek a White Noise és a Skrewdriver zenekarok voltak, akik később

A szélsőjobboldali Skrewdriver zenekar a Rock Against Communism fesztiválon. Suffolk, 1985.

függetlenítették magukat. Az utóbbi banda énekese, Ian Stuart Donaldson vezetésével megalakították a Blood and Honour (Vér és Becsület) szervezetet, amely szélsőjobboldali zenekarok népszerűsítését intézte, nem csekély üzleti sikerrel. Jó kapcsolatokat ápoltak a tengerentúli White Aryan Movementtel és a Ku-Klux-Klannal.

Amerikai szélsőjobbos militáns bonehead Skrewdriver feliratú trikóban (forrás:Internet)

A szubkultúra tisztára mosására tett erőfeszítések

Miközben a szélsőjobbos bőrfejű mozgalmak mellett létrejöttek anarchista skin egyesülések is, az ideológia mentes skinheadeknek továbbra is fontos maradt a sajátos életforma. Ebbe beletartozott a tánc, az ivászat, a nem faji alapú verekedések, és büszkeség a szubkultúrájuk iránt, ami a fekete zenéből jött létre, és akik megvetik a náci kopaszokat, a boneheadeket! 1986-ban (1987), New Yorkban elindult egy mozgalom, a neve S.H.A.R.P. (Skinheads Against Racial Prejudices-Bőrfejűek a faji előítéletek ellen). A csoport tagjai a média segítségével magyarázták el az embereknek a kultúra lényegét, és gyökereit, hirdetik az antirasszizmust. Tv és rádiószerepléseket vállaltak, röplapokat osztogattak. Ezzel a kezdeményezéssel néhány év alatt megtisztították a várost a boneheadektől.

Napjaink egyik legjobb, színes bőrű skinheadek alkotta oi! zenekara a maláj Roots & Boots

Angliában Roddy Moreno, az Oppressed nevű skin zenekar vezetője megalakította az Oi! Records nevű kiadót, amely anti-rasszista zenekarok kiadását tűzte ki célul. Ezenfelül létrehozta a S.H.A.R.P angol szekcióját. 1987-ben két berlini srác létrehozta az első anti-rasszista szellemiségű fanzine-t, a Skintonic-ot. A '80-as években, mind Spanyolországban, mind pedig Olaszországban látványos koncertekkel, és sajátos szövegekkel hívják fel magukra a figyelmet az antirasszista zenekarok. Általánosságban elmondható, hogy a szélsőjobbal ellentétben ezek a skin mozgalmak kevésbé aktívak és inkább elkeveredtek más szubkultúrákkal, valamint nem élnek a nyilvánosság fegyverével. Így a mai napig, ha skinheadekről esik szó, az csak is valamilyen erőszakos cselekedet kapcsán lehetséges.

Magyarország

Hazánkban a '90-es évek környékén rengeteg erőszakos bonehead támadás ért külföldi (elsősorban színes bőrű) személyeket. Itt megemlíthetjük a Kőbánya-kispesti halálos kimenetelű szurkálást. Bár számuk csökkent, de a mai napig rendeznek felvonulásokat, koncerteket, táborokat, ahol letűnt korok gyilkos eszméit hangoztatják. Természetesen, ilyen előzmények után Magyarországon sem történhetett másképp, minthogy a skinhead egyenlővé vált a neonácival.

Ennek ellenére mindig is volt néhány tradícionális skinhead. Napjainkban egyre többen vállalják fel, hogy szimpatizálnak az eredeti eszmékkel. Ők egyszerre vannak kitéve a társadalom előítéleteinek, kisebbségek támadásainak, illetve a boneheadek zaklatásainak. Underground szinten talán jobb a helyzet. Punk, hardcore és Ska zenei körökben mind többen vannak tisztában a szó valós jelentésével, és sok esetben hangot is adnak ennek. Bár a hazai skinhead közösség jóval kisebb, mint a bonehead szerveződés, és ideológiailag is sokszínű (van SHARP – nem politizál, RASH – baloldali skinhead), de egyvalamiben közös: ANTIRASSZISTA! Szervezett egyesülés még nem létezik, mivel szétszórtan élnek az országban, de a kapcsolatot tartják. Egyébként a kép vegyes, mert már eléggé összemosódott a punk és a rudeboy stílusokkal.

Mgyarországon három fanzine (saját készítésű újság) foglalkozik mélyrehatóbban a skinheadek szubkultúrájával. Skinbomb, Radical Roots és a Sound of the Streets. De néhány hardcore és punk lap is igyekszik rendet teremteni a fejekben. Egyetlen webzine a Unite and Win, amely skinhead fórumként üzemel, hírekkel, lemezekkel, interjúkkal, fórummal. Ez az oldal a Skinbomb netes változata.

Amit még egyszer szeretnék a fejekbe vésni: a skinhead szubkultúrában megengedhetetlen a rasszizmus!

Bejegyzés ideje: 2003. március 13. csütörtök, 12:39:18" **by Anonymus**

A skinhead szubkultúrában megengedhetetlen a rasszizmus

Az alábbi írást hozzászólás formájában találtam egy Internetes oldalon, a Magozott Cseresznye nevű rock zenekar netes oldalán. Rengeteg tényszerű megállapítás, múlt elemző írás napvilágot látott már hazai skinhead, ska és punk lapokban a skinhead kultúra eredetét illetően, azonban teljes részletességében, összefoglaló jelleggel készült írással (mint az alább közölt is) csak a legritkább esetben találkozni. Emiatt döntöttem úgy, hogy az írást változtatás nélkül, eredeti formájában leközlöm. Sajnos a „hozzászóló" jótékony ködbe burkolódzó személye előttem is anoním maradt... (a szerk.)

„Neved: STAY SHARP!
E-mail címed: Sweet Hungary
Honlapod neve: FUCK FASCISM
Honlapod URL-je: AND KOMMUNISM!
Hozzászólás: Vissza a gyökerekhez!
A Skinhead kultúra becsületéért

Ez a rövidke cikk azért íródott, hogy védelmébe vegye a skinhead kultúrát, és felvilágosítsa az érdeklődőket, hogy ebben a szubkultúrában megengedhetetlen a rasszizmus! Figyelembe véve a kezdeteket, erre azonnal választ is kap a kedves olvasó. Hogy hogyan kerültek a szélsőjobboldali elemek ebbe a körbe, és ez ellen milyen erőfeszítéseket végeztek azok, akik hittek az eredeti eszmékben, az itt néhány mondatban elolvasható.

A jamaikai bevándorlók

Az '50-es években nagy számú jamaikai bevándorló érkezett Angliába. Az alul képzett embertömegre nem készült fel az ország, ráadásul számuk hihetetlen gyorsasággal nőtt. A jamaikaiak sajátossága, hogy zárt közösségben éltek, melynek londoni központja a ma is hírhedt East End-en volt. Ezen a környéken a '60-as években találkozott két szubkultúra: a brit munkásosztály fiataljai, a modok és a karibi sziget pitiáner bűnözői, a rude boyok. Ezekben a fiatalokban közös volt a gettó-életforma és a munkanélküliség. Ráadásul

„Az állami média csak erőszakos cselekedetek, vagy felvonulások kapcsán tesz említést a skinheadekről, még csak kísérletet sem tesz a szubkultúra eredetének megvilágítására, és nem vesz tudomást róla, hogy skinheadnek lenni nem egyenlő a neonáci fogalommal..."

a fehér srácoknak gyorsan megtetszett a ska zene, amely újabb közös találkozási pont volt a két csoport között. A fiúk már ekkor elkezdték borotválni a fejüket, és nadrágtartót viseltek. A rövid haj az utcai verekedésben jelentett előnyt, viszont az öltözködésben később megjelent bakancs és pilótadzseki a munkásosztályhoz való tartozásra utalt. Az öltözködésben megjelent igényesség, az ekkor hódító hippi divat ellen egyfajta lázadás, más út keresése volt. 1969 körül jelentek meg az első skinheadek. A fehérek és a feketék együtt jártak ska bulikba, az angol srácok a feketék nyelvén káromkodtak, , és ha éppen nem unatkoztak az utcán, akkor együtt vadásztak a pakisztáni bevándorlókra. Ez volt az ún. „paki bashing". Ami a skinheadeket „ingerelte", az a pakisztániak középosztályhoz való tartozása, és sikerességük a mindennapi életben, hiszen az ázsiaiak messze magasabban kvalifikált munkaerő voltak, ebből következően jobb megélhetési körülményeket tudtak teremteni. Ezeknek az akcióknak nem volt faji motivációja! A lényeg mindig a munkásosztályhoz való hűségben és az összetartásban rejlett. Természetesen, ezek a cselekedetek nem tettek jót sem a ska , sem a skinheadek népszerűségének.

Új irányok

Rasztafarianizmus:
Nem kisebb jelentőségű dolog történt, mint, hogy megjelent a rasztafarianizmus, amely már csak a feketék életéről, cselekedeteiről, vágyairól szólt. A reggae zene egyre nagyobb teret hódított a szigetországban is. Ráadásul a fehér skinheadek nem tudtak mit kezdeni a „Back to Africa!" kijelentéssel. Ekkoriban Angliában felerősödtek a bevándorlók elleni éles politikai kritikák, amelyet sikeresen elhintettek a börfejűek körében is. A helyzet odáig fajult, hogy 1972 nyarán Toxtethben fehér skinheadek csaptak össze jamaikai bevándorlók gyermekeivel...

Punk:
A '70-es évek új zenei stílusokkal is megörvendeztették a világot. Megjelent a punk. Ez az elfogadott társadalmi szokásokkal szembe forduló irányzat hatott a skinheadekre is. A Ska és a punkrock keveredéséből létrejött az oi! stílus. A név a börfejűek kedvenc csatakiáltásából alakult ki , amely először a Cockney Rejects nevű csapat egyik számában hangzott el.

Egy punk, aki valószínűleg csak polgárpukkasztás céljából viselt önkényuralmi jelképpel ellátott pólót a '70-es, '80-as években (forrás:We Dare fz)

2-Tone:
Fontos szerepet töltött be a szubkultúrában a Specials zenekar, akik nem csak zenéjükkel fordultak vissza a gyökerekhez, hanem az általuk alapított „2-Tone" nevű cégecskével is ezt igyekeztek szimbolizálni. A „két tónus" kiadó logója mindent elárul: fekete és fehér (pepita), azaz az „őslakos" és a bevándorlók kultúrájának közös képviselete.

A szélsőjobboldal:
A '70-es évek végétől felerősödött a Nemzeti Front és a British Movement hangja, amely a munkásosztályt célozta meg eszméivel, és magával rántotta a mindig is nagy nemzeti öntudattal rendelkező skinheadek jelentős részét. A sajtónak sikerült félreértelmeznie a punkok horogkereszt viseletét is, amely pusztán polgárpukkasztás céljából lógott a nyakukban, és nem az eszmével való azonosulás céljából. További jó példa, hogy amikor a Sham 69 zenekar énekese horogkeresztes pólóban került címlapra, azonnal fasisztának kiáltották ki. Ezek után hiába próbálkozott ezt a paradox helyzetet helyre rakni, a legharciasabb antirasszista punk-skin zenekar koncertjei rendre verekedésbe fulladtak. Hiába szerveztek a jóhiszemű oi! zenekarok turnét, hogy tisztára mossák a kultúra becsületét. 1981.-ben Southallban az ázsiai bevándorlók központjában három csapat lépett volna fel. Az elmúlt években a környéken történt atrocitásoknak köszönhetően feszült légkör vette körül a környéket. Ráadásul, amikor a 4-Skins koncertje alatt a Nemzeti Front (NF) jelszavait harsogta a fiatalok egy része, akkor a feldühödött helyiek megrohamozták a koncerttermet. A mérleg: jelentős anyagi kár,és 110 sérült. A botrányt csak fokozta, hogy a 4-Skins énekese egykor a British Movement tagja volt (ez azóta sem tisztázódott!). Újabb börfejű zenekarok (Blitz, Business, Infa Riot) fogtak össze a szélsőjobb megállítására „Oi!

DON

Én ebben nem találok semmi kivetnivalót. De azt is el kell ismerni, hogy a skinheadek egy kisebb része olyan zenekarokat bálványoz, mint a Skrewdriver, és közben ezek a fickók is követelik maguknak a „non-political" státuszt. Szerintem ez kibaszott egy pofátlanság. Ugyanis azzal, hogy a Skrewdrivert és a dalszövegeit, a zenekar jobboldali eszmeiségét elfogadják és szeretik, máris egyfajta politikai nyilatkozatot tettek önmagukban a politikai hovatartozásukat illetően.

Kova: Kid, az Oi!Stories könyved kapcsán mesélnél a brit médiában elfoglalt szerepedről?

Kid: Inkább az alternatív illetve undergound médiáról beszéljünk, és ne a britről. Három könyvem jelent meg eddig, az egyik a Red Alert zenekarról szól, az Oi!Stories és egy másik könyvem a Red London és a brit színtér érdekesebb történeteit eleveníti fel.

Kid : Nem tiszteletlenségből mondom, de vajmi keveset hallottam róluk. Annyira semmiképpen sem ismerem őket, hogy pálcát törjek akár a Gundog, az On File vagy a Deadline felett. Mostanában leginkább a Voice of A Generation-t, a The Hives-t, a Bombshell Rocks-ot és a Dropkick Murphys-t hallgatom.

Kova: Kid, mi a véleményed a „non-political", ahogy felétek hívják őket a „tradicionális" oi! skinheadekről? Angliában mennyire gyűlölik egymást a náci boneheadek és a non-political skinek?

Kid: Elveim szerint, már csak a tradíciók miatt is, minden skinheadnek non-politikusnak kellene lennie. Angliában a skinheadek többsége ilyen, oda vannak az oi! zenéért és semmi mást nem élveznek jobban, mint a péntek esti koncerteket és a szombat délutáni futballmecsset.

Kova: Kid, tudnál ajánlani nekünk egy olyan web-oldalt, ahol többet olvashatnánk a Red Londonról és a többi brit bandáról?

Kid: Elsősorban a saját oldalunkat ajánlom: www.redlondon.org.uk Itt mindent megtalálhatok, még a hosszú Red London diszkográfiát is, ami után érdeklődtél! A mi oldalunkról aztán további zenekarokat is felkereshettek, pl. a hivatalos Red Alert és Angelic Upstarts oldalt is.

Kova: Van valamilyen kapcsolatotok Magyarországgal? Távoli rokonok, barátok, ilyesmi? Mit hallottatok Magyarországról, vagy a színterünkről?

Kid: Mindössze két dolgot tudok Magyarországról. Az egyik az 1956-os forradalom. A másik pedig Puskás Ferenc és az Aranycsapat. Nálunk mindenki nagyon jól ismeri a történetet, amikor 1953.-ban a magyar futballválogatott 6:3-ra legyőzte Anglia nemzeti tizenegyét a Wembley-ben. Ez a vereség alapjaiban rengette meg az angol emberek azon hitét, miszerint Anglia a világ legjobbja, és legyőzhetetlen...

Kova: Ha már a foci szóba jött, nem árulnád el melyik csapat szurkolói vagytok?

Kid: Bár Sunderlandiak vagyunk, ennek ellenére én a Manchester Unitednek szurkolok, míg Steve az énekesünk és Gaz a basszusgitárosunk Liverpool fanatikus.

Kova: Szeretnék még valamit megkérdezni! A régi fanzinokból úgy tudjuk, hogy az 1981-es Southall-béli, skinheadek ellen irányuló molotov bombás akciót az anarchista Crass zenekar fanatikus tábora követte el. Tudom, hogy régen történt, de te emlékszel még a hiteles történetre?

Kid: A Southall-mítoszt sűrű homály fedi! Én nem vagyok benne biztos, hogy bárki is tudja, vagy hogy valaha bárki is kifogja deríteni az igazságot...

Kova: A Red London még soha sem játszott Magyarországon. Miért?

Kid: Ennek igazán prózai okai vannak! Még soha, senki nem hívott bennünket Magyarországra koncertezni. Egyébként, részünkről nagyon szívesen beiktatnánk egy magyar állomást az őszi turnénk során...

Kova: Köszi az interjút! Végezetül lenne valamilyen üzeneted a magyar punk és skinhead olvasókhoz?

Kid: Tartsátok meg a függetlenségeteket és őrizzétek meg a szabadságotokat!

by Kova

KID KEDVENCEI:

Elfogyaltság: gitározás és dalszövegírás
Ital: Back's sörök
Dal: 48 Reasons
Zenakarok: The Clash, Sex Pistols, Jam The Who, The Small Faces
Az első koncert nézőként: The Rebels, '77
Az első zenével kapcsolatos nagyobb bizniszed: Egy ütött-kopott, használt Les Paul gitárutánzat megvásárlása
Az első összeütközés a Yarddal: Csak olyan tipikus tinédzser dolgok, ami a piálásból és rendetlenkedésekből adódtak...
Legjobb koncert a Red Londonnal: The Limelight Club, Stuttgart, 1999.-ben
Ha újra kezdhetnéd, mi szeretnél lenni? Egy kiöregedett profi futballista, luxus életkörülményekkel!

KID STOKER: OI!STORIES

Történetek a brit punk és oi színtér elmúlt 20 évéből. Szerezd be magadnak ezt a könyvet, aztán térj be a törzskocsmádba, ülj le a kedvenc asztalodhoz, rendelj egy sört és olvasd az Oi!Stories-t!

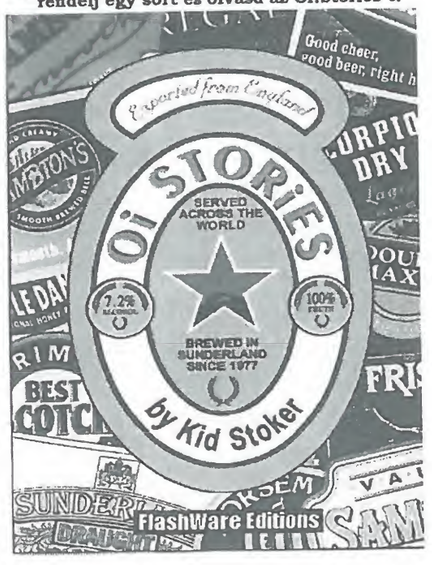

KID OI! TÖRTÉNETEI

KID STOKER

Az alábbiakban néhány turné sztorit olvashattok Kid Stoker Oi Stories c. könyvéből. Amikor elolvastam ezeket a történeteket, nem voltam éppen boldog. Csalódottnak nevezhetném magamat. Hogy miért? Olvassátok el, és megtudjátok. (a fordító-Andi)

Stiff Little popsztárok

A Stiff Little Fingers egy alkalommal Németországban, Brémában koncertezett 1997-ben. El sem hiszitek micsoda követelményeket támasztottak a szervezőknek és a színpadi kisegítőknek. Azzal kezdődött az egész, hogy egy igazán flancos öltözőt kaptak, amely a színfalak mögötti tér mintegy felét elfoglalta. Ennek az öltözőnek a kulcsait kifejezetten a zenekar birtokolta, és olyan tágas volt, hogy belefért még egy wc is valamint az előteréből egyenest a színpadra lehetett feljutni. Ide más nem tehette be a lábát. Mindkét előzenekarnak kívülről kellett megközelítenie a helyszínt, keresztül vágtatva a hangszereikkel, és felszereléseikkel, mindezt a tél derekán.

És az elvárásaik folytatódtak. A SLF menedzsere azt mondta a szervezőknek, hogy a zenekar nincs megelégedve az öltözőben található törölközőkkel, mivel azok fehérek voltak halványkék csíkokkal, és ők tiszta fehéret szerettek volna. Nem voltak hajlandóak addig színpadra lépni, míg ki nem cserélték a törölközőket.

És a rigolyák folytatódtak.: a SLF elküldte az egyik road-ját a szervezőkhöz, hogy cseréljék ki az öltözőben lévő palackozott vizeket. A zenekar buborékmentes ásványvizet akart, különben nem volt hajlandó játszani. De köztudott volt, hogy Németországban csak enyhén szénsavas van. És akkor ez a road-juk, aki már bizonyára zavarban volt ettől a pop sztár viselkedéstől, fogta magát és teletöltötte sima csapvízzel az üvegeket. Végül is a zenekar fellépet, igaz csak ¾-ig telt ház előtt. Ez kicsit idegesítette a szervezőket, mivel elég magas összeget kellett fizetniük a zenekarnak. De ez a végső veszteség össze nem hasonlítható azzal a negatívummal, amit a SLF pop sztár magatartása okozott. Nem csoda, hogy aszervezőknek elegük lett belőlük.

Micsoda különbség

Steve Smith és Tony Van Frater a Red Alertből, valamikor az 1990-es években elmentek New Castle-ba megnézni a

Steve Smith New Yorkban

Stiff Little Fingers egyik koncertjét. A színfalak mögé merészkedtek és az első ember, akibe belebottlottak, az Bruce Froxton volt, aki gyakorlatilag elzavarta őket és eléggé

Steve Smith (Red Alert)

távolságtartónak tűnt (fogadni merek, amikor még a Jam basszerosa volt, nem viselkedett így). Még soha nem látták a SLF tagjait, ott bámészkodtak az öltözőjükben, ahova senki idegen be nem tehette a lábát, de csak egy gyors pillantást vethettek a szobára, mert gyorsan becsukódott előttük az ajtó. Egy valóságos minipalotának tűnt: tele a turnézáshoz szükséges kellékekkel, úgy, mint ásványvíz, sör, törölközők, egy vagonnyi kaja. Azonban egyikőjüket sem engedték be.

Így Steve és Tony folytatták útjukat a hátsó folyosón, s egy kicsi, lepattant szobában kötöttek ki, a U.K. Subs öltözőjébe. Itt nem volt ásványvíz, törölköző, csak néhány üveg sör meg némi harapnivaló. Ugyanakkor mindenki számára nyitva állt az ajtó. Charlie Harper rögtön behívta őket, és az utolsó söröket is megosztotta velük. Ez csak egy kis apró példa volt bizonyos zenekarok eltérő viselkedésére. De micsoda különbség!

TOM dobok

taink. Vagy amikor egy kis pinceszerű helyen játszottunk, ami 50 emberrel meg is telt, és az emberek tomboltak. A kieli koncert is tetszett a Káosz-napokon (főleg a party...). Utána öt napig még a keleti tengerparton maradtunk. Vagy a koncert a Konflikttal, Augsburgban... És így tovább. Nekem egyébként majdnem minden koncert bejött. Úgy tekintem, mint egy bulit, ahol az ember mindent megkap, ami csak kell, kaja, pia, szállás, és az utazásra sem kell költeni. Na jó, eleget meséltem...

Kova: És kik azok, akik eljárnak a koncertjeitekre? Csak punkok, vagy néhanapján skinheadek is?

Walk: Főleg punkok, de skinheadek is, és minden más lehetséges ember. Két koncertünk volt, ahol többségében a skinheadek táncoltak a színpad előtt. Kicsit vicces volt, mert nem számítottunk rá.

Kova: Foglalkoztat valakit a zenekarban a skinhead mozgalom kérdése?

Walk: Úgy különösebben senkit. Persze mindannyian ismerünk skinheadeket.. Nekem például egy skinhead azt jelenti, valaki aki oi!, ska, reggae és punk zenéket hallgat, pártatlan, vagy anti-fasiszta. És a legjobban jellemző rá, hogy a dolgozóréteghez tartozik. A legfontosabb, hogy semmiesetre sem bonehead! Létezik néhány úgymond független skinhead, aki egyszer így, egyszer úgy... Persze nem mind. Bár közvetlen jó barátom nincs a skinheadek között, azért ismerek néhány jó fej fickót.

Kova: Mi a véleményed a szélsőséges neonáci bőrfejűekről, a boneheadekről?

Walk: Szar nácik!

Walk: Nem mindenki náci, aki bomber dzsekit, vagy „tracht"-ot (népviselet) visel. A két típus között, akik így öltözködik, azért mindenképpen akad egy-két „kérdéses" alak. Keresztény Szociális Párt (Christ Social) a neve a legnagyobb bajor pártnak (CSU), akikre az emberek 50 %-a szavaz. Az én nézeteim szerint azonban ördögien aszociálisak.

Kova: Mit gondoltok a politikáról és a politikusokról általában (pl. CSU) ?

Walk: Én utálom a CSU-t, és nagy ívben szarok rá. Megvetem a külföldiellenes, embert semmibevevő politikáját, amiben csak a gazdaság kerül előtérbe, és mindenekelőtt a belső biztonság. Akkora biztonság, ami már szinte a szabadságot korlátozza. Sajnos a többi párt sem a legjobb. Azt

WALK enek

gondolom, hogy az egész politikai spektrum jobbra tolódott. Nektek is ott volt az Orbán nevű köcsögötök. Hozzá hasonló Stoiber is, aki, ha rosszul mennek a dolgok, talán német kancellár lesz, mire kinyomtatják ezt az interjút (most lesznek a választások). Mindenesetre bízom a legjobbakban, és a PDS-t (a volt kommunista párt-a szerk.) választom.

Kova: Mennyire égető probléma Bajorországban a szociális gondok és a munkanélküliség helyzete?

Walk: Természetesen itt is vannak munkanélküliek és szegények. Sok városra nagyon is jellemző, mint pl. München, Nürnberg, Augsburg, Würzburg...

ugsburgból Győrbe. Tavaly szilveszterkor látogattuk meg először, és azóta kb. 50-60-szor voltam Magyarországon. Nagyon sok barátom van itt, és kb. két éve van egy magyar barátnőm is. Miatta meg pláne gyakrabban jövök Győrbe és Pestre. Szívesen letelepednék Győrben, de ehhez kellene egy kidolgozott terv (kocsmát, klubot nyitni, vagy hasonló). Ehhez viszont egyelőre hiányzik az indulótőke, és gyárban dolgozni nem igazán szeretnék. Az sem ártana, ha jobban tudnék magyarul. Megteszem, amit lehet, de tényleg nehéz. Persze koncerteken is gyakran voltam itt, pl. az Új Hullám fesztiválokon, ahol mindig rengeteg német van (első alkalommal mx. 10 fő volt). Ezenkívül voltam még egy csomó más koncerten is. Az elsőn még 90-ben a Fekete Lyukban (Elit Osztag, Hysteria, AMD). Sok magyar zeném is van, kedvencem a Prosectura és a Macskanadrág. Pár mostani zenekart személyesen is ismerek, és persze nagyon tetszenek, mint Semmi Komoly, Barackca,

Snobs, Hatóságilag Tilos, Auróra, stb. Az előbb említettekkel, és még egy pár más kelet-európai zenekarral most készül egy válogatás lemez, vagy Cd, amit az egyik barátommal szeretnénk kiadni. Ha minden jól megy, 2003 tavaszán, vagy nyarán fog megjelenni. Erre a kérdésre ennyit, bár még sokat tudnék mesélni...

WeRTLoS

Kova: Volt már problémád velük?

Walk: Nekem személyesen nincs túl sok konfliktusom, és Augsburgban sem olyan vészes a helyzet.

Kova: A bajor skinheadekről olvastam valahol, hogy előszeretettel viselnek bajor népviseleti kabátot a bomber dzseki helyett. Mi a véleményed a „Christian Social"-ról?

Kova: Beszerezhető még néhány Wertlos lemez?

Walk: Azt hiszem a „Eingekreisten Wahnsinn"-ből és „Destroy Bavaria"-ból kapható még néhány a budapesti Nemartban is...

Kova: Szerinted melyik a legjobb német punk fanzine?

Walk: Talán a Plastic Bomb, bár a régebbi számok jobban tetszettek. Néhány kisebb fanzine is bejön, mint pl. a Rohrverstopfung, Low Noise, vagy a Schaebig.

Kova: Mennyire ismered a magyar színteret és az országunkat? Van valamilyen kapcsoloatod velünk?

Walk: Jó kérdés! Beletrafáltál! Nagyon jó barátom, Ákos, 1990.-ben költözött vissza A-

Kova: Mit szeretnél még hozzátenni végezetül az interjúhoz? Üzensz valamit a magyar punkoknak és skinheadeknek?

Walk: Vegyétek a Wertlos lemezeket a Nemartban! Lehet, hogy látjuk egymást koncerten, vagy valahol. Üdvözlet a punkoknak, az összes csirkefogónak, és természetesen minden barátomnak!

A fanz Kiva

BY KOVA

Egy bajor „Anti-Bavaria" válogatáskazettán találkoztam először a Wertlos zenéjével, ez keltette fel a figyelmemet a német punkrock zenekar iránt. Aztán a Rohrverstopfung fanzine szerkesztőjétől is sok jót hallottam a zenekarról, míg a banda által küldött „Eingekreister Wahnsinn" Lp (amely egy split bakelit a BASH!-al) végképp meggyőzött arról, hogy interjút készítsek Walk-al, a zenekar énekesével. Közben az is kiderült, hogy Walk számára nem teljesen ismeretlen Magyarország, hiszen magyar barátnője van...

WERTLOS

Kova: Mit jelent a zenekar neve, hogy „Wertlos"?

Walk: A „wertlos" értéktelent jelent. Egyszerűen csak kerestünk egy nevet, ami illik a zenénkhez...

Kova: Amennyire tudom, hét évvel ezelőtt alakult a zenekar. Mi történt a banda életében a megalakulás óta?

Walk: A Wertlos egy „Anti-Bayern" kazetta válogatásra alakult meg 1995 tavaszán. Akkor még a csapathoz tertozott Raffi (gitár), Igor (dob), David (ének) és Wixfleck (basszus). Így vettek fel két számot, amiből az egyik a „Pogo, Suff und Kohle Schnorven" című válogatáslemezre is felkerült. Ezen a felvételen már Michi (gitár) és én (Walk-ének) is játszottunk. Ez volt 1995 nyarán. Az első demo kazettánkat 1996 tavaszán vettük föl, a címe „Deskalation". Hat dal volt rajta és kb. 300 darabot adtunk el belőle. Aztán kaptunk egy ajánlatot a Palme Records-tól, hogy szeretnének egy közös lemezt kiadni, amin a Wertlos és a Hessen Bastards szerepel (HB egy zenekar, amit előtte nem ismertem, és nem is tetszik). 1997 februárjában újra stúdióba vonultunk, és felvettünk 7 dalt. Ez volt a „Destroy Bavaria", amiből 1000 példányt adtunk el. Ebben az időben alakult meg a saját lemezkiadónk, a „Wipe Out Records" amivel néhány lemezt kiadtunk. Már ezzel a kiadóval hoztuk ki a Wertlos „Live Tape"-jét, 1999.-ben. 2000.-ben jött ki a split lemezünk a BASH!-al. Ennek a címe „Eingekreister Wahnsinn", és 10 dalunk van rajta. Szerettem volna egy split lemezt csinálni a magyar Prosecturával is, ez sajnos nem jött össze, de ez egy másik hosszú történet. Rövid időre Nussi lett a basszusgitárosunk, ám '98-ban Roman vette át a helyét, míg Tom lett az új dobosunk. Az „Eingekreisten Wahnsinn" felvétele óta pedig csak egy gitárosunk van, Michi személyében. Ebben a felállásban még felvettünk két számot 2000 novemberében, röviddel azután David kilépett. Próbáljuk a barátnőmet is bevonni a zenekar munkájába, mint második énekes, német/magyar dalokat kreálnánk, de ez nagyon nehéz, mert ő hol itt van Augsburgban, hol pedig otthon, Magyarországon. Jelenleg leálltunk a zenekarral, mert nincs próbahelyünk és a basszusgitárosunk is elköltözött Augsburgból.

MICHI gitár

Kova: Mivel foglalkoztok a zenélésen kívül?

Walk: Michi (26, gitár) korábban asztalosnak tanult, most multimédia designer. Tom (27, dobok) egyszer ezzel, egyszer azzal foglalatoskodik, míg én, Walk (28, ének) napközis tanár vagyok.

Kova: Hogy tudnád definiálni a Wertlos zenei stílusát?

Walk: Kezdetben tipikus '80-as évekbeli német punkot játszottunk, de mivel mindenkinek különböző a zenei ízlése a zenekaron belül, így változatosabb lett a zenénk az évek folyamán.

Kova: Néhány Wertlos dal szövegében elég sok politikai mondanivalót véltem felfedezni. Politikai zenekarnak tartjátok magatokat?

Walk: Sok politikai számunk van, mint pl. Chaos 95, Legalize, De Patriot, Destroy Bavaria, de sok személyes szövegünk is van. A szövegek tekintetében az a fontos számomra, hogy ne legyenek primitívek és nyelvileg is rendben legyenek.

Kova: Walk, tudnál mesélni valamit a bajor oiipunk színtérről? Melyik bandát ajánlanád nekünk?

Walk: Van bőven punk és skinhead errefelé, elszórva jó zenekarok is akadnak, de most inkább nem részletezném bővebben, mert hosszú lenne.

Kova: Hány koncertetek volt eddig?

Walk: Nem tudom pontosan, de úgy körülbelül negyven.

Kova: Őriztek kellemes, vagy rossz emléket valamelyik fellépésetekről?

Walk: Szar koncertünk kb. 5 volt, mint például az utolsó. Vagy amikor egyszer a magyaregregyi Sommerground fesztiválon játszottunk Pécs mellett. A többiek le akartak beszélni róla, hogy ott játsszunk, de én mindenképpen el akartam menni. Aztán 17 órás út után reggel 7-re értünk oda. Két órát aludtunk, utána egész nap ittunk. Este 7-kor volt a koncertünk és addigra már mindannyian kellően kész voltunk, és egy kicsit szétestünk. A seggfej a keverőpultnál még az áramot is lekapcsolta 20 percre, ez tényleg szarul jött ki és mindenki ideges volt. A hangulat a 15 órás hazaúton sem javult. Magyarországon sosem volt szerencsénk. Kétszer játszottunk volna az Új Hullám fesztiválon is, de az utolsó nap mindig közbejött valami. Mindig totál örültem, de akkor jött megint valami szar... Nagyon jó koncertünk volt egyszer Svájcban (Winterthur), ahová 30 augsburgival keltünk útra, és az Attentat is játszott, akik a bará-

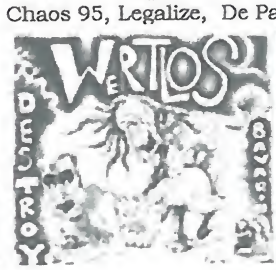

WERTLOS -DEESKALATION

Méginkább Stiff Little popsztárok

1998-ban a Holidays In The Sun fesztiválon a Stiff Litle Fingers pop sztár viselkedése újfent megmutatkozott: ismét elégedetlenek voltak az öltözőben számukra elhelyezett törölközőkkel. A szervezők tizenhetet biztosítottak nekik, ám ők harmincat akartak. Hogy mi a fenét akartak csinálni 30 darab kibaszott törölközővel...? Nem voltak hajlandóak színpadra lépni, így valakinek át kellett szaladnia a legközelebbi szállodába és vásárolni néhány tartalék törölközőt.
Micsoda hozzáállás egy olyan punk zenekartól, aki az *Alternative Ulstert* írta!

Nelly és Charlie Harper a UK Subsból

A spagetti incidens

1998-ban a Red Alert megkezdte a mostanra már „spagetti incidens" néven elhíresült turnéját, melynek közepén a zenekar egyik tagja beleszart egy tál spagettibe. Ezért arról a helyről azonnal kitiltották a zenekart, s majdnem egész Németország területéről is. A turné és az őrület tovább folytatódott a két előzenekarral, a Skinttel és a Distortionnel, akik az eset után már nem nagyon bíztak az esténként felszolgált ételekben.

Ide stemplizz!

Minden fellépés helyén pecsételtek, hogy tudják ki fizetett belépőt, és ki nem. Németországban az egyik helyen ragaszkodtak ahhoz, hogy mindenki kapjon pecsétet, aki belép a klubba, még a fellépő zenekarok tagjai is. Amikor megállították Steve Smith-t a Red Alertből a bejárati ajtnál, csak letolta a nadrágját, elővette...és ezt mondta: „Pecsételjétek le ezt!"
És megtették.

Turnén a Blitz

1995-ben a Blitz közös turnén vett részt a Red Alerttel együtt. A Blitz Nidge-el, a zenekar egyetlen „eredeti" tagjával lépett fel mindenhol, és a közönség sok helyen csalódott volt emiatt a turné állomáshelyein. A zenekar új basszusgitárosa mindamellett már a sokadik volt a Blitz hosszú életében a basszerosi poszton, és az új arc valószínűleg váltig kitartott amellett, hogy részegen is tudnak játszani. Történt, hogy az egyik ráadásdal után a következő párbeszéd zajlott le:
Nidge: -Mi a baszást játszottál ott az utolsó számnál?
Új basszeros: -Mire célzol? Nagyon rajta voltam! Minden hangjegy stimmelt. Tény, ami tény, még soha életemben nem játszottam jobban a „Warriors"-t.
Nidge: -Hát ez az! Te a „Warriors"-t játszottad, miközben a zenekar többi tagja a „Razor In the Night"-ot nyomta

Steve Smith első 25 perce New Yorkban

A Red Alert gépe alig 50 perce landolt New York repülőterén. Steve és a többiek még a reptér parkolójában várakoznak amerikai oi fanatikusok körében, akik sok sörrel és egy furgonnal várták Steve-éket. Klasszikus eset. Csakhogy a rajongók elfelejtenek szólni Steve-nek, hogy az Egyesült Államokban tilos közterületen alkoholt fogyasztani. Ha mégis iszol, jobb ha barna papírzacskóba rejted a sörösdobozt, vagy az üveget. Steve letelepszik a furgon motorháztetőjére, kortyolgatja sörét, kisvártatva hugyoznia kell, így hát vissza indul a reptér felé. Egy zsaru észreveszi Steve kezében a sört. A zsernyák lassan Steve-hez lép és mond neki valamit. Steve maga sem tudja, hogy miért, de csak mosolygott, jobb keze mutatóujjával pisztolycsövet formázott, célzott a zsarura, „lőtt", majd mutatóujját felfelé irányítva ráfújt a „pisztolycső" végére (mint a western filmekben szokás). Nagy hiba! Steve a Hill Street Blues-ról jön, ahol naponta mentek hasonló csínyek egymással, de a faarcú New York-i zsernyák igazi volt, és valódi volt a zsaru pisztolya is. (Még szerencse, hogy nem lőtte le Steve-et a mogorva zsernyák ☺ – a szerk. megjegyzése)

Sunderland első punk zenekara, The Rebels

Patty Smith (Red London)

A történetek és fotók Kid Stoker „Oi Stories" című könyvéből származnak, Nagy Andi fordította (kivétel „Turnén a Blitz" és „Steve Smith első 25 perce New Yorkban"). A történeteket Kid hozzájárulásával közöltük.

BÖILER

Ha a klasszikus „working class oi!punk" kerül szóba, bizony kevés hazai zenekart tudnék megemliteni, mint a műfaj honi képviselőjét. Ezen kevés zenekar egyike a budapesti Böiler, amely rendszeres budapesti és vidéki koncertjeivel egyre több szimpatizánssal gyarapitja táborát. A Böilert firtató kérdéseimre Rieger Jani, a zenekar gitáros-énekese válaszolt.

Mindenkivel szívesen találkoznék, kivéve Gyuszi bácsit!

Kova: Jani, az a hír terjedt el, hogy likvidálni akart téged az ukrán maffia! Állítólag közúti balesetnek akarták álcázni... Valamilyen scooter affér, eh?
Jani: A hír igaz! Valóban, az ukrán maffia egy szőke démon által próbált meg eltenni láb alól. Engem, Magyarország egyetlen scooter skinheadjét! De elég volt mélyen belenéznem a démon szemébe...ha-ha!!!
Kova: Nos, a zuglói Három Testőr kocsma homlokzatáról öles betűkkel köszön viszsza az arra járókra egy felirat: BöILER!

Ti követtétek el, vagy a rajongóitokból álló graffity kommandó? Lehet, hogy szubkulturális körökben ez már a népszerűségetek jele?
Jani: Nem mi írtuk ki, hanem az FC Dinamo Torpedo nevű futballcsapat egyik kitűnő játékosa, így hát ebből arra következtetünk, hogy ez már a népszerűségünk jele! A zuglói Három Testőr pedig Budapest egyik legfaszább kocsmája. Mi ott törzsvendégek vagyunk.
Kova: A „bojler" szóról még lenne némi elképzelésem, de így, két ponttal az „o" betű tetején, elég bizarr! Valójában miért lett Böiler a zenekar neve?
Jani: A zenekar csak egy viccként indult. Lejártunk hülyülni a Bandanas próbahelyére, régi 4-Skins, Business, Sham 69, Exploited zenéket játszottunk. Gondoltuk, hogy lehetne a nevünk Károi!, vagy Ráspoi!, vagy valami hasonló, aztán valaki bemondta, hogy Bojler, végül ez maradt. Szóval ilyen komoi!talan dolgok ezek. A nevünk (Böiler) a Motörhead iránti tiszteletünk miatt viseli az „o" betűn a két pöttyöt.
Kova: Jani, amúgy tudom, hogy zuglói lokálpatrióta és viszonylag öreg skinhead arc vagy! Tagja voltál a 80-as évek-beli punk/skin mozgalom hírhedt zuglói frakciójának? Egyáltalán, mi vonzott a szubkultúra irányába?
Jani: Nem vagyok öreg! Jó kapcsolatban voltam a „Zugló Skins"-el, de igazából én más társaságba jártam. A dobosunk, Madár Andris viszont tagja volt, bár sosem volt skinhead. A másik kérdés pedig: 81-82 táján szembesültem a dologgal, hogy létezik Olyan, hogy punk. A nővérem ilyen hippi jellegű eminens volt, Simon & Garfunkel, meg hasonlók, és kurvára utálta a punkokat. Gondoltam, na akkor én punk leszek! Amúgy is haragban voltam a világgal... '84 táján kezdtem koncertekre járni, akkor láttam skinheadeket, állandóan verekedtek. Hamarosan észrevettem magamon, hogy én is skinhead vagyok. Fingom sem volt az egészről. Aztán megint punk lettem, aztán megint skinhead. Sokan mások is tiprődtak, a legtöbben nem is láttunk lényeges különbséget a kettő között. Aztán elkezdtem utálni a nácikat, velük együtt az akkor i skinhead jelenséget is. 88-89-ben néhány barátommal kimentünk Nyugat-Berlinbe, ott találkoztunk srácokkal, akik skinheadek voltak és utálták a nácikat. Ez mindannyiunkra pozitív hatással volt.
Kova: Úgy rémlik, néhány évvel ezelőtt Külföldön töltötted életed egy periódusát. Tudnál erről mesélni, mint egy skinhead szemszögéből? Merre jártál és milyen tapasztalatokkal lettél gazdagabb?
Jani: Svédországban éltem 3 évet (89-92-ig). De semmi különöset nem tudok mesélni. Lundban, a városban ahol laktam, nem voltak skinheadek, kivéve egy 120 centis, vízfejű boneheadet. Malmő viszont tele volt nácival. Évente egyszer felvonultak a mi városunkban is, bár nem mindig sikerült nekik....
Kova: Jani, a Böiler az első zenekarod, vagy azelőtt is zenéltél?
Jani: Mindannyian játszottunk mindenféle zenekarban. Madárral annak idején pl. együtt zenéltünk a Zsirgid Bergenyben is. Én csak olyan zenekarban játszottam eddig, aminek igazából nem nagyon tetszett a zenéje. Svédországban például volt egy Ebm. jellegű zenekarunk is Gore Zone néven. András játszott többek között a Trottelben, Philipp pedig az összes magyar alternatív zenekarban megfordult.
Kova: Ez lett volna a következő kérdésem, de megelőztél. Jelenleg hárman vagytok a zenekarban, bemutatnád a többieket is?
Jani: Madár Andris-dob; Philipp-basszus; én meg gitározni próbálok, mellette kiabálok.
Kova: Koncertjeiteken előszeretettel játszotok Slade feldolgozásokat. De mi a véleményetek azokról a klasszikusokról, akiket annak idején „kötelezően" hallgatnia kellett egy magára valamit is adó punknak, vagy skinheadnek (Dead Kennedys, UK Subs, Exploited, Plasmatics, 4-Skins)?
Jani: Én is ezeket a zenéket szeretem, meg egy csomó minden mást. Imádom a korai brit punkot, a korai oi! zenéket, de ugyanakkor a 70-es évek kemény rock zenéjéért is oda vagyok, mint pl. T-Rex, vagy a Thin Lizzy. Azonkívül persze még ska és reggae fanatikus vagyok. András No means No és Jesus Lizard fanatikus. Philippnek minden tetszik. A 4-Skinset pl. mindenki szereti a zenekaron belül! Ja, én még Cockney Rejects és Cock Sparrer rajongó is vagyok!!! És persze mindannyian Motörhead buzik vagyunk!
Kova: Aki a jövőben fog találkozni a Böiler zenéjével, az milyen stílusra számítson?
Jani: Olyanra, mint a Motörhead és a Cockney Rejects! Heavy streetrockra! Bunkó, primitív, paraszt zenére! Rockos lumpen proli punkra.
Kova: Nem nagyon kevertek politikát

LUMPEN PROLI

PUNKMARATON

Szombathely, Végállomás 2003.03.01.

Jani (Böiler)

Eugenio (Youngang)

böiler VS. YOUNGANG TORINO

Inerdzia Tour 2002
JÁNOSSOMORJA

Fotók: Gulyás Gábor (Jánossomorja)

OXYMORON, BELTONES, PISTOL GRIP
Freeport, 2002.október 27.

Meglepően kevés érdeklődőt vonzott a budapesti Oxymoron koncert, legalábbis ahhoz képest, hogy rajtuk kívül két full-extrás amerikai streetpunk banda is fellépett a késő októberi nemArt bulin. Persze ez a nem túl szerencsés vasárnapi időpontnak is betudható némileg, mindenesetre a gyér érdeklődés még bénítóbban hat annak tudatában, hogy a Szerbiából és Ausztriából érkezett közönség totál túlerőben volt a magyar nézőkkel szemben. Elsőként a Gainesville-i (Florida) illetőségű Beltones-é volt a színpad. Néhány dalukat már régebbről ismertem, azok teljesen egy kaptafára íródtak, így kíváncsi voltam, hogy mi módon tudnak majd élőben sokkolni a „Gépszíj"-ak. Nos, ugyanaz a benyomásom róluk a koncertjük után is, mint azt megelőzően. Jellegzetes, az '50-es, '60-as, '70-es évek zenéjével kevert dinamikus street rock & roll nótáikat becsülettel végig darálták, de szinte alig lehetett egyik dalukat a másiktól megkülönböztetni. Végig egy pillanatra sem lassítottak, ettől egy kicsit monoton volt a Beltones show-ja. A legérdekfeszítőbb momentum az volt, amikor Rob, a csapat második gitárosa leugrott a színpadról és a közönség soraiban riffelt. Majd a közönség vállán ugyanoda vissza. Az utánuk következő,

ugyancsak amerikai Pistol Grip számomra majd hogy nem ismeretlen volt, egy német válogatásalbumon hallottam egyik dalukat. Az ő zenéjük is a klasszikus jenki streetpunk iskolát követi, viszont minden daluk jól elkülönült egymástól, a mozgás is nagyobb volt rájuk, mint Gainesville-i kollégáik rock & roll zúzdájára. A Pistol Grip koncert vége táján eljátszottak egy ősrégi Adicts számot, na ez volt az a pillanat, amikor még azok is lötyögni kezdtek az ütemre, akik addig csak mélabúsan álldogáltak a terem sarkában. Ekkor fordult meg a fejemben, hogy mégis csak jó befektetés volt a belépőt megvásárolni. Az est fénypontjául szánt Oxymoron következett. Még a Beltones koncert alatt hülyültem Zoli haverommal, hogy ki az a vén mókus, aki ott ül egy széken az amerikai zenekar mellett a színpadon? Biztos valami helybéli agg fanatikus, aki mindenhová elkíséri kedvenc bandáját! Az Oxymoron kivonult a stégre, és csak ekkor döbbentem rá, hogy az aggastyán nem más, mint a német streetpunk zenekar gitáros sztárja! Az Oxymoron koncert alatt a szerb fanatikusok uralták a színpad előtti teret, végig énekelték az összes dalt a banda énekesével együtt. Egyikük odáig merészkedett, hogy még a deszkákra is felugrott, az énekest szinte félrelökve kiabálta a mikrofonba a „You're a Bore" refrényét. Hiába, mennyivel jobban tudnak nálunk mulatni a szerb skinheadek és punkok! Összességében tetszett az Oxymoron, de megannyi más híres punk banda pesti fellépéséhez hasonlóan tőlük is azt vártam az egész koncert alatt, hogy na, most jön valami váratlan, szokatlan, vagy ilyesmi, de semmi különbséget nem éreztem az élő zene és egy Oxymoron cédé egyszerű meghallgatása között. A szerbek legalább jól kimulatták magukat...

OKTÓBER 27. VASÁRNAP 21 ÓRA
OXYMORON
PISTOL GRIP THE BELTONES
Jegyek elővétel 2800 Ft/helyszín 3000 Ft

CSIZMÁSKANDÚR, FEKETE HETES, A KÓKLER
Budapest, Vörös Yuk 2002.dec.6.

A Vörös Yuk frankón egy hangulatos kis hely, a koncertterem adottságának köszönhetően a zenekari hangzás egykettőre bulizós atmoszférát tud varázsolni a vörös falak közé. Így volt ez tavaly Mikuláskor is, amikor a honi ska mezőny élcsapatai vendégeskedtek itt. A Kókler-t meglehetősen régen láttam már színpadon, így rájuk voltam inkább kíváncsi. A zenekar összetételében beállt változások ellenére nagyon jól nyomták, „Az erdei séta", „A három lábú nő" és a Rancid feldolgozásaik változatlanul táncra késztetik a publikumot. Állítólag hamarosan megjelenik A Kókler új, egyben első albuma, úgy hogy hegyezzétek füleiteket az erre vonatkozó híreket illetően. Egyszerű a recept: ha tuti sikert akarsz a bulidnak, hívd meg a Csizmáskandúrt (nem volt ez mindig így, erről talán a szentendreiek

tudnának mesélni)! Lipiék, mint ahogy már megszoktuk, most is ocsmány-jó bulihangulatot teremtettek. A Fekete Hetes koncertjéről szinte egészében lemaradtam, az a kevés, amit hallottam belőlük, az tetszett. Még egy mondat erejéig visszakanyarodnék a Vörös Yukhoz. Sajnos a hely légkondícionálása

VÖRÖS YUK

hagy maga után némi kívánnivalót, az átható cigifüst teljesen kiszorítja az oxigént , ráadásul a buli után az összes cuccom füstszagot árasztott magából. Az ülő alkalmatosságként szolgáló szálfa „jópofa", de teljességgel kényelmetlen. Viszont a sör és a hangulat jó, és ez a lényeg!

By Kova

böiler

a dalszövegeitekbe. Amúgy mi a véleményetek a magyar polkitikai elitről?
Jani: Szövünk politikát a szövegekbe, csak ettől az anarcho/teddezt/teddazt/légypozitív dumától a falnak megyek. Az igazi élet nagyon távol áll ezektől a zenekaroktól. A mai magyar politikai elitről ugyanaz a véleményem, mint a világ bármelyik politikai elitjéről. Garry Johnson szavaival élve, ha tűzben égnének sem hugyoznám le őket!
Kova: Mi a véleményetek a jelenlegi magyar SHARP és független skinheadek mozgalmáról? (Vagy, ha mozgalomról talán még nem is beszélhetünk, a szándékról?)
Jani: Sokan vagyunk, de mégsem elegen. Amúgy fasza, meg minden, kár, hogy a srácok nem nagyon ismerik egymást, tehát a mozgalomtól még távol van az egész. Egy kis idő kell, és minden másképp lesz!
Kova: Mi a véleményed arról, hogy egy skinhead elsősorban legyen büszke a szubkultúrájára, és csak másodsorban legyen független a politikai ideológiáktól?
Jani: Egy skinheadnek elsősorban valóban a tradícióira kell, hogy büszke legyen, a többi csak utána jöhet. A skinhead szubkultúrában viszont a politikai érdektelenségnek hagyománya van, de ugyanúgy hagyománya van a patriotizmusnak, és itt most nem csak a lokálpatriotizmusra gondolok, mint ahogy egyfajta munkásosztály öntudatnak is nagy szerepe van. Az, hogy egy skinhead semm i esetre sem lehet náci, vagy rasszista, az nem jelenti azt, hogy ettől balos, vagy szélsőbalos lenne. Más dolog viszont, hogy mindenkinek joga van a számára szimpatikus világképhez.
Kova: Melyik külföldi zenekarokkal léptetek fel eddig együtt?
Jani: Nem volt igazán sok koncertünk. Az Inerdzia nevű olasz oi! csapattal volt néhány fellépésünk, ők jó barátaink. Egyszer egy T-Error elnevezésű jugó bandával is játszottunk együtt. Meg hát a jánossomorjai Radical Roots fesztivál, ahol a szlovák Rozporral és Zelezna Kolonával együtt léptünk fel. Ezúton is elnézést kérek mindenkitől az ottani ittas és moslék viselkedésemért. Bár bocsánatot kérni gáz. (Szerintem nem volt probléma Janival, csak eltúlozza a dolgot-Kova)
Kova: Volt már olyan koncertetek, ami valahogy nem úgy sikerült, ahogy szerettétek volna?

Jani: Volt.....
Kova: Ha jól tudom, létezik már egy Böiler demo. Ezt hol lehet beszerezni?
Jani: Sehol! Tőlem lehet kérni, én megígérem, hogy adok, aztán elfelejtem. Ez egy két számos cd (profi hangzás). Ha valaki írna, megadom az e-mail címem: rigger@freemail.hu Hamarosan felveszünk néhány számot, amit egy Ep formájában tervezünk kiadni. Még az idén szeretnénk egy nagylemeznyi anyagot is felvenni, talán karácsonyra összejön...
Kova: Jani, volt egy biztatóan induló fanzinod, a Sounds of the Streets. Mikor lesz folytatása az első számnak?
Jani: Ja, csak megúntam. Nehéz dolog fanzint csinálni. De viszont éppen mostanában újra kedvet kaptam hozzá, úgyhogy nem sokára jön a következő szám.
Kova: Jani, mennyire vagy bátor? Van valaki, akivel nem szívesen találkoznál egy sötét sikátorban?
Jani: Nagyon bátor vagyok! Mindenkivel nagyon szívesen találkoznék, kivéve Gyuszi bácsit. Őt sem sikátorban, sem sötétben nem akarom látni! Az öreg szarházi az egyik szomszédom. Egy fasz.
Kova: Milyen zenéket szoktatok hallgatni mostanában?
Jani: Nagyon sok zenét hallgatok, most sikerült megszereznem a híres Carry on Oi! válogatást Cd-n, úgy hogy most ez az egyik favorit. A másik pedig egy Laurel Aitken korai felvételeit tartalmazó album. András Motörheadet és Rollinst hallgat. Philipp csak Böilert és Fishbone-t Ugyanis egy ilyen kazi maradt a kocsijában, ha-ha-ha! Azt mondja, otthon nem hallgat zenét!

DINAMO TORPEDO

Kova: Melyik magyar zenekarnak adnátok oda az „Év felfedezettje" díjat? Miért? (Vagy miért nem?)
Jani: A magyar punk egy rakás szar! Én nem fedezek fel senkit! Na jó, magam számára felfedeztem a Lecsa-Punkot. Őket korábban nem ismertem, a nevük miatt azt gondoltam, hogy szarok, pedig nem. A Lecsa-Punk a legjobb magyar punk zenekar. Hallottam, hogy a Szobafogság feloszlott. Ők sok mindent megérdemelnének. Az egyetlen igazi oi! banda az

BÖILER

PUNKROCK

országban. Sajnos az ilyen zenekarok nem sok esélyt kapnak a koncerteket szervezők részéről. Ebbe magunkat is bele értettem.
Kova: A „stafétа" kérdés: melyik zenekartól, és mit kérdeznétek meg?
Jani: A Homoskapienstől kérdezném, hogy minek játszanak olyan zenét, amiről fingjuk sincs? Süketek ők, vagy vakok?
Kova: Jani, van valami, amit elfelejtettem volna megkérdezni tőletek?
Jani: Igen, hogy mekkora a faszunk! (Persze, mert ez senkit nem érdekel, ha-ha!- Kova)
Kova: Végezetül üzennétek valakinek valamit?
Jani: A fiatalabbaknak üzenem, hogy ne fossanak minden hülyeségtől, legyenek bátrabbak, foglalkozzanak igazi problémákkal, és ne a szerencsétlen, hülye amerikai zenekarok demagóg faszságait kavattyolják, mert az nevetséges! Az embereket és az igazi mozgalmakat nem az eszmék irányítják, hanem a célok. A célok pedig hétköznapiak! Köszi az interjút, vegyetek Radical Roots-ot!
HAJRÁ DINAMO!!!
Írjatok a Böilernek!
aboiler@freemail.hu

by Kova

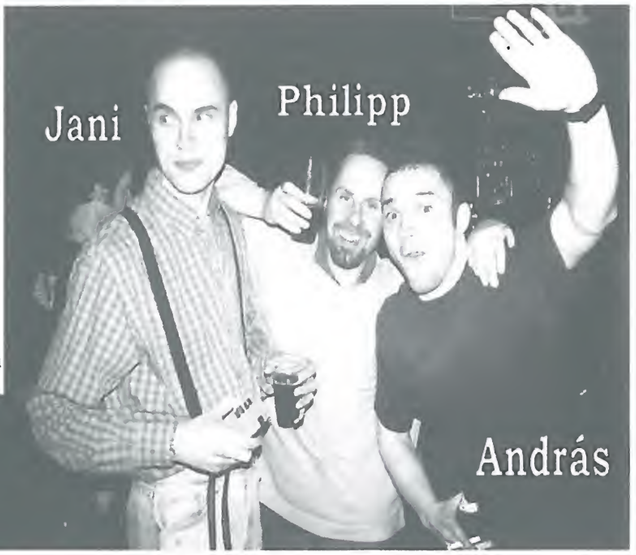

böiler

STREETPUNK MAJÁLIS

ALBERT FISH (P)
portugál streetpunk Loures Casuals módra

KATÉTER
tatabányai clash punkrock

BÖILER
zuglói cockney streetrock

Kezdés: 19 óra Belépő: 700 ft

MÁJUS 1. KÁL

MEGJELENT! MEGJELENT! MEGJELENT!

CSIZMÁSKANDÚR A KÓKLER

Kapható:
Wave, Headbanger, NemArt

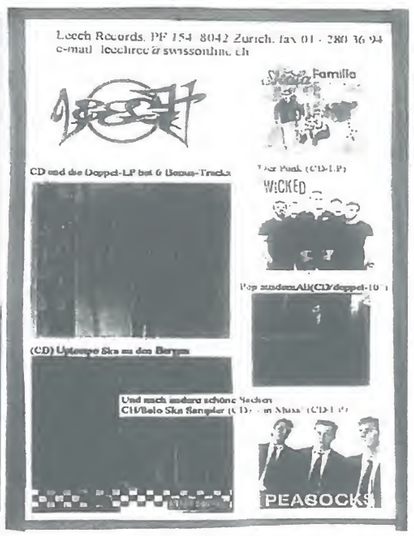

nem tudott adni nekünk, de teljes mértékben megértett minket, és örök barátságot és testvériséget fogadott velünk. Ha józanabbul érkezünk a buliba, biztos nem oda kerül a sátrunk, ahol végül is letelepedtünk, egyrészt mert három napig egy kivágott bokor csökén aludtam, másrészt pedig a legközelebbi szomszédunk az a Radical Roots-os Kova volt, akinek kurva büdös jött a sátrából (Há-há-há! Imi, nénikéd nem csuklik? – a szerk.)
A zenekarokról nincs mondanivalóm, engem szinte kivétel nélkül hidegen hagyott a program. A legjobb a Rózsaszín Pitbull volt, mert rohadt jót aludtam rajta (ehe-ehe!). De a sok szarságot félretéve, volt sok barát, sok sör, és azt hiszem, ez itt a lényeg! Eszméletlen jókat tudtunk röhögni egymáson, másokon, magunkon, a helyzeteken, vagy csak azért, mert már értelmes szó nem jött ki a szánkon! Olyan emberekkel találkozhattam, akiket nagyon ritkán látok, és csak telefonon, levélben, vagy még úgy sem tudjuk tartani a kapcsolatot, és már ezért is megérte elmenni. Nem a büdös, koszos, hányásban fetrengő őrültek, és nem a nagyrészt szar zenekarok miatt, hanem a barátaim, ismerőseim, haverjaim miatt, akiket ezúton is üdvözlök a magam és a jánossomorjai geng nevében!
O!O!O!O!

Bogyó (Katéter)

1.) Nekem sokkal jobban tetszett a fesztivál, mint a tavalyi... Szerintem a hely is barátságosabb volt, lehetett kapni olcsó lángost, a sör sem volt drága, és nem utolsó sorban sokkal több jó zenekar volt, mint az ezt megelőző évben.
2.) Kellemes meglepetés: A Rasta Knast nevű német bandát még nem láttam élőben, az albumaikat viszont már ismertem. Rettenetesen nagy buli volt. A fesztivál talán legjobb koncertje. Nagyon tetszett még a The Revolvers (szintén német) fantasztikus rock'n'roll show-ja. Azóta az albumukat is megszereztem. Nagyon jók. Jók voltak még: Barackca, Poison Idols, Agrotoxico, Los Nuevos Mutantes, Konflikt, NVÚ, Csizmáskandúr, és Vigilék is kitettek magukért.
3.) Csalódás: Talán a Kafkas. Azt hallottam elég sokan szeretik, meg hogy jó. Nekem nem tetszett.
4.) Közönség: Rengeteg külföldi (német, osztrák, cseh, horvát, sőt még egy japán srác is!). A magyarok közt viszont még most is elég sok az igénytelen ember, aki azt hiszi, hogy attól lesz punk, hogy felnyírja a haját, tarhál és minden nap hányásig iszik. Remélem nem sokára ők is rájönnek, nem erről szól az egész.

Petrik Zsolt (Debrecen)

1.) Szervezés: Enyhén szólva nem volt az igazi. Kaja: rántott pulykamell (csak de. 11 és du. 14 között), zsíroskenyér (amíg a készlet tart), lángos. Szívesen ettem volna mást is. Gondolhattak volna a veganokra is! Több német és osztrák srác is panaszkodott emiatt. A sör: rettenetesen híg. Hiába adták elfogadható áron, annyira vizes volt, hogy 1 korsó elfogyasztása után azonnal a WC felé vettük az irányt. Tisztálkodási lehetőségek? Kritikán aluli! 1 db ToiToi zuhanyzó, amibe többen bele is hugyoztak. ..Hát igen. WC? 2 db Toi + amik az épületben voltak (2 férfi, 2 női, ezek közül 1-1 lezárva). Attól, mert valaki punk, nem kell büdösnek és koszosnak lennie. Sokaknak van igénye a normális tisztálkodásra.
Kedves Szervező Bácsi!!! Jövőre (azaz idén – a szerk.) több és normálisabb WC-t és zuhanyzót kérünk! A fesztivál nagyon messze volt a várostól, így nem volt könnyű normális kajáért és rendes sörért bemenni. Főleg a mindig zsúfolt fesztivál-busszal.
2.) Nagyon tetszett a cseh NVÚ, a Semmi Komoly és a Hátsó Szándék. Az utolsó napon volt egy nagyon jó argentín streetpunk zenekar, a nevükre nem emlékszem (Agrotoxico – a szerk.).
3.) Amit nem szeretek, azt nem néztem meg, így semmi sem okozott különösképpen csalódást.
4.) Idén sokkal kevesebb tarhálós kolléga volt, ami rendkívüli optimizmusra ad okot.

4. "ÉLJEN A HÁBORÚ" ELLENES FESZTIVÁL
2002. MÁJUS 31.

A gödöllői egyetemen megrendezett első „Éljen a háború" ellenes fesztivál óta lassan már fogalommá vált a rendezvény. A negyedik minifesztiválnak a gödöllői Trafó club adott otthont tavaly májusban. Az előzetesen meghirdetettekhez képest a Ramones emlékzenekar és A Kókler nem jött el végül, de így is pozitív benyomást gyakoroltak rám a fellépő zenekarok. A Boogie Mamma ska-buginyugi zenéjével először találkoztam, és utólag bevallhatom, hogy rosszabbra számítottam. A zenekar énekese abszolút mesterien építette fel a hídat a közönség és a zenekar között, végig „őrült" szövegeivel terrorizálta a közönséget. A Boogie Mamma dalai –a skától a calypson keresztül a boogie-ig szinte mindenazonban remek hangulatot teremtettek a publikum megmozgatásához, volt is tánc rendesen. Minden ska fanatikusnak csak

4. "ÉLJEN A HÁBORÚ!" ELLENES MINIFESZTIVÁL

A Kókler
Boogie Mamma
Elvonási Tünetek
körzeti megbízott
Malacka és a Tahó
Vacuum Cleaner
(Ramones emlékzenekar)

2002. 05. 31. 19:30
TRAFÓ GÖDÖLLŐ PALOTAKERT
Belépő: 400 Ft

ajánlani tudom őket! A Körzeti Megbízott immáron új dobossal a bőrök mögött, de változatlan lelkesedéssel zúzta punkrock dalait. Eredeti húzás, és eddig csak „A Punk" (azaz Zoli) csapatától láttam, hogy a koncertjük végén a zenekar tagjai hangszert cserélnek egymással, és úgy játszanak el egy számot, jelen esetben a „Blitzkrieg Bop"-ot. Az Elvonási Tünetek nevű egri punk horda aztán megint más miatt tetszett. A zenekar énekes-gitárosa szerintem óriási punk arc, nálam ő testesíti meg a szó igazi értelmében vett „punk"-ot. Előadásmódjával, megjelenésével, azzal, hogy a koncertjük kezdetén a közönségtől kért gitárpengetőt, és nem utolsósorban a dalszövegekkel. A Malacka és a Tahó most nem hagyott bennem mélyebb nyomokat. Fellépett még a balaton-parti Csirkepogó is, és tiszteletben tartva az ő elképzelésüket a punkról, inkább nem nyilatkozom róluk. Mégis csak a Csirkepogó dobosa ül a Körzeti Megbízott dobcucca mögött is... ☺

A harmadik napon aztán egymást érték a jobbnál jobb koncertek. A HÁTSÓ SZÁNDÉK most is jó volt, mint általában, pedig az érkezésük körüli herce-hurca eléggé felpaprikázta őket. A LECSA-PUNK koncertje is nagyon bejött, nyers punk zenéjükre a német közönség is begerjedt. Nagyon jó volt a német RASTA KNAST is, egymás után nyomták gitárcentrikus streetpunk dalaikat. A zenekar egyik törzsrajongója egyfolytában a színpadon énekelt a zenekarral együtt, ez viszont nem volt

túl szimpatikus a számomra. Tetszett még a CSIZMÁSKANDÚR is, bár emlékszek a tavalyelőtti koncertjeikre, amikor nem kellett a közönséget unszolni, hogy ugyan táncoljanak már. Most nem volt túl nagy mozgás. Nem tudom, hogy a POISON IDOLS nevű tribute zenekart mi a fasznak kellett meghívni? Semmi közük nincs a punkhoz, a jobb érzésű magyar közönségnek közel egy órán át a két dagadt, vén trotty énekessel felálló metál zenekar nyekergését kellett elviselnie. PANKSAPKA. Sajnos végig néztem a koncertjüket, de nagyon meg is bántam. Végig azt vártam, hogy na, majd most jön valami jó kis punk szám tőlük, de nem jött... Szerintem röhejesek is ráadásul. RÓZSASZÍN PITBULL. Bár a zenekar basszusgitárosa egy tragikus autóbaleset során tavaly augusztusban elhunyt, azt hiszem, hogy a halálát még azok a SHARP és Red skinek sem kívánták, akik a fesztiválon adott koncertjük alatt kiadós sörösdoboz záport zúdítottak a zenekar tagjaira. A latin országokban fehér zsebkendők lobogtatásával tiltakozik az arénák népe, ha nem tetszését akarja kifejezni egy produkció láttán. Nálunk éppen nem volt zsebkendő, így maradt a sörösdoboz. A Rózsaszín Pitbull dalszövegei egyszerűen gusztustalanok és egyenesen az Ízlésrendőrség hatáskörébe vonultak! Nem csak a magam nevében mondom, hogy a sajnálatos balesteben elhunyt basszusgitáros nyugodjék békében. AURÓRA. Ők már úgy sem fognak vén fejükre megváltozni. Egy bizonyos ideje már csak a dzsankiknak zenélnek, hol vannak már a '80-as évek, amikor még a punk rajongóik voltak többségben... A fesztivált egy nagyon jó dél-amerikai zenekar, az AGROTOXICO zárta. Tipikus latin punkrockot játszottak (némi hc spenóttal), a kései időpont ellenére is osztatlan sikert arattak a közönségnél. De, hogy ne csak az én elfogult véleményemmel szembesüljön a nyájas olvasó, megkérdeztem néhány prominens arcot is, nekik miként jött be az Új Hullám fesztivál. by KOVA

1.) **HOGY VOLTÁL MEGELÉGEDVE A SZERVEZÉSSEL?**
2.) **MELYIK ZENEKAR OKOZOTT KELLEMES MEGLEPETÉST?**
3.) **MELYIK ZENEKAR OKOZOTT CSALÓDÁST?**
4.) **MI A VÉLEMÉNYED A KÖZÖNSÉGRŐL?**

FERIKE (SKINBOMB FANZINE)

1.) A tavalyihoz képest sokkal jobban sikerült! Még az árak is alacsonyabbak voltak. Az étkezés is jobb volt, illetve több lehetőséget kínált az embereknek. Bár a „növényevők" most sem válogathattak túlságosan. Ami baszta a csőrömet, az annyi, hogy mint kiderült, az AURÓRA már nem mint punkrock csapat, hanem mint ÜZLETI VÁLLALKOZÁS működik! Gondolok itt a disztrók sorsára!
2.) Talán az amerikai Czolgosz! De ők azért, mert ahogy a koncert elején hallottuk argentín redskin haverunktól, ők punkrockot játszanak! Ehhez képest igazi amerikai hardcore-t kaptunk! A kellemes meglepetést a Csizmáskandúr okozta, kiderült ugyanis, hogy négyen is tudnak ska-t játszani, és ezt követnie kellene néhány új zenekarnak is, nem csak hülyeségeket nyilatkozgatniuk! Ez a zenekar volt a számomra a legjobb, no meg az NVÚ!
3.) Mint mindig, a RÓZSASZÍN PITBULL! Hiába dobáltuk őket veled és Max-el, nem takarodtak el a színpadról. Más zenekar ilyenkor dacból is lemegy a színpadról, Ők nem!
4.) Átlagon aluli! Voltak meglepetések: a kevesebb tarhálós! És a SZOBAFOGSÁG tagjai! Láttál már bőrfejűeket légycsapóban (rövidszárú tornacipőben) ? A közönség nagy része most is idegesítő volt! Ezért a jövőben másra hárítom a fesztivál megtekintését!!! Aki még hisz a PUNK-SKIN egységben, annak ott a helye! Legfeljebb kiábrándul!

FANNY & LOPEZ (EX-TISZAFÜRED PUNX)

1.) A fesztivál évről-évre egyre szarabbul van megrendezve! Az Auróra mindig egyre többet akar kaszálni! Részükről ez nem arról szól, hogy a punkok és a skinek bulizzanak egy jót elfogadható áron (nekik az is mindegy, ha nácik, vagy rockerek is vannak), csak minél több bőrt lehúzhassanak az emberekről. Kezdve a szar buszjárattól, az olcsó, de agyon vizezett sörön át a kurvadrága kajáig. Na meg ott vannak a nagyobbnál nagyobb darab rendezők, akik azt éreztetik veled folyton, hogyd fogd vissza magad! Ez undorító!
2.) A RASTA KNAST és a KONFLIKT nagyon tetszett! Egyébként is szeretjük, de így élőben még jobbak. Kurva jó bulit csináltak! Nagyon jó volt még a brazil AGROTOXICO.
3.) Hát a GBH az nagyon jó volt! Ha-ha!
4.) Hát elég szomorú, hogy a közönség jobban nyomult a Rózsaszín Pitbullra, mint pl. a Rasta Knast-ra, vagy a Konflikt-ra. De mivel a közönség nagyrésze fiatalokból és behülyített emberekből állt, így jobban be lehet nekik adni a R.P.-t (sajnos!). Hiányzik az összetartás, a BULIZÁS! Annál jobban megy az egymás fikázása.

GAZSÓ IMI (EX-SZOBAFOGSÁG)

Ha megengeded, kedves Kova, egy összefüggő szövegben próbálom rögzíteni a véleményemet. Nekem ez volt a második Új Hullám fesztiválom, így túl nagy tapasztalattal nem rendelkezem vele kapcsolatban. Annyit viszont elmondhatok, hogy ez az idei feszt számomra egészen másként sikeredett, mint a tavalyi. Már a sok csöves, tarhálós műpunk látványának tudatában indultam útnak, és bár sokszor felidegesítettek, és felidegesítenek most is, próbáltam kizárni őket (már amennyire lehetett) ? Sőt, néha még jókedélyűen is fogtam fel a dolgot. Ezt bizonyítja az is, hogy érkezésünkkor már a győri vasútállomás előtt kértünk egy húszast az ott kéregető, alkalmi tarajjal felvértezett ifjútól. Bár ő

FANZINE

ANTISOCIAL BEHAVIOUR # 6.

Legutóbb a harmadik számát olvastam a welszi fanzinnak, és bizony rengeteget fejlődött azóta Benny lapja. Az ASB külseje előnyére változott, csakúgy mint a fanzine tartalma. A nyáron kiadott hatodik szám főleg a régi brit zenekarokkal készített interjúkra épül, így olvastam benne a Red Alertről, a Guitar Gangstersről és a fiatalabb évjáratú ugyancsak brit Deadline-ról. Ezenkívül még a Hardsell, a Skaos és az 500 Crave zenekarokkal készült interjú. Sok oi, punk, ska és hc jellegű írás, kár hogy vékony a fanzine.
24 oldal/A4 Ára: 2 angol font
ASB Fanzine, 44 Townend Presteigne, Powys LD 8-2 DE, Wales, United Kingdom

BULLDOG # 23.-24.

Szeptemberben jelent meg a csech skinhead fanzine legújabb duplaszáma, világszínvonalon! Eszméletlen mennyiségű interjú, sztori, fanzine és cédé szemle. Ami 150 (!) oldalba beleför-

Huszonegy zenekar interjúja, Argy Bargy, Beltones, Deadline, Fast Food, Kud Idijoti, Oi!Valcans, P 38, Riot, Roots & Boots, Rude Guerilla, Skinflicks, Street Machine, The Veros, Youngang, hogy csak az érdekesebbeket említsem. Tulajdonképpen egy hibája van a Bulldognak, hogy csak másfél évente jelenik meg. Akinek módjában áll, feltétlenül szerezze be, mert megéri!!!
152 oldal/A4 Ára: 5 € + pkg
Vladimír Cerveny, 199 21 Praha 9, PO Boxx 48, Csehország

CAMDEN TOWN # 13.

Elég hosszú idő telt el a katalán skinzine tizenkettedik kiadása óta, míg végre tavasszal megjelent Estrella új munkája. Továbbra is angol nyelven olvashatóak a fanzinban rejlő írások, interjúk. Mint mindig, most is kizárólag skinhead bandákat kérdezett Estrella: Ultima Assalto, Skinkorps, Running Riot, Retaliator, Gruesome, Guarda de Ferro, Saht. Színtér riportok Kanadából és Japánból.
68 oldal/A5 Ára: 4 €
Camden Town, Placa del Vi 11, 3/2, 17004 Girona, Catalunya, Spanyolország

GARAZ #16.

Feltétlenül az öt legjobb európai fanzine közé tartozik a lengyel Garaz. Igaz, hogy a Bulldoggal ellentétben nem kétnyelvű, viszont így is profi munka! Kilencven oldalas, csak a képeket végignézni is több, mint egy órába telik! Aki viszont tud lengyelül, az a következő zenekarokkal olvashat interjúkat a Garaz tizenhatodik számában: Zona A, The Forgotten, Wasted, Sabotaz, No Sports, White Trash Debutantes, Punk Orkiestra, The Negatives, Lumpex 75, Gorilla, Falon, Trawnik, The Vibrators, Angelic Upstarts, Bulbulators. Nem el hanyagolható információ, hogy a fanzinhoz kb. 70 perces cédé melléklet tartozik, jórészt az újságban szereplő bandák dalaival. Király!

92 oldal/A4 + CD Ára: 15 zl
Rock'n'Roller, ul. Siemiradzkiego 12, 71-331 Szczecin Lengyelország

GARAZ # 17.

Íme a tizenhetedik szám kínálata: Stiff Little Fingers, Skarface, The Krewmen, Neophyte, The Porkers, Argy Bargy, Los Fastidios, Not So Fast, Vanilla Muffins, Backlash, Thunders, Jugó punkszíntér, Good Religion, Swingin' Utters, Zbeer és rengeteg kritika. Ismét van cédé mellékletük, ami ismét több,mint 70 perces.
84 oldal/A4 + CD Ára: 15 zl
Cím: fentebb

LIQUIDATOR # 5.

A spanyol Liquidator Records időről-időre jelentkezik ingyenes promo kiadványával. A magazin legutóbbi száma tavasszal jelent meg, többek között a ska kiadó saját zenekarait , az angol és mexikói ska színtért bemutató cikkekkel, katalógus mellékletel. Los Dingos, Max Romeo, Psico Rude Boys, Phyllis Dillon, Meli & the Xabalins és Bang Matu interjúk. Rengeteg hasznos információt nyújt a lap, így még a benne lévő sok reklámért is elnéző az ember...
44 oldal/A4 Ára: ingyenes
Liquidator, A.Correos 52015 28080 Madrid, Spanyolország

MOLOKO PLUS # 21.

Biztos nagyon únják már a Radical Roots rendszeres olvasói, hogy mindig ugyanazt írom a dorsteni fanzinról, mármint, hogy fasza, kiváló,stb. Most is kábé ugyanazt tudom mondani, talán annyi különbséggel, hogy a mostani számban a Vanilla Muffinson kívül nem igazán készült interjú streetpunk-nagyágyú zenekarral. Talán még a francia The Veros-szal készült írás emelkedik ki a többi cikk közül. A többiek: Flogging Molly, Demolition Highstyle, Motras, Cro Mags, Dr Woggle, Dirtshakes, Bovver Boys, Olaf a Springtoifelből, stb. A Cd melléklet viszont nagyon állat! Huszonkilenc dal 78 percben, Beltones, Prowlers, Running Riot, Holly B, Torpedo Twisters, Tower Blocks, Up to Vegas, Corey Dixon & the Zwooks, Hotwired, Eastside Boys, Sondaschule és mások.
80 oldal/A4 +CD Ára: 3,50 €
Moloko Plus, Feldstr. 10., 46286 Dorsten, Németország

NYÁLKAHÁRTYA # 2.

A Nyálkahártya első számának megjelenése után én is sok ismerősömtől hallottam a punk bulikon, hogy Kobera Gabi egy valóságos „ellenfanzint" készített és hogy olyan stílusban szól az olvasókhoz, akár egy ormester.

Nem tudom. Nekem akkor is bejöttek, és a második számban is tetszenek Kobera saját írásai, szerintem abszolút jól fogta meg választott témái lényegét, és írásaiban úgy állítja pellengérre „áldozatait", ahogy azt csak kevesen tudnák megfogalmazni. Azt hiszem, ezt hívják írói vénának (?).
40 oldal/A5 Ára: 100 Ft
Kobera Gábor, 2330 Dunaharaszti, Rózsa u. 39.

OI! THE PRINT # 5.

Egy mutatós skin fanzine a Lajtán túlról, Stockerauból. Aki bírja a német nyelvet, és vonzódik a skinhead témák iránt, az simán olvashat Bomml újságjának ötödik számában a Vanilla Muffinsról, a Broilersról,az osztrák Maltschik Molodoiról,a Combat 84-ről, a Troopersről, valamint a Skeptic Elepticről. Jó né-

hány koncertbeszámoló és albumbemutató írás színesíti a Monarchia egyik legjobb skinhead fanzinjét.

36 oldal/A5 Ára: 3 €
Markus Putz, 2000 Stockerau
Postfach 83. Ausztria

OI! THE PRINT #8.

A részleteket megkerülvén, íme a tartalom: Templars (USA), Devotschkas (USA), Urban Riot (USA), Corey Dixon & the Zvooks(USA), Spider Crew, Volxsturm (D), és rengeteg albumismertető írás. Oi,punk, ska, azaz a Drinking Class fanzine!

48 oldal/A5 Ára: 3 €
Cím: fentebb

PLASTIC BOMB # 38.

Nos, azok kedvéért, akik még sohasem hallottak a legnagyobb példányszámban megjelenő német fanzinról, bővebben írnék arról, hogy mire is számítson, ha valaha is el szánja magát, hogy megrendelje a Plastic Bombot. Először is, közismert az újság diszkréten anti-fasiszta jellege, bár a nyílt baloldali propagandától is tartózkodik. Elsősorban szemtől-szemben a zene, és utána, amik a színfalak mögött rejlenek. Talán így lehetne tömören megfogalmazni a fanzine (magazin ?) ars-poeticáját. Állandó rovat csajokról (Plastic Girl), gusztusos, és néha gusztustalanabb képekkel spékelve (mikor hogy), állandó csere-bere rovat (itt azért néha ki lehet túrni magunknak egy-két érdekesebb zenét), állandó lemez -, és fanzinismertető rovat. Ami a 38.-ik kiadást illeti, bemutatkozik a Mad Butcher Record, az újság szerkesztői elmesélik, hogyan csöppentek annak idején a punk mozgalomba, aztán rengeteg interjú, Molotow Soda, Backslide, Troublemakers, Deadline, Heimatglück, Skaos, The Boys, Die Aeronauten, színtér ismertető írás Kínából. És a már említett állandó rovatok...A Cd mellékletről is szólnék néhány szót, hiszen most is nagyon jó zenéket szedtek össze Micháék a válogatás korongjukra: Deadline, Bonehaus, Los Fastidios, Revolvers, Kingpins, Scrapy, Kafkas, Forgotten, Souls On Fire és még sokan mások...29 dal, több mint 70 percben!

124 oldal/A4+CD Ára: 3,50 €
Plastic Bomb, Postfach 100205, 47002 Duisburg
Németország

PLASTIC BOMB # 40.

Az előbbiekben már jól kiveséztem a Duisburgi punk magazint, úgy hogy most csak az aktuális 40-es szám tartalmát ismertetem. Interjúk: Rawside, Bad Religion, Loikaemie, Mad Sin, So What, Epitaph Recs, és ebben a számban az átlagosnál jóval több elemző írás került (főleg a zene területéről, de akad néhány politikai is). A Cd mellékletről megint csak azt tudom mondani hogy pazar. BASH!, Berenice Beach, Generatorz, The Negatives, Zumbis do Espaco, Boom Boom Kid, Cockroach Candies, Derita Sisters,Ejected Youth, Kohu 63, Jesus Skins, Suspect, Planet Trash, és még sokan mások...

124 oldal/A4+CD Ára: 3,50 €
Cím: fentebb

POGO PRESSE # 10.

1997.-ben jelent meg a mannheimi skinhead fanzine legelső száma, amit abban az időben Richard (jelenleg a Punkrock Guide nevű 'zine elkövetője) barátom indított útjára. Ma már Richard fiatal barátai szerkesztik.

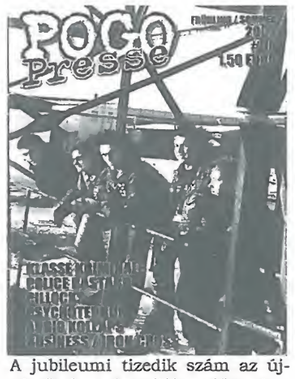

A jubileumi tizedik szám az újság öt éves fennállása előtt „tiszteleg", így néhány oldalon keresztül követhetjük, milyen körülmények között, és milyen tartalommal jelent meg a Pogo Presse minden egyes példánya. Ezenkívül interjúkat is találunk a lapban, Psychoterror, Police Bastard, Klasse Kriminale, The Pillocks. Balkán színtér körkép (Bulgáriából), egy írás „Náci punkok és skinheadek basszátok meg!" címmel, rengeteg koncert beszámoló és fanzine review.

64 oldal/A5 Ára: 1,50 €+pkg
Pogo Presse, PO Boxx 100523
68005 Mannheim, Németorsz.

PUNKROCK GUIDE #6

Ahogy a Radical Roots fanzine ötödik számában közölt interjúban is elmondta Richard (a Punkrock Guide szerkesztője), azért hagyott fel a Pogo Presse munkálataival, mert szeretett volna egy olyan lapot készíteni,

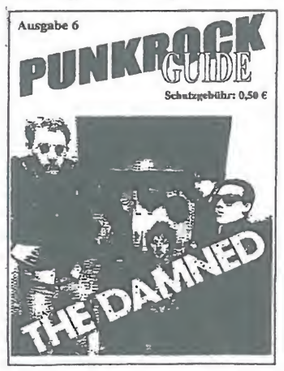

ami egy kicsit más, mint a többi német fanzine. Így inkább a kevésbé látványos utat választotta, és a punkrocker sztár (nem mindig csak sztár) zenekarok történeteit, megalakulásuknak körülményeit, egy szóval a zenekarok kevésbé ismert oldalát szándékozik bemutatni. A fanzine másik profilja az igazán széles körű zenei szemle, a lap terjedelmének csaknem a felében punkrock és ska művek ismertetésével találkozhatunk. A hatodik szám tartalmából: New Bomb Turks, Elvis The Pelvis („Elvis volt az első punk"), S.Y.P.H., megemlékező írás a hetvenes évek legendás londoni rock szentélyéről, az Oxford street 100. alatt működött 100-as klubról, és a klub hírhedt 1976. szeptemberi punk fesztiváljáról.

52 oldal/A5 Ára: 0,50 €+pkg
Richard Meissner, Kleinfeldstr. 50., 68165 Mannheim
Németország

SKINBOMB / UNITE AND WIN # 8.

Megújult köntösben, új névvel jelent meg a tokaji SHARP fanzine legújabb száma. A fanzine arculat váltását fémjelzi (talán) az a tény is, hogy az eddig megszokott SHARP, RASH lap helyett Ferike egy átfogóbb „Street Music" újságban gondolkodik. Mint ahogy a fanzine szerkesztője a bevezetőben írja,

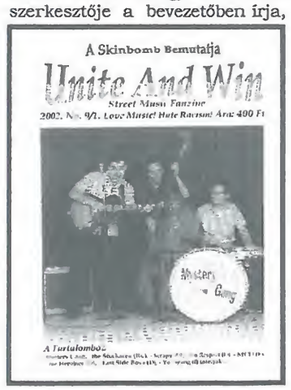

nem csak a punk, ska, vagy skinhead színteret, de a jövőben a psychobilly és rockabilly műfaj reprezentásait is felkarolná, gondolván arra, hátha ezzel a hazai „teddy" színtér is megmozdulna végre. Ennek jegyében indul a fanzine is, egy Mystery Gang interjúval (ők láthatók a lap színes borítóján is), és így is folytatódik egy The Stockmen (Oroszország) intivel. Azért a ska-, és punkfanatikusok sem maradnak olvasnivaló nélkül, hiszen a többi oldalon bőségesen találunk a témával foglalkozó írást, interjút: Scrapy (D), No Respect (D), MCD (E), The Heroines (D), East Side Boys (D), Youngang (I). Néhány oldalon érdekes koncert beszámolók az USA-ból, rengeteg lemez-, valamint fanzinismertető.

36 oldal/A4 Ára: 400 FT+pkg
Zelenák Ferenc, 3910 Tokaj
Postafiók 42.

V. ÚJ HULLÁM FESZTIVÁL

2002.06.26.-29. GYÖR

Tavaly júniusban immár ötödik alkalommal került megrendezésre az Auróra fesztivál, avagy hivatalos nevén az ÚJ HULLÁM fesztivál. Évről-évre újabb és újabb helyszín ad otthont Magyarország legnagyobb punktalálkozójának, tavaly a Győrszentiván melletti autósmozi területén került megrendezésre. Gondoltam, ez alkalommal három napra teszem tiszteletem a fesztiválon, így mindenre elszántan, sátorral és bőséges hidegélelemmel felfegyverkezve érkeztem az alkalmi punklágerbe. Sajnos nem elég korán, mert a jobb sátorhelyek már elkeltek, így nekem csak egy vízparti, gidresgödrös, osztályon aluli parcella maradt. Ez még nem is rontotta el a kedvemet, nem úgy, mint amikor sátorverés közben megérkeztek a jánossomorjai „Youth Skin Brothers Sisters" tagjai és kijelentették, hogy márpedig ők a szomszédaim lesznek. Rossz szomszédság török átok! Ha-ha! Nos, végül is az előzetesen meghirdetettekhez képest a GBH koncertjére nem került sor, így igazi sztárbanda nélkül, viszonylag csendesen zajlottak az e-

semények. Nem akarom, de nem is tudnám az összes résztvevő zenekar produkcióját boncolgatni most, egyrészt a fanzin szerkesztő is csak gyarló ember, aki néha sörért áll sorba ahelyett, hogy a színpadra meredjenek a szemei, másrészt pedig sok olyan zenekar is meghívást kapott, amely szerintem nem egy punk fesztiválra való, vagy a zenei stílusa, vagy a felkészültség hiányában. Egyébként is van egy olyan érzésem, hogy egyre inkább a rendezők nyereségének alárendelve történik a beválogatás, olyan zenekarokat kihagyva, akiknek méltán egy ilyen rendezvényen lenne a helyük, csak hát nem eléggé púderozzák magukat a szervezők felé.

Az első napon a cseh N.V.Ú. magasan kiemelkedett a produktumával, igaz, most a tűzokádó show elmaradt Makebától, a zenekar énekesétől. Ugyanazt a magas színvonalú pogopunkot nyomják még mindig, ahogy évekkel ezelőtt megismertük őket. Aztán a BEEZY BASTARDS. Tipikus német punk némi hardcore hatással, az a fajta, amiből tizenkettő egy tucat... A SCHIMMELPILZE egy osztrák zenekar, két csajjal a fedélzeten. Az énekes-gitáros lány hangja figyelemfelkeltő volt, tipikus punk torka van a Hazel O'Connor vonalon. Nem hiszem, hogy a BARACKCA nevű formációt külön be kellene mutatnom. A szokásos színvonalukat hozták, hogy meglepő, avagy nem, de meglehetősen sűrű tömeg szurkolt nekik a koncertjük alatt. Engem csak az a bizonyos „buborékos" daluk tud sokkolni, de az aztán nagyon...

SPEICHELBROISS A német punk zenekar már a tavalyelőtti fesztiválon is az egyik legjobb színpadi alakítást nyújtotta. Most sem csalódtam bennük, bár a koncertjük alatt főleg a német rajongótáboruk ropta a táncot.

CZOLGOSZ A bostoni zenekar fellépése előtt, egy beszélgetés folyamán összeismerkedtünk az énekesükkel. Hát, annak ellenére, hogy akkor azt mondta a srác magáról, hogy inkább oi fanatikus és a hardcore zenét egyáltalán nem szereti, mert az csak „tikatikatika", ...hát bizony a Czolgosz kőkemény core zenét játszott.

Második nap. A SEMMI KOMOLY-on és a német REVOLVERS nevű punkzenekaron kívül csak félszemmel figyeltem a színpadon zajló koncerteket. Előbbit, a tehetséges magyar zenekart remélem [illegible] nem kell külön bemutatnom, hiszen jó ideje járják már fellépéseikkel az országot. Frankón örülök, hogy Palej Zsolti és Mező csapata végre az Auróra fesztivál szervezőitől is meghívást kapott, így a német punktúristáknak is megmutathatták a Semmi Komoly oroszlánkörmeit. Ezen a napon lépett még fel többek között a szlovák KONFLIKT, a HÉTKÖZNAPI CSALÓDÁSOK, és a KAFKAS, de nem igazán tudtam követni a koncertjüket, mert a jánossomorjai „Troublemakers" skinekkel keveredtem összetűzésbe, ha-ha! Na jó, ezt a sztorit elmesélem. Sörözgetve állunk hárman, Gazsó Imi, Bogyó és én a sörsátor előtt, amikor odajön hozzánk egy tipikus magyar punk, akit itt-ott láttam már, de úgy személyesen még nem ismertem, és így voltak ezzel Bogyóék is. És akkor a mi punkunk megszólal: „Ismeritek a Root for Boot fanklubot?"-kérdezi felém fordulva a punkunk. „Hát hogy ne ismernénk!" – röhögés. „Jó helyen tapogatod a témát." Kisvártatva újabb kérdés hagyja el punkhősünk száját: „És ismeritek a Katétert?" -intézi Bogyó felé a kérdést. Ismét röhögés: „Hát persze, hogy ismerjük, itt áll előtted a zenekar énekes-gitárosa..." Ezek után Gazsó Imi a punk felé fordul, és azt mondja: „Ha most azt akarod kérdezni, hogy ismerjük-e a Szobafogság-ot, akkor fizetsz mindhármunknak egy korsó sört!" -röhögés. Azóta már tudom, hogy a bizonyos punkunk nem volt más, mint a köz ismert Hagyma. Pannon Punk!!!

Kipu: Én azért jobb szeretném gumival.

Kova: Egyébként ki a zenekar férfilideálja?

Kalóz: Szeretjük a 190 cm magas szőke fiúkat, akiknek göndör haja van, kék a szeme, Enerdzsi cuccokban és Buffalo bakancsban jár. Belsőleg: legyenek belei (MoTa: Nemár!), mindig mondjon igazat, tanuljon jól, vigyen el este a diszkóba, legyen saját lakása szauná-val.

Kipu: És pezsgőfürdővel. Nekem anélkül nem kell! Rá se nézek az olyan pasira, akinek nincs pezsgőfürdője. Legalább kettő...

Kova: Elvállalnátok, hogy aktfotó készüljön rólatok, és az legyen a Radical Roots fanzine következő számának címlapján?

Kipu: Ejj, de bonyolult kérdés! Mellékelten küldjük a képet!

Kova: Tényleg, egy igazi „punkgirl" hord magával ridikült? És ha igen, mi van benne? Rúzs, tükör, szemhéjfesték, ilyesmi?

Kipu: A pénztárcámban mindig van gumi. A pasik mindig elfelejtik. Lagzi Lajcsi is ezért járja meg!

Kova: A szokásos „staféta" kérdés: melyik zenekartól, és mit kérdeznétek meg?

Kipu: A dAMN-tól, hogy mikor jönnek próbára, és hozzanak Gizit (fröccs)!

Kova: Végezetül mit üzentek a Radical Roots olvasóinak?

Mind: SZIA ANYU! NÉZD! FIT VAGYOK AZ ÚJSÁGBA"! JA! ÉN ÁM! A többiek meg hozzanak koncertre bort!

by Kova

ROOT FOR BOOTS MAILORDER

Újdonságok:

EVIL CONDUCT Eye for An Eye CD & LP
RED LONDON Soundtrack of our lives CD
The REBELS The best of the Rebels CD
The PORTERS A tribute to Arthur Guiness CD
DROPKICK MURPHYS Live on St.Patrick Day CD & LP
HAIRCUT Le Gout Des Armes CD
V/A Teenage Rebel Sampler Vol. 3. CD
V/A The Clash Tribute LP
ADJUSTERS Anthology '96/'01 CD & LP
NEGATIVES Rules and regulations CD
EMSCHERKURVE 77 Lern ma deutsch! CD
DERITA SISTERS The great Satan CD & LP
OI POLLOI Outraged by the System CD
V/A 100% Punkrock Compilation Vol. 3. CD
V/A Skamikaze Vol. 2. with Japanese ska bands CD
VARUKERS Inferno EP
VANILLA MUFFINS All give some-Some give all MCD

FANKLUB TAGOKNAK! 3 CD=6000 FT
1.LAST RESORT Skinhead Anthems CD
2.TEMPLARS Two in One (Special Edition) CD
3.SOULS ON FIRE Collars Up! CD

FANKLUB TAGOKNAK! 3 CD=6000 FT
1.4 PROMILLE Und Ab! CD
2.OXYMORON Feed the Breed CD
3.VANILLA MUFFINS Gimme some Sugar Oi! CD

ROOT FOR BOOTS CSOMAG: 3000 FT
1.ALBERT FISH Strongly Recommended CD
2.V/A Street Loyalty compilation MC
3.ROZPOR Illegálna Spravodlivost CD

3 VÁLOGATÁSALBUM = 3500 FT
1.La Lotta Continua compilation CD
2.Wir haben eine welt zu gewinnen CD
3.Skins'n'Pins compilation CD

5 RADICAL ROOTS FANZINE #2. #4. #5. EGYÜTT A HÁROM 600 FT.

CÍMÜNK: KOVÁCS GÁBOR, 2330 DUNAHARASZTI, POSTAFIÓK 86.
rootforboot@freemail.hu vagy radicalroots@freemail.hu

Változás: az RFB mailorder katalógusban szereplő albumok közül a V/A Skannibal party Vol.1.és 2.,Oppressed/Dead and Burried, Vice Squad/The last Rockers(the singles) cd nem rendelhető.

Az árak a postaköltséget nem tartalmazzák!
KATALÓGUSÉRT KÜLDJ FELBÉLYEGZETT VÁLASZBORÍTÉKOT

SQUAD 69 #4.

Brano és csapata egy újabb remek példánnyal lepte meg a szlovák skinhead fanzine rajongótáborát. Most már tényleg muszáj lesz megtanulnom szlovákul, de legalább csehül, hiszen rengeteg hasznos információ lenne található a Squad 69-ben is, de más szlovák és cseh fanzinokban is. Ez a mostani szám is dugig koncert beszámolókkal Csehországból és Szlovákiából egyaránt. Emellett írások, intik, All City Sharps (Ausztrália), Resistance 77 (GB), Operace Artaban (CZ), On File (GB), hogy csak az érdekesebbeket említsem. Egy biztos, rendkívül igényesen tálalt fanzine!

32 oldal/A4 Ára: 1,50 €
Brano Babulic, M.Benku 2430/14, 95503 Topolcany 3 Szlovákia

SZABAD AKARAT #2.

A magyar nyelvű szlovák fanzine első számáról sok jót hallottam annak idején. Aztán a dolog meg is rekedt a hallomás szintjén, míg nem Tyuki december végén el nem küldte punk-hc-crust-grind fanzinjának második számát. Azt kell mondjam, a lap tényleg igazolta (nálam) jó hírét, igényesen összerakott fanzint kap a pénzéért (80 FT), aki megrendeli. Írások, intik: Katéter, Embers, Human Error, Dread 101, Jaksi Taksi, Attitude, Inerdzia, stb.

44 oldal/A5 Ára: 80 Ft+pkg
Panda Tamás, Bratislavská 1/A, 93101 Samorin,Szlovákia

TORZKITÖRÉS #7.

Évek óta ismerjük egymést Ács Tomival (ha az időnkénti levelezést annak lehet nevezni), és rendszeresen küldözgetjük egymásnak a fanzinjainkat. Aztán megállapítjuk a másik lapjáról, hogy jó, jó, de a tiéd nem kimondottan az én világom. Úgy is mondhatnám, Tomié és az én zenei, literális ízlésem ha néhanapján találkoznának az utcán, kölcsönösen kalapot emelnének a másik előtt, udvariasan biccentenének a másik felé, aztán sietősen távoznának a dolgukra,ha-ha! Ennek ellenére azt kell mondjam,hogy a mostani, tavaly júliusban megjelent Torzkitörésben kimondottan tetszettek a társadalomkritikai írások. Sőt, a Trianonról szóló írás nálam „number one". Én sem hiszem, hogy nacionalisták lennénk attól, ha a magyarság legnagyobb, legdurvább kisemmizéséről beszélünk. Legfeljebb nem

kiabáljuk mindenfelé, hogy „Csonka Magyarország nem ország!". Azért az interjúkról se feledkezzünk meg: Smafu, Brigád, Iszonyat, Dying Victims, Nincs,stb.

36 oldal/A5 Ára: ?
Ács Tamás, 7300 Komló Hegyhát utca 10.

VLICE #7.

A plzeni boot boy-ok visszatértek! Nem dicsekvésből mondom (de komolyan), de egy kicsit hízik a májam, ugyanis a cseh újság hetedik számában a Radical Roots fanzine szerkesztőjével készült interjú is megtalálható. Továbbra is nagy csodálója vagyok a plzeni fanzinnak, ugyanis egyszerűen nem tudom felfogni, hogy lehet két-három havonta ilyen méretű (100 oldal körül) és nívós újságot tartalommal megtölteni. Persze, el tudom képzelni a dolgot, nem vagyok hülye, csak hát hogy van rá idejük? 100 oldalt még begépelni is hetekig tart! (Legalább is nekem,ha-ha!) Nos, a már említett RR intin kívül még Age of Chaos, Tleskac, Provokace, Déti Snéti interjúk, megszámlálhatatlan mennyiségű koncert beszámoló és review emeli a cseh punk fanzine színvonalát.

96 oldal/A5 Ára: 40 KC
Milos Bouda, Jablonského 19. 32600 Plzen, Csehország

WARRIOR #1.

Bevallom, nagyon vártam már Miro barátom új fanzinját, aminek készültéről Miro mindig beszámolt nekem leveleiben. Számítottam rá, hogy profi munka lesz a lap, hiszen Miro már régebben is készített fanzint, Skinnik néven. A Warrior érdekessége, hogy nemcsak szlovák nyelven, hanem angolul is olvashatóak benne az interjúk, így annak is élvezetes olvasmány lehet, aki esetleg nem tud szlovákul, de az angollal valamelyest elboldogul. És, hogy miről olvashattok a Warrior debütáló számában? Íme: Polemic, NVÚ, Hátsó Szándék, Operace Artaban, Mods, Csizmáskandúr, Best Defense, Quadrophenia. Ha tehetitek, mindenképpen rendeljetek Mirotól újságot, és ne csak a Warriorst, hanem a 2001.-ben megjelent skin Photobook-ot is, ami „In the Streets" néven látott napvilágot. Carry on oi! (Archív review a Radical Roots fanzine harmadik számából)

32 oldal/A4 Ára: ?
Miroslav Michela, Medercska 2/9., 94501 Komárno, Szlov. Marek Zburin, Lachova 37. 85103 Bratislava, Szlovákia

WARRIOR #2.

Tavaly télen jelent meg a szlovák skin 'zine folytatása. A külalak maradt ugyanolyan igényes kivitelű, mint az előző szám (sőt, jobb lett). Továbbra is két nyelven olvashatóak az interjúk (szlovák és angol nyelven), a The Twinkles-szel, a Street Machineal, a Bouns the Ball-al, a Happy Cocks-szal. Rengeteg dalszöveg, és lemez ajánló fért a második kiadásba is

48 oldal/A4 Ára: ?
Cím: fentebb

WARRIOR # 3.

Tavaly nyáron jelent meg a szlovák skinhead fanzine legújabb száma. Igényes kivitel, szlovák-angol verzió maradt, de nézzük meg oldalról-oldalra, mit találunk a lapban. A belső oldalakon rögtön híráradat fogad, a

Captain Oi! kiadótól a DSS-en keresztül a TKO kiadóig. Aztán a Warrior fanzinokból elmaradhatatlan skin és punk fotók (Sleeping Doctor). A következő oldalakon spanyol színtér beszámoló, egy interjú a Katéterrel, valamint egy Urban Riot riport olvasható. Ezt követi egy orosz színtér riport, majd az album ajánló rovat. A fanzine közepén a tavaly jégkorong világbajnoki címet nyert szlovák hokicsapat dicsőség tablója. A lap második felében interjúk a szlovák Rozporral, a svéd Wildcat Strike-al, az ausztrál Bulldog Spirit-tel, a brit Mere Dead Men-el, jugó színtér körkép, valamint egy régi Judge Dread interjú. Ezt a fanzint tíz skinheadből kilenc ajánlja!

52 oldal/A4 Ára: ?
Cím: fentebb

Továbbra is kaphatóak a Radical Roots fanzine régebbi számai!

Radical Roots # 2.
Stay Sharp!, Back to Switzerland, Katéter, Rozpor, Szlovák színtér riport, Csizmáskandúr, Mannheimi színtér, Holland színtér, Körzeti Megbizott, stb.

Radical Roots # 4.
Lecsa-Punk, Protest, A Kökler, Hátsó Szándék, Skeptic Eleptic, Semmi Komoly, One Way System, Discharge, Luxemburgi színtér, Forever Oi!, Fanclub hírek, fanzine szemle,stb.

Radical Roots # 5.
Moloko Plus, Albert Fish, Thug Murder, Vanilla Muffins, Homoskapiens, NVÚ, Skatatonics, Stage Bottles, Portugál színtér, Plzen Boi!s, Bavaria színtér, olvasói levelek, fanzine és album ismertetők, németek hihetetlen kalandjai Budapesten,stb

Ha szeretnéd, hogy a Te fanzinod is helyet kapjon a Radical Roots fanzinajánló rovatában, postázd el az újságodat a címünkre!

A Radical Roots második számában már olvashattatok a Katéterről. Az akkori interjú nem sokkal az első albumuk megjelenése után készült, most viszont a tatabányai punk zenekar nemrég megjelent második lemezével kapcsolatban faggattam Bogyót (gitár, ének), Pityut (basszusgitár) és Lajbit (dobok).

KATÉTER

Jó szerencsét!

Kova: Októberben jelent meg a második Katéter album 14 új dallal, ismét a saját kiadásotokban. Elitélitek talán a pénzéhes lemezkiadókat?

Bogyó: Szerintem a legtisztább az, ha egy zenekar kiadóktól függetlenül, saját utakon jár. Nem tartom jónak, ha a punk zenébe beleszólnak az érdekek. Mi úgy döntöttünk, hogy nem kívánunk egyik kiadónak sem lefeküdni. Ez az út sokkal nehezebb és rögösebb, mintha gyorsan eladnánk magunkat, amint lehetőség adódik rá. Én biztos vagyok benne, hogy hosszú távon az idó minket fog igazolni.

Kova: Véleményem szerint igenis létezik a „Katéter-stílus", akár bányász punknak, vagy old school punknak is nevezzük, az új albumotok dalai mintha az első Katéter lemezen hallható dalok folytatásaként íródtak volna, tulajdonképpen a Jogosan dühös és a Jó szerencsét! Albumok dalai egy közös dupla cédén is megállnák a helyüket, stílusilag egyik nóta sem lógna ki a többi közül. Talán az új dalok valamivel

Nem volt több elvárásunk a felvétellel kapcsolatban, mint az elsőnél. Próbáltunk egy olyan anyagot felvenni, amely jól tükrözi honnan jöttünk, hol tartunk most és hová igyekszünk. Szerintem ez az előző albumnál is sikerült.

Kova: Ami az új lemezetek első meghallgatásakor feltűnt még számomra, hogy Pityu, a basszerosotok több szerephez jutott most, néhol basszista klasszikusokat idéző módon futkározik a bundok között, és gitárszólókból is több jutott a dalokban. Ennyit jelent a tapasztalat, hogy most már többet is koncerteztek? Vagy egyszerüen csak bátrabbak lettetek?

Bogyó : Nos, valóban ezen a téren sokat fejlödtünk az elmúlt két év alatt, ami szerintem természetes minden aktív zenekarnál. Próbáltunk az énekbe is belevinni új dolgokat, gyakrabban elszakadni az alaphangoktól.

Pityu: A stúdióban már sokkal felszabadultabban játszottunk,a basszusgitárral is sokkal több témát tudtam kipróbálni, és zeneileg vittünk bele új dolgokat, hiszen a két felvétel között eltelt idö alatt mi is sokat fejlödtünk, sok mindent tanultunk.

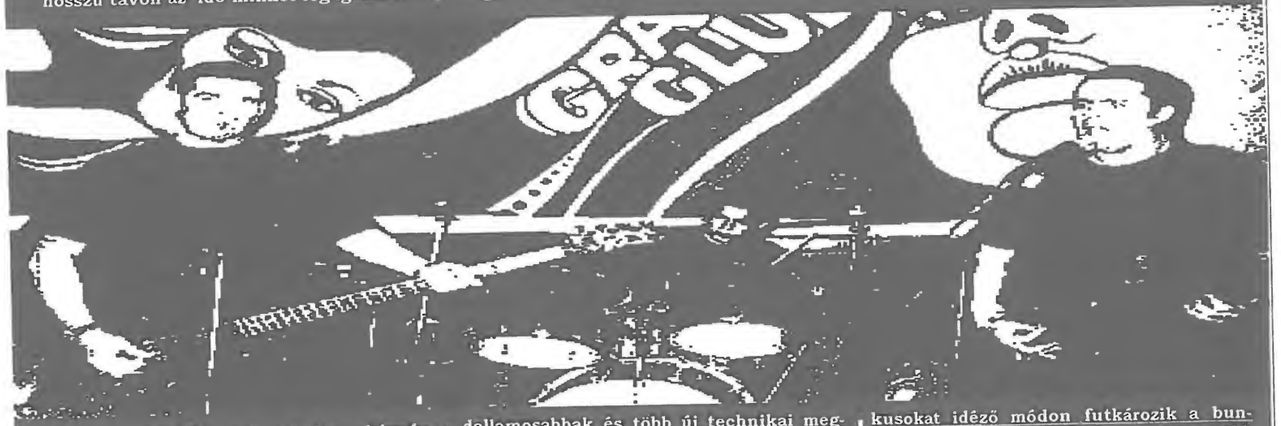

Kova: Schleki már régóta „bányász punk" zenekarként emleget benneteket, az új lemezetek pedig a „Jó szerencsét!" (ami egy tradícionális bányász köszönés) címet kapta. Van összefüggés a két dolog között? Egyáltalán, van kifogásotok ellene, hogy a „bányász punk"címke rá lett ragasztva a zenekarra?

Bogyó: Először mi is meglepódtünk rajta, amikor „bányász punk" zenekarként konferáltak fel minket, mert a bandában nem mindenki bányász...hehe... Mindenesetre ez a címke akkora sikert aratott a közönségnél, hogy nem is volt esélyünk kifogást emelni ellene. Így lettünk bányász zenekar... Végülis szegény vájárok érdekeit is kell valakinek képviselnie..hehe

Pityu : A bányászoknak is megmutattam az új lemezt, és nekik is marhára bejön. Bár én már nem sokáig leszek bányász, mert lassan bezár a bánya. Aztán nyugdíj, vagy a fasz tudja hová megyek.....

tik meg a kopott ruhát, és így nem fizetnek minden hónapban hamis ideológiába kényszerítetten felesleges pénzeket, amúgy is milliárdos embereknek.

MoTa: De valakinek a kopott ruha sikk! Az sem jó!

Kova: Az öseitek hogy fogadták, hogy punkok vagytok?

Kalóz: (köhögőgörcsöt kap)

MoTa: Nem is vagyok punk!

Kipu: Az apukám megpróbált megóvni a punk zenétől. Aztán megpróbálta megóvni legalább a hugomat. Most apának is van kedvenc punk együttese.

Kova: A hírhedt móri rablógyilkosság kapcsán jutott az eszembe: visszaállítanátok a halálbüntetést?

Kipu: NEM!!! Mert enyhe diktatúra esetén is könnyen felhasználhatnák az ártatlan emberek ellen. De a legideálisabb demokrácia esetén sem lehetünk benne biztosak, hogy nem ártatlan embereket ítélünk el!

Kova: Mi a véleményetek a politikusokról?

Kipu: Szerintem a politikus pont azzal, hogy politikussá választják , alkalmatlan az állására. Hiszen attól lesz valaki befutott politikus, hogy befolyásolni tudja az embereket, rá tudja venni öket, hogy rá szavazzanak. Így , ha tényleg hatalomhoz jut, nem az emberek érdekeit fogja képviselni, hanem befolyásolja öket, hogy azok azt akarják, ami a politikus érdeke.

Kalóz: No comment. (MoTa sem).

Kova: Anarchiás nézeteitek?

Kalóz: Szép álom. A gyakorlatban megvalósíthatatlan.

Kipu: Ha valaki bővebben kíváncsi rá, egy koncert után hívjon meg minket egy sörre!

Kova: Ha az életetek múlna rajta, mit választanátok? Egy éjszaka egy bezárt szobában Lagzi Lajcsival, vagy egy bandzsajumping (bokához rögzített gumival) a Szabadság-hídról?

Együtt: Lagzi Lajcsi ugráljon le a Szabadság-hídról!

Kalóz: Lehetőleg gumi nélkül!

Kova: Megkérdezhetem, hogy mi a véleményetek a skinheadekről? Hallottatok már a SHARP mozgalomról?

Közös vélemény: A náci felfogást mindenképpen gyűlöljük, egyébként nem vagyunk kapcsolatban a skin mozgalommal.

COSTA

Kova: Gyakran szoktatok sörözni (ha-ha)?

Kalóz: Nem tudom, mit jelent nálad a gyakran, de szoktunk.

Kipu: Nem tudom, mit jelent, hogy sör!

Kova: Melyik a legjobb dal, amit valaha hallottatok?

MoTa: Beheaded.

Kalóz: All I want.

Kipu: Burn it up!

Kova: Melyik zenekarral vagytok a legjobb barátságban?

Kipu: (újabb koroktörölközés, ezt a szót Kipu találta ki, miközben kérdezi a lányokat, meg jegyzetel, azt jelenti torokköszörülés. Ha valaki nem értené. Véletlenül) dAMN a férjzenekarunk, (két pár köti össze a két bandát,

Nem szeretnék sokat magyarázkodni amiatt, hogy kerül egy olyan zenekar interjúja a Radical Rootsba, amelyik távol áll az oi! zenétől, a skától, és mégcsak nem is a 77-es stílusú streetpunk ösvényein nyomul, legyen elég annyi, egy nagyon lelkes, szimpatikus és sokra hivatott, lányokból verbuválódott punkzenekart testesít meg a budapesti EX COSTA. Kötekedő kérdéseimre a zenekar tagjai, azaz Kipu, MoTa és Kalóz adtak válaszokat, a maguk ellenállhatatlan, lebilincselő és lehengerlő stílusukban. Ezúton is csókoltatom őket!!! Aki pedig elmulasztotta volna megnézni az Ex Costát a színpadon, az minél előbb pótolja e súlyos hiányosságát!

EX COSTA

Kova: Nem kell előítéletek ellen harcolnotok amiatt, hogy ti egy csajokból álló punkbanda vagytok? Például amikor felmentek a színpadra, nem kiabálják fel nektek, hogy „Gyerünk, lányok vetkőzni!", vagy „Irány a konyha!"?

Kipu: Dehogynem! Ilyenkor azonnal ledobáljuk a ruháinkat, vagy lerakjuk a hangszereinket és összeütünk egy halászlevet!

Kova: Miért éppen „Ex Costa" a zenekar neve?

Kipu: Ez latinul azt jelenti, hogy valami, ami bordából van, a Biblia alapján. Merthogy lányok vagyunk, és amikor választottuk, azt hittük, mi vagyunk az egyetlenek. Azóta megtudtuk, hogy létezik még néhány csajbanda, mint a Pillanatnyi Felindulás Salgótarjánban, vagy a Nimfomán Nimfák, itt Pesten. Úgyhogy kezdeti magányunk jócskán enyhül!

***

Kova: Kipu, bemutatnád a zenekar többi tagját?

Kipu: Nem! Ha-ha-ha!!! Nőzni akarsz, ugye? Átlátok ám rajtad! Ám legyen, mégis, szegény olvasókra való tekintettel. Kalóz a basszusgitáros-énekesünk, kimondhatatlanul sok energiával és hangerővel, hatalmas fekete hajjal és tengerkék szemekkel. MoTa nem füvezik (pedig neve arra utal), ellenben annál inkább gitározik, és egy umlautanarchia jel van a gitárján. Megpróbáltam a legfontosabb dolgokat összeszedni, remélem sikerült.

Lagzi Lajcsi ugráljon le a Szabadság hídról!

Kova: Egyszer azt írtad nekem, hogy azért alapítottatok zenekart, mert olyan „valódi" punkot szeretnétek nyomni, amit csak kevesen űznek Magyarországon. Kifejtenéd ezt bővebben? Mit jelent nektek az, hogy punk?

Kipu: Egyáltalán nem emiatt alapítottunk zenekart, hanem mert imádunk zenélni, és szeretjük egymást! Amit írtál, azt akkor gondoltuk, amikor arról beszéltünk, hogy milyenek legyenek a saját számaink...se túl kemény, se túl lágy, hanem olyan PUNK.
Kalóz: A punk zenében a tartalmassága és a lendülete, energiája a meghatározó. Egyáltalán nem a keménység a fontos.

Kova: Szoktatok feldolgozásokat játszani a koncertjeiteken?

MoTa: Soha!

Kalóz: Szoktunk hát!
Kipu: (röhög)

Kova: Miről szólnak a saját dalszövegeitek?

Kipu: Nehéz kérdés mindről együtt elmondani, a legegyszerűbb, ha elolvasod a honlapon őket (punk.supergamez.hu/ex_costa). Próbálunk a világ felfedezetlen, de kínzó problémáiról írni, ezzel segíteni azoknak, akik kilátástalanul küzdenek velük. Ebből persze soknak az emberi kapcsolatokhoz is köze van.

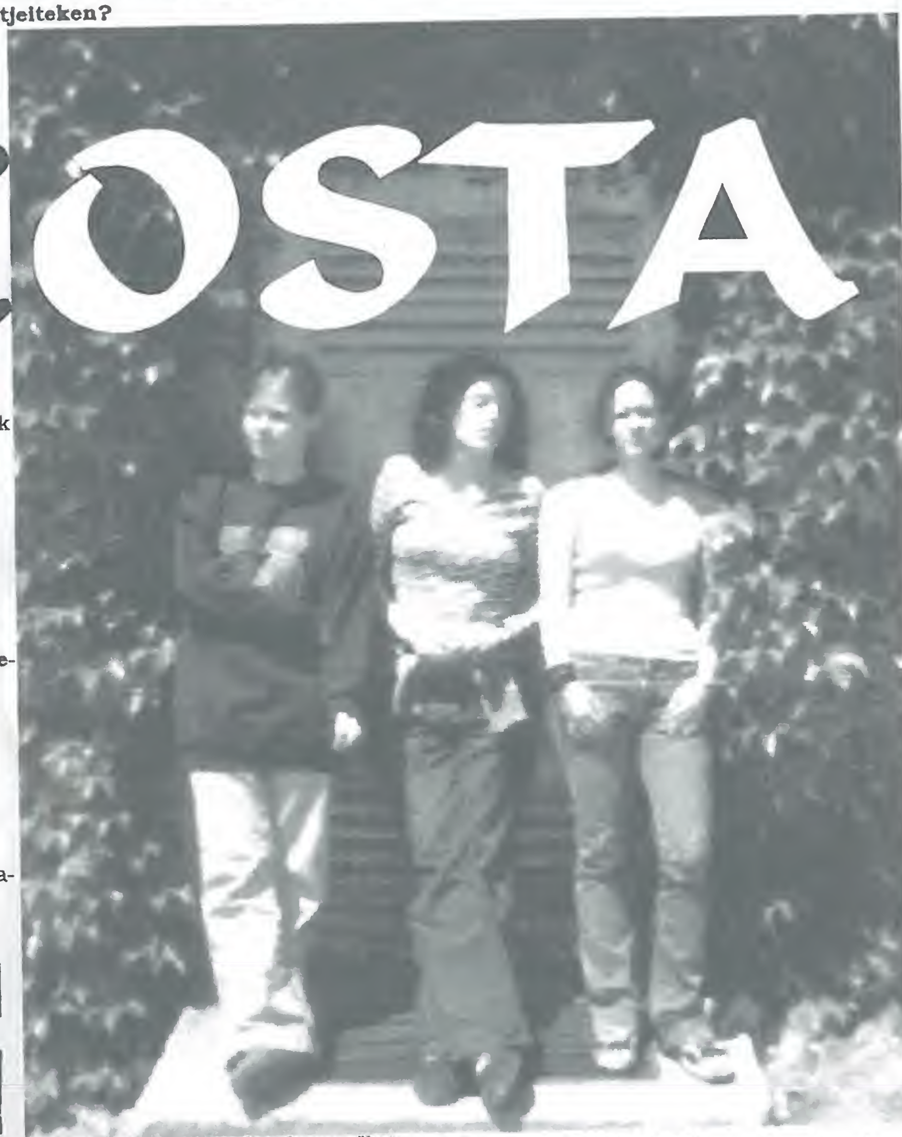

Kova: Mikor kerültetek először kapcsolatba a punk mozgalomal? Egyáltalán, hogy kezdődött nálatok ez a punk dili?

Kórusban: A zenével! Tudod az Offspring vezetett hozzá mindhármunkat.

Kova: Visel közületek valaki tarajt, mint hajkölteményt?

Kipu: Nem.

Ex Costa

Kova: Mi a kedvenc öltözéketek?

MoTa: Deszkás cipő!
Kalóz+Kipu: Semmi más?
Kalóz: Ami kényelmes.
Kipu: Farmer, póló.

***

Kova: Mi a véleményetek a punkok öltözködéséről általában?

Kipu: Azt szeretem, hogy a punkok nem ve-

több lehetőséget kaptam a bennem lakozó jazz basszusgitáros hajlamok kibontakoztatására.
Kova: Az egyik új dalotokban az összetartásról énekeltek. A legutóbbi interjúnk óta változott szerintetek valamit ezen a téren a szinterünk?
Bogyó: Ahogy egyre jobban belátunk a színfalak mögé, egyre gyakrabban jönnek elő a problémák, amelyeknek főleg az összetartás hiánya az oka. Mi minden zenekarral próbálunk jó, korrekt kapcsolatot kialakítani, mégis kaptunk az elmúlt pár évben néhány rúgást, hátba szúrást, ami nagy csalódást okozott nekünk. Mindeneset-re továbbra is próbálunk mindent megtenni, hogy ezek a problémák eltűnjenek a színtérből, de hát ez nem csak rajtunk múlik...
Kova: Dalszövegeitek általában a mindennapi problémákról, munkanélküliségről, az értelmetlen háborúkról, a média hatalmáról és a hatalomehes politikusokról szólnak. Mi a véleményetek az áprilisi parlamenti választásokról és a baloldali kormányról? Egyáltalán, ki fogja megoldani azokat a problémákat, amelyekről a dalaitokban énekeltek?

Bogyó: A választásokat a fröcsögő szájú politikusok, illetve az őket bégetve követő birkák harca jellemezte. Az egésznek a lényege a hatalom megszerzése, és ennek érdekében ugyebár minden eszköz megengedett...A „baloldali kormány" ugyanolyan kapitalista, mint az ellenzék. A politikusok a problémákat nemhogy nem tudják megoldani, de a legtöbbet ők maguk okozzák...mint ahogy most is láttuk.

ER

Kova: A „Jó szerencsét" albumot már Lajbival, az új dobosotokkal vettétek fel. Miért került sor váltásra? Mit kell tudnunk Lajbiról, melyik zenekarban dobolt eddig?
Bogyó: Tavaly eléggé felgyorsultak az események a banda körül. Egyre több lett a koncert, és nem engedhettünk meg magunknak elmaradt próbákat sem, ha időben el akartunk készülni a következő album anyagával a stúdióra. Pimpi azt mondta, hogy nem tudja tartani ezt a tempót, és nem akar minket akadályozni, ezért kiszáll a zenekarból. A kapcsolatunk vele továbbra is nagyon jó,néha koncerten is beugrik.
Lajbi: Első zenekarom a komáromi Gazdagok és szépek nevű punkrock banda volt. Ezt követte később az Invasion nevű hc-punk csapatom, melyben a mai napig ütöm a bőröket.
Kova: Lajbi, hogy sikerült a beilleszkedés a zenekarba? Könnyű volt megtanulni a régi Katéter számokat?
Lajbi: A beilleszkedés gyorsan ment, már régen ismertük egymást Bogyóékkal. Talán ezért esett rám a választásuk . A Katéter számokat meg már ismertem, mert a másik zenekarommal sokat léptünk fel együtt a Katéterrel. A „Jogosan dühös" cédére is sokat doboltam otthon.
Kova: Bogyó, elmesélnéd azt a történetet, amikor az esztergomi Bazilika lépcsőjén ültél hatalmas punktaréjjal és a kis hamis japán túristák téged kezdtek el filmezni a Bazilika helyett?
Bogyó: Ezt inkább kihagynám...
Kova: Bogyó, sok fesztiválon jártál az idén, melyik külföldi, vagy magyar zenekar tudott lelkesíteni téged?
Bogyó: Kétezerkettőben szerintem az „Erdős Péter Fesztivál" volt a legjobb buli az Anti Nowhere League-gel, illetve szigeten a UK Subs koncert is nagyon bejött. Hihetetlen, hogy ezekben a zenekarokban még mindig mekkora energia van. Tetszett a a Radical Roots fesztivál is. (Hogy dagadjon a májad, he-he!) Nagyon sok jó zenekar gyűlt ott össze (Rozpor, Semmi Komoly, Körzeti megbízott).
Kova: Mi az, amit a legpozitívabbnak tartotok a 2002-es évben?
Bogyó Idén sokkal több koncertet nyomtunk le, mint az előző években, és A bulik is sokkal fergetegesebben sikerültek. Nagyon jó, hogy ismét ki tudtunk rukkolni egy új albummal.
Kova: Mi az, amit még hozzá tennétek végezetül?
Bogyó: Október-Ben rögzítették egy káli koncertünket, ami szerintünk nagyon jól sikerült. Úgy döntöttünk, hogy jövőre kiadjuk, mint koncertlemezt. Persze ez még csak terv...

ÖSSZETARTÁS

Te mindig csak azon vagy,
Hogy megkönnyítsd az életed,
Pedig ha valamit tennél érte,
A könnyebb helyett jobb lehet.
A problémáktól elfordulsz,
Inkább sodródsz az árral,
A nagy tetteket másra hagyod,
Nem törődsz a világgal.

Lehetne szebb, lehetne jobb,
Csak neked is össze kéne fognod.
Lehetne új, lehetne más,
Csak kéne egy kis összetartás.

Az utca hangja

Mi egyek vagyunk a tömegből,
Dühös emberek az utcáról,
Kiknek nem tetszik az elnyomás,
Mit Te kényszerítesz ránk.

Azt hiszed, hogy megvehetsz,
És velünk mindent megtehetsz,
De jól vigyázz, mert a húr elpattan,
Ha sokáig feszíted.

Eljön a nap, mikor többé
Nem kérünk már belőled.
Elmozdítunk helyedről,
És a süllyesztőbe kerülhetsz.

Leverjük a koronádat,
És mi döntünk majd felőled,
A véreddel fogjuk írni
Majd a történelmünket.

Félre minket nem állíthatsz,
Mi mindig itt leszünk, ezt jegyezd meg!
És ha az első fegyver eldördül,
Az a mi kezünkben lesz!

www.extra.hu/kateter

Az idősebb punkrockerek bizonyára még emlékeznek a Blitz '80-as évekbeli , korai singalong dalaira, amelyek általában a brit független lista top-30-as (albumok) és top-75-os (kislemezek) élmezonyében tanyáztak. A fiatalabb punkok, ha a korai Blitz-rol nem is, de a brit oi! mozgalom kialakulásáról talán már hallottak. Bár Gary Bushell (az egykori Sounds nevü oi! punk magazin szerkesztője) állitja magáról, hogy az oi!-nak és a mozgalomnak o a megálmodója, ez némiképp téves nézet (a Cockney Rejects oi!-ozott elöször, de erról majd egy másik alkalomal - a szerk.). Bushell és a Blitz útja valamelyest összeforr, hiszen Bushell fedezte fel a Blitz-et a közönség és az oi! mozgalom számára. Ám Bushell keményen tartotta kezében a gyeplöt, és a legcsekélyebb közös egyetértés nélkül próbálta a Blitzre és a többi ún. oi! zenekarra eroszakolni az oi!-ról alkotott banális nézeteit. A Blitz tagjainak másfajta elképzeléseik voltak az oi!-ról, örültek, ha oi! zenekarként emlegették öket, sokat tettek az eloítéletek ellen, miszerint az oi! a skinheadek fegyvere, ahogy a korabeli média súkolta a köztudatba. Ahogy ok mondták magukról, a Blitz egy punk zenekar, és az oi! a punkoké is. Mint a most következö irásból kiderül, belso viszályok miatt a zenekar dicstelen véget ért...

Egy generáció hangja

BLITZ

Ahogy a korai brit punk és oi! színtér egyre erösödött, úgy léptek színre az újabbnál újabb zenekarok. Ezen zenekarok egyike volt a két punk és két skinhead tag által New Mills-ben (Derbyshire megye) útjára indított Blitz (1980). Az első demójukat Gary Bushell címére postázták (G. Bushellt a 4-Skins kapcsán ismerjük, ezidötájt a Sounds nevü, felkapott és egyedüliként az oi!-al, mint új mozgalommal foglalkozó magazint szerkeszti), aki olyannyira jó kritikát írt a Blitz demójáról, hogy több kiadó is érdeklödni kezdett a zenekar iránt. Így figyelt fel rájuk Chris Berry is, aki az új streetpunk kiadó, a No Future főnöke volt. Miután meghallgatta a demót, teljesen a Blitz hangzás hatása alá került. Úgy alakult minden, mint a mesében, a No Future emberre rögtön tollat nyomott punk és skinhead hőseink kezébe, akik teketóriázás nélkül a lemezszerződésre vésték nevüket. Néhány héten belül megjelent a Blitz első kislemeze, „All Out Attack" címmel. A tündérmesékbe illő történet azonban majdnem a rút Vasorrú bába mézeskalácsházkemencéjében folytatódott, ugyanis a lemezgyárban kis híján eltették láb alól az első néhány ezer darab Blitz bakelitot. A széria, körben a lemez szélein kissé nyersre sikeredett, de végül is nem állitották le emiatt a kezdeti hibás nyomatok árusítását, ehelyett minden egyes darab kislemezt fehér vinilszalaggal borítottak a szélein (sőt, manapság ez a széria a legkeresettebb a gyűjtők körében). Végeredményben húszezer darab került eladásra az Ep-ből, ami a kiadót is fellendítette.

A következő kislemez a „Time Bomb" című dal demo verziójára épült volna, ám az ötletet visszautasította a No Future kiadó. Ehelyett felvételre került a „Never Surrender" Ep, amely aztán megihlette a sokat emlegetett szállóige, a „spirit of oi!", azaz az oi! szellemiség létrejöttét. A kislemez dalai fehéren-feketén megfogalmazták a brit „boot boy"-ok gondolatait, érzéseit. A Blitz egy csapásra egy generáció hangjává vált. És ez a hang kiabált ahogy a torkán kifért. A zenekar „fejjel a falnak" mentalitása teljesen begerjesztette a munkás,pontosabban többségükben sokkal inkább munkanélküli fiatalokat. A munkanélküliség és az ebből fakadó kilátástalanság szedte „áldozatait", az ipari városok utcáit a munkaügyi irodákból eltanácsolt fiatalok lepték el. A rendszer pedig, néhány látszat intézkedést leszámítva,nem igazán foglalkozott ezekkel a fiatalokkal. Ahogy a politikusok próbáltak portrét rajzolni róluk: ők voltak a „foglalkoztatás halottjai". Javarészt ezekből a srácokból verbuválódott az oi! mozgalom, az új életerzéssel „megfertőződött" punkok Nagy-Britanni szerte egyesültek, a Blitz pedig kimondva-kimondatlanul az új mozgalom szószólójává vált. Ne feledjük, a Blitzet punkok és skinek alkották, és szinte könyörögtek rajongóik mindkét táborához (punkokhoz és skinheadekhez), hogy ne szítsanak viszályt egymással a színtéren belül.

A Blitz harmadik kislemezével (mely a „Warriors" és a „Youth" című dalokat tartalmazta) olyan sikert könyvelt el, amely a kor szubkulturális elitjébe emelte. A No Future kiadó, újabb potenciális lemezvásárlók becserkészése érdekében szerette volna a kislemezt a nemzeti slágerlistára is bejuttatni, de számos más, veszteséget termelő kiadványuk, és az ebből fakadó tőkehiány miatt nem tudták céljaikat megvalósítani (ebben az időben a multi kiadókon – mint pl. az EMI- keresztül vezetett az út az országos és átfogó siker felé, ahol komoly pénzeket hozhat egy szerződés úgy a zenekarnak, mint menedzsernek, kiadónak). Pénz és menedzselés hiányában ez nem jött össze a Blitznek, maradt tehát a független lista, amelyen a második helyig kúszott a kislemez.

A Blitz debütáló albuma, a „Voice of A Generation" viszont promóció és marketing nélkül is eljutott a nemzeti nagylemez lista 27.-ik helyéig! A korong megjelenésével egyidejűleg, a G.B.H és az Abrasive Wheels zenekarok társaságában, országos koncert körútra indult a Blitz. A turné szervezői azonban túl kapzsinak bizonyultak, mert bár egymást érték a fellépések, a zenekarok szinte üres nézőtér előtt játszottak a borsos belépőjegy árak miatt. Valahol ekkor kezdődött a Blitz karrierjének a vége. Carl,

kinek sincs köze hozzá, sernkinek sincs ötlete, hogy mi ez.)

Kérdés 2.: A boltok el vannak árasztva Sham 69 válogatás-, és koncertalbumokkal. Ezek közül vajon mennyi hivatalos és mennyi a nem hivatalos kiadvány?

Válasz 2.: 90 %-ban nem hivatalos kiadványok. A legjobb hivatalos album nem sokára megjelenik.

Kérdés 3.: A „Soapy water and Mr.Marmalade" albumon Jimmy, és egy csomó „ismeretlen" fickó van feltüntetve, mint zenészek. Igaz, hogy Dave nem tudott gitározni ezen az albumon? Kik az „ismeretlen" zenészek?

Válasz 3.: Dave tudott gitározni az albumon.

Kérdés 4.: Mi a zenekar aktuális felállása, és ugyanebben az összetételben vonultatok stúdióba, felvenni a legújabb albumot? Meg tudnád írni, hogy milyen személyi változások voltak a Sham 69 1986-os újraindítása óta? Látsz esélyt rá, hogy újra együtt lesztek Dave Tregunnával, Dodie Cain-nel, vagy Ricky Goldstein-nel?

Válasz 4.: Talán Dawdy Kakka?

Kérdés 5.: Mi az oka, hogy a Sham 69 többé-kevésbé csak az Egyesült Királyságban koncertezik? Mekkora esélyt adsz egy európai turnénak?

Válasz 5.: Lehetséges.

Kérdés 6.: Mit csinált Dave Parsons a '80-as években, amikor a banda szünetelt? Tudom, hogy Jimmy néhány szólóalbumot csinált. Be lehet szerezni ezeket az albumokat valahol? Ha nem, valaha lesz újranyomás?

Válasz 6.: Nem. **by Internet alapján Kova**

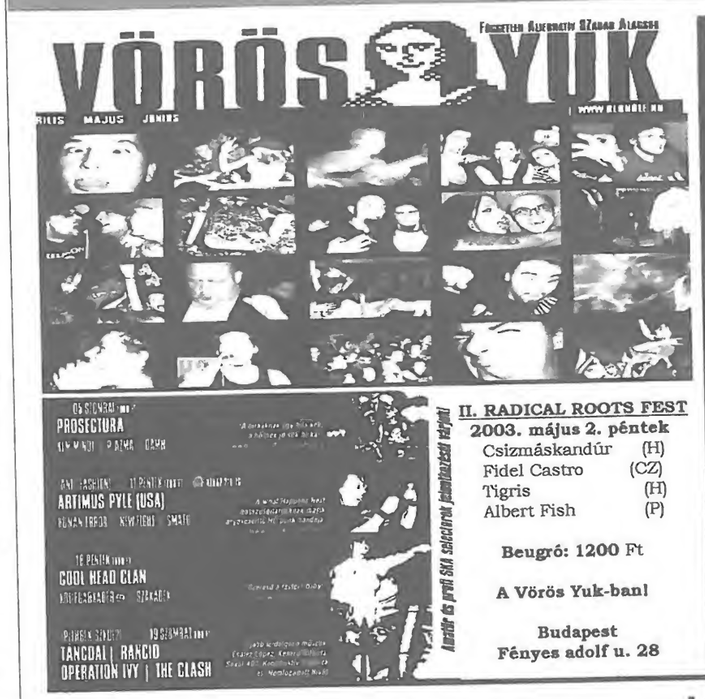

II. RADICAL ROOTS FEST
2003. május 2. péntek
Csizmáskandúr (H)
Fidel Castro (CZ)
Tigris (H)
Albert Fish (P)
Beugró: 1200 Ft
A Vörös Yuk-ban!
Budapest
Fényes adolf u. 28

Rascal
Oier Lieferant für Perry, Umbro, Martens, Chevignon, Lonsdale, Sherman, Rangers, Pit Bull, Troublemaker, Everlast, Hooligan, Alpha . . .
www.rascal.de www.deadly-art.de
Dr. Martens
MAGNUM
Textilien
Jacken
Crombi-Mantel
CONCORD

Ingyenes punk hajvágás diáklányoknak!
SZABIRENE tel.:06-30-9498002

TATTOO & PIERCING
Traki tel.: 06-302690338

SHAM 69

Jimmy Pursey és vele együtt a Sham 69 a brit punk színtér egyik legellentmondásosabb figurája, illetve zenekara volt. Pursey szuggesztív jelleme mágnesként vonzotta a munkáskölyköket. Dalszövegei a toleranciáról és az összetartásról szóltak, mégis állandó erőszak uralta a Sham 69 koncertjeit. Punk zenekarok sora állította maga elé példaképként Pursey londoni csapatát, míg más zenekarok gyűlölettel és utálattal beszéltek a Sham 69-ról. Ellentmondások egész sora...

A Sham 69 sztori az összetört álmok története. Bőbeszédű énekesük, Jimmy Pursey a munkásosztály fiataljainak a szószólóját látta önmagában, remélte, hogy egy napon összehozza a kölyköket, ösztökélte őket a társadalmi és faji különbségek elfelejtésére. Ha a kölykök egyesülnek, soha sem lesz belőlük vesztes. Erről énekelt. A kölykök azonban más gondolatok és eszmék után futottak. A Sham 69-ot eredetileg 1977.-ben hozta létre Pursey, és nem sokkal később kihozták első kislemezüket, az I don't Wanna-t (Step Forward kiadó). A kislemez óriási sikert hozott, a Sham 69 koncertjein még a mennyezeten is lógtak a rajongók. A bulik alatti rendőrségi letartóztatások, a londoni Vortex club-béli botrányos koncertek ellenére is lemezszerződést kínált Pursey-éknek a Polydor, a brit Hungaroton. (Olyan, mintha Erdős Péter lemezszerződést kínálna 1982.-ben a CPG-nek) Az első Polydor-os kislemeze (Borstal Breakout) után a Sham 69 felépített egy hatalmas és félelmetes hadsereget a rajongóiból, mindezt köszönhetően a Sham 69 futballhimnuszokhoz hasonlatos dalainak, a zenekar arcátlan „punk-morajlásának" és Pursey hiperaktív figurájának. A futballpályák lelátóinak hangulatához idomuló fan-csoportok alakultak a zenekar őrült rajongóiból, mind közül a legvérmesebb és hírhedtebb a „Red London" néven elhíresült Sham 69 B-közép. A siker fényében egyre-másra jelentek meg a Sham 69 kislemezei. És itt kanyarodjunk vissza egy röpke pillanatig a már említett gondolathoz, miszerint a kölykök nem teljes odaadással követték Pursey eszméit. A Sham 69 koncertjein botrány botrányt követett. Elcsüggedve a koncertek erőszakhullámától, a rajongói csoportok hangadóival kialakult ellentétek miatt 1979.-ben Pursey úgy döntött, hogy felszámolja a zenekart. Egy évnyi hallgatás, és egy dugába dőlt punk szupercsapat létrehozása (The Sham Pistols, az ex-Sex Pistols-os Steve Jones-szal) után a Sham 69 újjáéledt 1980.-ban. Rögvest be is vállaltak egy európai turnét, azonban a várt érdeklődés hiánya miatt még az év karácsonya tájékán a zenekar újra feloszlott. Nagyjából itt véget is ér a Sham 69 sztori, bár 1987.-ben Pursey az eredeti gitárossal, Dave Parsons-al, új basszerossal és dobossal még újra fellép a zenekarral. Az új anyagot azonban a kortárs zenekarok egy kézlegyintéssel elintézik....

A Sham 69 hivatalos honlapját böngészve ugyanazt az ellentmondást érzem Pursey körül, ami a '70-es évek vége felé is jellemezte. Egy punkrocker Isten popsztár allűrökkel? Hát elismerem, annak idején le tett valamit az asztalra a Sham 69, de úgy gondolom, ez még nem jogosítaná fel arra Pursey-ékat, hogy a mellettük kitartó rajongók (még ha olykor butácska kérdéseire is) kérdéseire nagyképű, néhol megalázó válaszokat adjanak a honlapjuk (stílszerűen egy régi Sham 69 dal címét idéző) „Questions & Answers" (Kérdések és Válaszok) rovatában. Hogy miről is beszélek? Nézzünk bele néhány dialógusba:

Kérdés: Emlékszik még Jimmy, hogy egy hat évvel ezelőtti bradfordi fellépésükön kb. 5 percre félbeszakította a koncertet?
Válasz: Igen emlékszik, és akkor mi van? Víz a híd alatt?

Kérdés: Nekem csak a That's Life és a Sham Live albumaitok vannak meg. Milyen más lemezeket ajánlanál nekem?
Válasz: Kezdésnek a The Files albumot ajánljuk neked. Ezidáig ez a legutolsó Sham 69 kiadvány.

Kérdés 1.: Mikor és hol indult útjára a Sham 69?
Válasz 1.: Hersham, 1975
Kérdés 2.: Kik voltak a legnagyobb hatással a zenekarra?
Válasz 2.: Senki sem.
Kérdés 3.: Melyik helyen volt a legjobb koncertezni a '70-es évek Angliájában, és miért?
Válasz 3.: Roxy! Magától értetődő okokból.
Kérdés 4.: Ha a zenekarotok választhatna öt másik bandát a '70-es évekből, kikkel játszanátok együtt szívesen?
Válasz 4.: Tisztességtelen kérdés.
Kérdés 5.: És melyik az az öt '70-es évekbeli zenekar, amelyek ha újjáalakulnának, a Sham 69 szívesen megszabadulna tőlük?
Válasz 5.: Tisztességtelen kérdés.
Kérdés 6.: A legjobb lemez 1977.-ből?
Válasz 6.: Amiket mi kaptunk.
Kérdés 7.: Igaz, hogy Jimmy soha sem akar már többé átjönni az Államokba?
Válasz 7.: Kérdezd meg az amerikai nagykövetséget.
Kérdés 8.: Ha így van, miért nem?
Válasz 8.: lásd válasz 7.
Kérdés 9.: Szereti a zenekarotok a korai Skrewdrivert?
Válasz 9.. KI VAGY TE?
Kérdés 10.: Mit csinál a Sham 69 a jövőben?
Válasz 10.: Te mondd meg nekünk!
Kérdés 11.: Játszottatok valaha együtt a Clash-el?
Válasz 11.: Nem, ők szerettek volna velünk együtt játszani.
Kérdés 12.: Milyen gitárt használ a zenekar?
Válasz 12.: Gibsont.

Kérdés: Hallottam, hogy évekkel ezelőtt Jimmy csinált egy közös kislemezt Peter Gabriel-lel. Ha ez így van, tudtok adni egy ötletet, hogy hol lehet beszerezni?
Válasz: Igen, ez igaz. Sajnos nem tudunk neked tanácsot adni, hogy hol tudnád a kislemezt megszerezni. Sok szerencsét a kutatáshoz! Küldj nekünk is egy példányt, ha megtaláltad.

Kérdés 1.: Valahol láttam, hogy lehetőség van megrendelni egy Sham 69 cédét „Information Keeps" címmel, amelyen rajta vannak a következő dalok: Safari, Self Portrait, Modern Times, Radio Active, és Now you know. Ahogy tudom, ezt a CMD kiadó adta ki. Azelőtt nem hallottam róla. Tudnátok némi információval szolgálni az albumot illetően?
Válasz 1.: Mi a baszásról beszélsz? (Én is láttam ezt a reklámot, de a zenekarból sen-

a zenekar énekese egyre többször összetűzésbe keveredett a közönséggel (az ember azt mondaná rá, hogy apró hülyeségek, pl. Carl valóban idétlen keménykalapja miatt), és így a turné keserű szájízzel ért véget a Blitz számára.

Carl és a hírhedt keménykalapja

Részben a rossz emlékű turné, részben a zenekaron belül kialakuló ellentétek következményeként Mackie, a basszeros kilépett, és így a csonka zenekar pályafutása is véget érni látszott. Tim „Bomber" Harris, a Blitz producere amellett volt, hogy keressenek inkább új basszusgitárost, mint sem hogy szétszéledjen a zenekar. Harris közreműködésével a zenekar meghívást kapott a brit televízió „The Tube" című könnyűzenei talk show-jába, de Nidge-ék egy ultra trendi riporterrel kerültek szembe, aki az indokoltnál is pokrócabb kérdéseket intézett a Blitz tagajaihoz, ráadásul a zenekarra szánt műsoridőt is jócskán lefaragta, így Harris terve (miszerint ismét a Blitzre irányítsa rajongóik figyelmét) nem érte el a kellő eredményt. Ezek után nem sokkal Nidge hagyta faképnél a zenekart, majd rövidesen Charlie is követte őt. Pár hónap múlva Nidge és Mackie felvett néhány új számot, amit a No Future 7"-os lemez formájában kiadott. Eközben Carl és Tim Harris továbbdolgozott, a Blitz nevet megtartva, új tagokat toborozva felvettek néhány dalt, és bár a „New Age" és a „Telecommunication" dalok felkerültek a független listára, azért ez a 7"-os messze meg sem közelítette a Blitz legelső oi! Ep-jét. A zenekar hangzása ugyanis jelentősen megváltozott, így rengeteg kritika érte a Carl-féle Blitz zenéjét. Még kiadták a „Second Empire Justice"-ot (összességében ez a Blitz második albuma), de ezzel az albummal a zenekar hitelessége megszűnt létezni.

Sztorink itt véget is érne, ha nem volna Nidge, aki stúdióba vonul 1989.-ben, és felvesz néhány számot Gary Busset segítségével, aki az Attak nevű (ugyancsak No Future-ös) zenekar gitáros-énekese. Nidge játszott az összes hangszeren, míg Gary énekelt. A néhány felvett dal alkotta a „The Killing Dream" albumot, melyet végül a Skunx Records adott ki. A következő évben Nidge két új tagot toborzott és a zenekar európai turnéra indult. A sors azonban megismételte önmagát, így belső ellentétek miatt a Blitz ismét feloszlott, azonban most már végérvényesen...

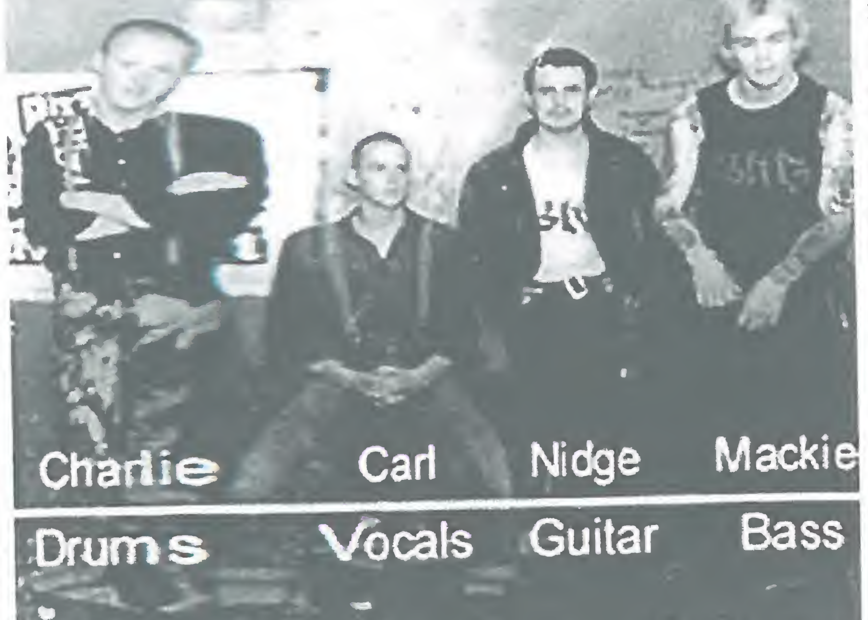

BLITZ INTERJÚ

Az interjút egy bizonyos Steve (Crisispoint magazin) készítette 1991.-ben Nidge-el, aki a Blitz két részre szakadása, majd feloszlása után az ezidáig utolsó Blitz lemezt, a 12"-os „The Killing Dream"-et jegyzi, nem sokkal az említett album megjelenését követően.
(Steve=S, Nidge=N)

S: „Ki maradt meg az eredeti Blitz-ből? Mi történt a zenekar régi tagjaival, mit csinálnak most?"
N: „Én vagyok az egyetlen eredeti tag. Úton-útfélen azt kérdezik tőlem, hogy miért nem próbálom meg Carl-t visszahívni a zenekarba. Pedig a válasz nyilvánvaló, a „Telecommunication" a kettőnk közötti szakadék legfőbb oka! (Nidge végig az interjúban régi Blitz dalok címeinek idézésével élcelődik-a szerk.) A „New Age"című dal volt az utolsó, amit én írtam a Blitz számára. A zenekar feloszlása után a Blitz folytatásán dolgoztam, de Carl a tudtom nélkül megelőzött, ő állt előbb készen a felvételekhez. Azt hitte, hogy ha használja a Blitz nevet, akkor majd magától jönnek a sikerek, közben pedig egy teljesen más, új közönséget szerzett magának a zenéjével a tökfej."
S: „Követted az utóbbi években a punk mozgalom történéseit, szoktál hallgatni mostani hardcore bandákat?"
N: „Elvesztettem a kapcsolatomat a punk színtérrel, mint sok mással is, mert a zene nagyon elbaszódott az utóbbi időben. Nem is nagyon tudtam mit átvenni magamnak magnóra. A legtöbb arcnak, aki a 80-as években benne volt a punk mozgalomban, semmilyen elképzelése sincs róla, hogy most mit csináljon. De ők legalább még hallgatják a saját régi felvételeiket. Mindenki csak a száját tépi a punk megújulásáról, de ehhez képest igencsak araszolva haladnak ebbe az irányba. Én is szembe találom magamat ezekkel a problémákkal a Blitz-el. Néhány kiadó lenyúzza a bőrömet is, hogy kiadhassák a régi felvételeinket, de egyik sem ajánlkozik, hogy ugyan hadd adhassa már ki az új Ep-nket."
S: „Mit gondolsz napjainkban az Oi! címkéről? Elnézvén a dolgokat, leginkább rasszista skin zenekarok dominálnak a műfajban. Próbálták valaha is rátok sütni a „jobb oldali
nekar" titulust, amiatt, hog
Blitz oi! zenekar, és akadál
zott ez bármiben is benne
ket?"

BLITZ

N: „Ha, ha, ha! A nagy
svindli! A 80-as években m
anarchista punk ba
voltunk elkönyvelve. Az e
koncertünket a Discharg
játszottuk Bradfordban, h
punk előtt. Ezután törté
hogy Carl és a dobosunk m
változtatta az imidzsét, s
headként kezdtek öltözkö
és élni, míg egy hirtelen
madt Gary Bushell ötlettől
zérelve mi lettünk az új Cl
Az „All Out Attack" Ep
után pedig oi! zenekark
kezdtek emlegetni bennün
Három évvel a megalak
sunk után jött ez a kislem
és úgy tűnt, ezáltal min
könnyebb lesz. Gary Bus
állandóan áradozott az Ad
zenekar hatalmas imidzsé
a körítés fontosságáról, a
mi meg felöltöztettük
clockwork orange stílusú v
letét egy bazi nagy, hülye
nézetű keménykalappal.
szerűen csak lementünk
nálni néhány fotót a zene
ről, volt köztük ez a kal
kép, aztán mégis minde
ez jelent meg nyomtatás
Carl utálta, mi meg nem
tuk abbahagyni a röhög
Carl és a kalapja még a So
magazin borítóján is m
lent. Mi ismét jót röhögt
és kiadtuk a „Never Su
der"-t. Nekünk soha sem
problémánk abból, hogy b
rasszista zenekarnak neve
volna minket, de nehéz is
volna ilyet állítani rólunk,
dául a road-unk, és egybe
főrünk egy drabális, közel
méter magasra nőtt fekete
kő volt."
S: „Kapcsolatban vagy m
No Future kiadóval, van
ellenőrzési jogod a régi,
nyomott kiadványaitok
lett? Létezett annak i
egyfajta „bajtársiasság",
szetartás a No Future b
között? A legtöbb zen
nem akarta felvállalni az
például a The Testies sz
az oi! egy nagy rakás szar
a Partisans meg egyenese
vetelte, hogy az oi! ba
csak kopasz punkoknak h
magukat."
N: „A No Future most a C
Red befolyása alatt
Mostanában csak egy ü
kötöttek, valami kisleme
adására vonatkozóan. Mi
dig is jóban voltunk a Th
ties-el. Elég sok dologban
nos volt a véleményünk, e

künk sem szerette az „oi!" címkét igazán. Mondtuk ezt Bushell-nek is, de öt nem igazán érdekelte a véleményünk, sőt előállt egy újabb idióta címkével, a „Skunx"-al. Mi csak ásítottunk rá egyet, és felvettük a „Warriors"-t. Tűzre dobtuk a keménykalapot, Carl képeit a falra akasztottuk és dartoztunk rajta egy jót."

a régi sikereik tükrében. Vagy gondolod, hogy nem erről van szó elsősorban?"

N: „Mire akarsz célozni ezzel a kérdéssel? Bosszant engem ez a kérdés, hiszen nagy erőfeszítéseket teszek azért, hogy végre felvehessem az új albumot, és nem a pénzek bezsebelése miatt játszok régi dalokat. Itt nem egy populáris műfajról van szó. Én még élmondani... Bushell egy ária korcsi Ő soha sem tisztázta velünk a saját politikai hozzáállását, de mi mindig is gyanítottuk, hogy Gary egy náci faszfej. Mindig hosszasan beszélgettünk vele a kibaszott rendszerről, de Bushell szerette mindig sajtó alá szedve kinyilvánítani a véleményét. A „45 Revolutions" című számunk egy emberről szólt, aki az anarchiáról prédikált, miközben fingja sem volt róla. Az „Anarchy in the UK" dalt dúdolja magában, mialatt sorban áll befizetni az adóját. Valahogy nem ez az eszmém a rendszer basztatását illetően! Egyáltalán, be tudom én fizetni a saját adómat? Aztán az adóhivatal mégis engem talál meg először. Ugyanazt gondolom most is, mint mindig. Baszd meg az Egyesült Királyságot és a nacionalizmust! Tudod, ahová nem süt a nap, ott nem marad más hátra, mint teletömni a zászlót feliratokkal és szögesdrótból virágcsokrot fonni. Tudnék még többet is mondani, de akkor az egész magazinod tele lenne a rendszer bírálatával."

S: „Gondolod, hogy a Blitz újra nagy lesz, hamarosan? Mennyi pénzt kapsz a lemezeid eladásából?"

N: „Igen, szóval ezek nem olyan sikerek, amiből meg lehetne élni. Körülbelül heti jövedelemforrása, de leégtek, amikor Carl „Second Empire Justice"-ját kiadták. Ki vette meg azt a lemezt? Azt hiszem, a No Future pont ekkora sikert ért volna el akkor is, ha Carl-ék lemezét egy különböző név alatt, mondjuk „Spandau Cabbage"-ként (Spandau Káposzta) jelenteti meg. Ha-ha-ha!!! Carl másik arca... Függönyanyagba öltöztették, a kalapot lehúzták a fejéről, még a nevét is megváltoztatták Ii George-ra (nagyon élveztem ezt). Ha igazán akarod tudni, Carl most Ausztráliában él, és computerekkel foglalkozik (becsület szavamra!). Még barátok vagyunk ma is. Megyek, küldök is neki egy példányt ebből az interjúból, biztos szeretni fogja, ha-ha-ha!"

S: „Mit akartok az új Blitz dalokkal mondani? Sajnálod, hogy a múltban néhány dalotok jelentését, üzenetét kiforgatták az újságírók? Nehezedre esik cinizmus nélkül beszélni az egész dologról?"

N: „Ne aggódj, a szitu pont olyan, mint a „4 Q"-ban, amelyben egész egyszerűen útbaigazítottuk a „barátokat", akik azt gondolták, hogy a kicsi agyak városában élek. A „Those Days" emberekről szól, akik állandóan a múltról beszélnek, és soha sem néznek előre. „All you want", a dal szövegét egy filmből vettük: „Mennyi ember kapott a sorstól több jutalmat,

BLITZ DISZKOGRÁFIA

All Out Attack	EP	No Future OI-1 1981
Never Surrender/Razors in the Night		No Future OI-6 1981
Warriors/Youth (different version)		No Future OI-16
Voice of a Generation	LP	No Future PUNK-1 1982
később ugyanez CD-n		Castle D-3014
Telecommunications	7" és 12"	Future Records
Solar/Husk	7" és 12"	Future Records
Second Empire Justice	LP	Future Records FL-1
All you Want	EP	Warning Records WR-1
All Out Attack 12" (benne a Never Surrender Ep bónuszként)		Dojo
Best of Blitz	CD	
Blitzed, an all out attack	CD	Link, később CD Dojocd-93
Voice of a Generation	CD	No Future/Cherry Red CDPUNK-1
Complete Blitz Singles Collection	CD	Anagram CDPUNK-25
All Out Attack (rajta néhány bónusz Ep)		Anagram
New Breed 7"		USA 1991
The Killing Dream 12"		Future Records, később CD Cleopatra

S: „Mit gondolsz, mi vezetett a Blitz feloszlásához? Ha a Blitz második érájában te irányítod a zenekart, jobban tudtad volna menedzselni a pénzügyi és zenei dolgokat, mint Carl?"

N: „Carl mindig is a saját kezébe akarta venni a totális irányítást. Ezt részben meg tudtam érteni, mert sok paraszt hasznot akart húzni a zenekarunkból, de én soha sem éreztem szükségességét változtatni a nyomás kedvéért. Az induláskor azt mondtuk: „szeress minket a zenénkért, semmi másért". És szerettek is minket a kölykök. Hiába próbáltak a kiadók elnyomni minket, mi áttörtünk minden akadályon a „Warriors"-al, vezem, amikor a színpadon állva a régi számokat játszom, ugyanakkor azt is meg akarom mutatni, hogy ennél többre vagyok képes. Érdekes lesz hallani, ahogy a Buzzcocks, vagy a Stiff Little Fingers vélekedik erről...vagy nem."

S: „Mihez hasonlít az új Blitz anyag hangzása?"

N: „ Miért, neked nem tetszett a „New Age"? Úgy látom, most a fikázás az elfogadott norma a Blitz-el kapcsolatban. Nézd, szerintem a „The Killing Dream" album méltó folytatása a „New Age" kislemeznek. Mindenképpen kellett a lemezre ez a két-három gyorsabb dal. Mindenesetre szeretnék több véleményt, visszajelzést kapni az emberektől, akik megvetnek az új lemezt. „

S: „Meglepődtél Gary Bushell nyílt rasszista támadásai miatt, amit a The Sun hasábjain keresztül indított? Egyáltalán, kapcsolatban vagy még Garyvel? El tudnád képzelni, hogy ismét segítsen a Blitz-nek a lemezkiadásokban?"

N: „Nem olvastam ezeket a cikkeket. Így mit tudnék

BLITZ

csak hogy a kevés jóakarónk figyelmeztetése ellenére soha sem vettük komolyan a Blitz menedzselését. Igen, azt hiszem, én jobban tudtam volna menedzselni a dolgokat, mint Carl..."

S: „Rengeteg régi punk banda újra alakult mostanában, de olybá tűnik csak azért, hogy ismét keressenek némi pénzt

120 fontból kell eltartani magamat. Ez egy jó fizetésnek számított tíz évvel ezelőtt, most viszont csak arra elég, hogy lehugyozd belőle a falakat (igen, mert Angliában 100 font bírság jár érte, ha a bobbyk rajta kapnak, hogy közterületen hugyozol-a szerk.). A Blitz volt a No Future kiadó fő jövedelemforrása, de leégtek, amikor Carl „Second Empire Justice"-ját kiadták. Ki vette meg azt a lemezt? Azt hiszem, a No Future pont ekkora sikert ért volna el akkor is, ha Carl-ék lemezét egy különböző név alatt, mondjuk „Spandau Cabbage"-ként (Spandau Káposzta) jelenteti meg. Ha-ha-ha!!! Carl másik arca... Függönyanyagba öltöztették, a kalapot lehúzták a fejéről, még a nevét is megváltoztatták Ii George-ra (nagyon élveztem ezt). Ha igazán akarod tudni, Carl most Ausztráliában él, és computerekkel foglalkozik (becsület szavamra!). Még barátok vagyunk ma is. Megyek, küldök is neki egy példányt ebből az interjúból, biztos szeretni fogja, ha-ha-ha!"

mint te, pedig te jobban rászolgáltál volna, mialatt azt gondolod, hogy ez a jutalom sok, ez valójában kevés". Ezek a fickók, akik a sikeres könyveket írják, azt mondják bármit elérhetsz, amit megálmodtál, de hogyan, amikor a bírálatuk letaglóznak? Én feladtam az újságírókba vetett hitem, amikor az egyik tintanyaló leírta, hogy a „Bleed" dalunk egy „bootboy" himnusz. Az Isten szerelmére, a „Bleed" egy agyilag összeomlott emberről szólt!"

S: „Bármit hozzátenni végül?"

N: „Keresek egy kiadót, amelyik felkarolja a Blitz-et, és nem csak pénzt akar a régi dalainkból!" by Kova, Zoli & net

plakátra. A „Boogie Mammát" Bandi javasolta, és akkor igazából senkinek nem tetszett, de jobb volt, mint a semmi. Mára már nagyon megszerettük. Egy Led Zeppelin improvizációból származik: „boogie mama, boogie mama, all night long". Ez persze azt jelenti, hogy „bugizz mama", de mi a Boogiet családnévnek vettük, és egész kis történetet kerekítettünk a néni köré. Kétszer lepődtem meg a nevünkkel kapcsolatban. Először amikor hallottam a francia Big Mama ska zenekart, másodszor amikor a Civil Rádió „Radio Edit" című műsorában szerepeltünk, ők a Radio Editet értelmezték női névnek. Meg is beszéltük, hogy biztos jó barátnők lennének Boogie Mammával.

Kova: Dávid, te is vásároltál tőlem Radical Roots fanzint, talán érdekelnek a streetpunk, oi! zenék?

Dávid: Nekem a punk volt az első könnyűzene az életemben. Egy angol unokatesómtól kaptam meg a „The great rock'n'roll swindle"-t. Persze ezek után rögtön beszereztem a „Never mind"-ot, aztán vadászni kezdtem a punk zenéket. Azt hallgattam, ami a kezembe került, ami a nyolcvanas évek végén még nem jelentett olyan nagy választékot. Ma már öreg fejjel a Jam a legkedvesebb punkbandám, ami valljuk be, sokkal könnyedebb, mint ifjúkori kedvenceim, mondjuk a Sex Pistols, vagy a GBH.

Kova: Előre is elnézést a provokatív kérdésemért! Tudjátok mi a különbség skinheadek és boneheadek között? Egyáltalán, foglalkoztat valakit a zenekaron belül ez a kérdés?

Dávid: A boneheadek azok, akiket a köznyelv manapság skinheadnek hív, pedig ez az elnevezés eredetileg a brit hagyományokat követő skineket illetné. Talán csalódást okozok, de nem igazán foglalkozunk a kérdéssel.

Kova: Dávid, úgy tudom házigazdája vagy egy underground honlapnak. Mesélnél erről? Milyen témákkal találkozhat, aki először téved rá?

Dávid: Azt hiszem, a www.undergroundzene.lap.hu-ra gondolsz. Ezt valóban én szerkesztem, de nem igazi honlap, csak egy oldal, ahol rengeteg magyar punk és alternatív zenei linket találni. Sokkal büszkébb vagyok a zenekarunk honlapjára (www.boogiemamma.ini.hu). Na ez sem egy informatikai csoda, de nagyon vicces. Ajánlom mindenkinek!

Kova: Dávid, melyik albumot hallgatod mostanában a legtöbbet? Melyik az 5 legkedveltebb lemezed?

Dávid: Most vettem meg Mozart Varázsfuvoláját cédén, ami eddig csak bakeliton volt meg. Mostanában ezt hallgatom rogyásig. Legjobb 5 album? Minden műfajban más.

Le maximum Kouette-Lundi, je m'y mets... és akkor nem volt legjobb barokk, hard, alternatív, stb. album. Ráadásul egy hónap múlva valószínűleg egész mást írnék mindegyikre, mert nálam ez folyton változik.

Kova: Melyik a legrosszabb zenekar, amit valaha hallottál?

Dávid: Ezt talán majd személyesen, most nem írom ide. Egyébként az igazán rossz zenekarokat hamar elfelejtem. Mélyebb nyomot hagy bennem egy jó zenekar várva várt, ám pocsékra sikerült koncertje.

Kova: Számítógéppel összekevertem a Radical Roots eddigi 5 számában elhangzott több, mint 200 kérdést, és véletlenszerűen kiválasztotam egyet közülük (persze ezt a kérdést már feltettem valaki másnak is): Azt hallottam rólad, hogy imádsz sütni-főzni, remekül készíted el a kókuszkockát! Mi a titkod?

Dávid: A hír igaz, és nem szívesen árulom el a titkot! Ám a Radical Roots olvasóival kivételt teszek. A lényeg, hogy amikor a csíkokra vágott sertésmájat rádobom az üvegesre pirított hagymára, egy kis őrölt tárkonnyal bolondítom meg az egészet. A továbbiakban a hagyományos receptet követem: az átsült májat összeturmixolom a piskótatésztával, három kanál tejszínnel és egy deci rummal. A masszából kockákat formálok és meghempergetem a kókuszreszelékben. A süteményeket apró petrezselyemlevelekkel díszítem. (Jó étvágyat! –a szerk.)

Kova: Lehet, hogy már az elején kellett volna megkérdeznem, milyen összetételben láttuk a Boogie Mammát a májusi

BUGIOSZ MAMAOSZ!

Opera: Mozart-Varázsfuvola; Népzene: Kalamajka-Borivóknak való; Beat: Beatles-Abbey Road; Punk: Jam-Master series; Ska:

ÉHE fesztiválon? Bemutatnád a zenekar jelenlegi tagjait?

Dávid: A legutóbb négyen léptünk fel Gödöllőn: Ágoston Gábor dobolt, Hámori Andris gitározott, Tatai Viktor basszusozott és jómagam énekeltem. Fekete Bandi szólógitárost külföldi ösztöndíja miatt egy évig nélkülöztük, de már többé-kevésbé hazajött. Ha ráér, fel szokott lépni velünk az unokahúgom Zubreczki Anna gordonkán, ami skaban elég furcsa, de bevált. Mostanában Borovitz Tamással és Off-fal, a Malacka és a Tahó énekesével, valamint basszerosával próbálunk, akik változatosság kedvéért trombitán és szaxofonon játszanak nálunk. Nagyon ígéretesek a kísérleteik!

Kova: A „stafétа" kérdésem: melyik magyar előadótól, punk zenekartól és mit kérdeznél meg?

Dávid: A Boogie Mamma tagjaitól érdeklődnék, hogy mikor lesz végre egy olyan próba, ahol mindenki ott van?

Kova: Köszi az interjút! Mit szeretnél elmondani végezetül?

Dávid: Mint újságot író és szerkesztő ember üzenem a Radical Roots olvasóinak, hogy becsüljék meg a lapot! Egy postai levelezős interjúkból, írógéppel, ollóval, ragasztóval összeállított újság, az olyan a magyar sajtópiac termékei mellett, mint a sorozatgyártott nagyüzemi hamburgerek közt egy kiskonyhán készült paprikáscsirke nokedlivel, gyönge fejcsalátával. Vagyis összehasonlíthatatlanul jobb!

A májusi „Eljen a háború!"-ellenes fesztiválon láttam először színpadon a Boogie Mamma nevű skaswingboogie (ahogy ők mondanák, ska-boogie-nyugi) zenekart, és nem tagadom, az ominózus gödöllői koncertjük alatt 100%-ot nőtt nálam a csapat népszerűségi mutatója. Régebben is sok jót hallottam már a Boogie Mamma-ról, lelkes hozzáállásukkal és a részletekig kidolgozott dalaikkal csak megerősítették bennem a róluk érkezett pozitív információkat. Tehát, ha 100%-ot nőtt nálam a zenekar NIX-e (NIX= népszerűségi index,ha-ha!), és ha ez a NIX az előzetes információkhoz képest nőtt, ami szintén hozott a Boogie Mamma számára 100%-ot, akkor ez bizony nálam 200% party skaswingboogie! Kérdéseimre Dávid, a zenekar énekese válaszolt, aki kegyetlen humorával és őrült színpadi alakításával próbálta sokkolni a gödöllői publikumot...

BOOGIE MAMMA

Kova: A május ÉHE fesztiválon láttam először a zenekarotokat, és az első benyomásaim alapján azt kell, hogy mondjam, Dávid, te egy őrült vagy, ha-ha! Szerintem kiváló előadói képességekkel vagy megáldva, néha úgy tűnt, nem csak elénekled, de egyenesen el is játszod a dalszövegeket, a dalok közötti összekötőszövegeidről nem is beszélve. Átlagon felüli előadói képességed eredendően genetikai programozás, vagy pedig gyakorlás eredménye?

Dávid: Először is kösz a dícséretet. A műsor természetesen nem csak az én érdemem, lusz akármilyen jól bohóckodhatnék, ha a zenekar valami pocsék zenét játszana közben, az egész nem érne semmit. Ami a kérdést illeti, talán mindkettő együtt. Van némi adottságom, de a gyakorlat is számít. Ha megnézed egy ismeretlen zenekar koncertjét, akkor a zene meghallgatása nélkül, a színpadi viselkedésükből is ki tudod olvasni, hogy mióta koncerteznek.

Kova: A dalok közötti „agyament" összekötő monológokat előre megírod, vagy spontán jön,úgymond improvizálsz?

Dávid: Ez is vegyes. Van egy része, amit előre kitalálok, elsősorban a főtémát (mondjuk focimeccs, iskolai menza, akciófilm, stb), amire felfűzhető az összes szám. Ilyenkor már a buli előtt megindul az agyam és kitalálok pár poént, de a szövegek jó része a koncerteken születik.

Kova: Tudnád most idézni valamelyik „monológodat" az olvasóknak?

Dávid: Vannak olyan szövegek, amelyeket annyiszor mondtam már el, hogy részeivé váltak a számoknak. Például a karibi ihletésű „Apró keblek dícséretébe" magától kívánkozott a spanyolos halandzsa: „ariba, ariba, Bugiosz Mamaosz, yeahosz, yeahosz, rakkosz endosz rollosz". Persze vannak spontán dolgok is. Legutóbb egy szabadtéri fesztivált nyitottunk délután háromkor, a jelenlévő harminc ember a nézőtér szélén az árnyékban hűsölt, a színpad előtt óriási üres terület. Eljátszottuk, hogy hatalmas a tömeg, „kezet fogtunk a csápolókkal", még „body surfing" is volt. Bemondtam, hogy „nem rossz a fesztivál szervezése, csak kevés a kidobó és hagyja, hogy mindenki itt tomboljon". Eléggé meglepődtem, amikor a következő szám után két nagydarab fickó szólt fel, hogy „mi nem tetszik?". Szerencsére jó fejek voltak és vették a lapot, a buli után még gratuláltak is.

Kova: Dávid, egyébként a hétköznapi életben is ennyire nagy „dumás" vagy?

Dávid: A társaságtól függ, de nem igazán.

Kova: Nem tudom, mennyire értesz velem egyet, de véleményem szerint ti inkább a ska populárisabb, mint tradicionálisabb vonalát követitek, bár a Boogie Mamma repertoárjában a swingtől a calypson át a boogie-ig minden megtalálható. Mi inspirált benneteket a BM stílusának kialakításában?

Dávid: A zenei stílusért ketten felelünk. Néhány éve Fekete Bandi szólógitárossal kezdtünk számokat írogatni, de nem nagyon tudtunk megegyezni. Minden nótánk más stílusú volt és egyikkel sem voltunk mindketten elégedettek. Ő a keményebb zenéket kedvelte (a hard rocktól a metálon át a húzós punkig), míg én a lazább régi angol beat- és punkzenén, meg a nyolcvanas évek magyar underground-muzsikáján nőttem fel. A fordulatot az jelentette, amikor a Bandinak valami bulin kezébe akadt egy SKA-P cédé. Mindketten szerettük a ska-t, de azt nem gondoltuk, hogy így is lehet játszani. Volt benne rap, metál, sanzon, folk, punk, stb. és az egész nyakon volt öntve ska-val. Ilyet csináltunk mi is a magunk módján: az általunk kedvelt stílusokat a ska-val kötöttük össze. Ez lett a közös nevező a dalok és a zenészek között is.

Kova: Amennyire tudom, ugyanúgy felléptek konszolidált táncesteken, mint punkfesztiválokon. Melyik réteghez szól leginkább a Boogie Mamma?

Dávid: Hát a „konszolidált táncest" kicsit túlzás, de tényleg sokféle bulin lépünk fel. Nem felelünk meg teljesen egy irányzatnak sem, mi azt mondjuk: ez „ska-boogie-nyugi". Az ilyen katyvasznak előnye és hátránya is van. Ortodox ska-rajongóknak talán szentségtörés, amit művelünk, ugyanakkor más stílusok kedvelőinek is kedvére lehetnek a próbálkozásaink.

Kova: Milyen rendszerességgel tudtok fellépni?

Dávid: Van úgy, hogy két hétre három meghívást kapunk, aztán negyed évig semmi. Úgy átlagban havonta tudunk fellépni.

Kova: Melyik volt a legemlékezetesebb bulitok és miért?

Dávid: Szinte az összes emlékezetes marad , és ez nem feltétlenül a közönség nagyságától függ. Persze jó volt az idei Szigeten két-háromszáz embert szórakoztatni, de számomra ugyanilyen emlékezetes marad mondjuk egy régi koncertünk az Óbudai Művelődési Központban. Itt kábé öt fizetővendég előtt előzenekarkodtunk, de akkora bulit csináltunk, hogy beszakadt alattam a színpad.

Kova: A ti műfajotokban, és általában a ska-nál is, mi a fontosabb szerinted, a zene, vagy a dalszövegek?

Dávid: Az a véleményem, hogy a magyar közönség a szöveget illetően (egyelőre és hál' Istennek) igényesebb a külföldinél. Angolul a legbutuskább szövegeket is „elviszi" a jó zene, a magyarban viszont nem. A mi nyelvünk nehezebben viseli a közhelyeket, sok jónak tűnő dalszöveg hangzik együgyűnek magyarra fordítva. Persze a zene is fontos. Vannak olyan számaink, amelyeket inkább a szöveg, míg másokat a zene miatt szeretek. És persze a legjobbakat mindkettőért. (Na ennyit a szerénységről,ha-ha!)

Kova: Adtatok már ki Cd-t, vagy kazit?

Dávid: Sajnos még nem, és egy éven belül nem is várható szerintem.

Kova: Mi az összefüggés Boogie Mamma és Ska Nagypapa (Laurel Aitken) között? Miért lett Boogie Mamma a zenekar neve?

YEAHOSZ,

Dávid: Semmi összefüggés nincs. Hónapokig tartó viták voltak a zenekar neve körül. Már nyakunkon volt az első koncert, de még mindig nem tudtuk, mit írjunk a

BEZÁRTA KAPUIT A FREEPORT

Mint az már tavaly is ismeretes volt, idén bezárt a nemArt Klub, megtartotta utolsó buliját. A Szabadkikötőnél található hely rengeteg jó koncertnek adott helyet. Azt hiszem, ebben az időszakban nem volt hiány a híres külföldi zenekarokban sem. Ki gondolta volna, hogy ilyen bandákat láthatunk Magyarországon, mint a Peter and the Test Tube Babies, Guitar Gangsters, D.O.A., Oxymoron, Total Chaos, és még lehetne sorolni.
Hogy illően emlékezzünk meg szegény halottunkról, mely oi sok örömet okozott nekünk, kérdéseket tettünk fel e rövid, de tartalmas életével kapcsolatban, melyekre Kovács Jakab adta a válaszokat.

Zoli: *-Mi volt ez a hely előtte, és mi lesz most?*

NemArt: -Egy Disco volt és most irodaház lesz elvileg.

Zoli: *-Mennyi koncert volt összesen?*

NemArt: -Kb. 100-120 buli volt.

Zoli: *-Vigyáztak-e az emberek a berendezésekre, és szerinted milyen volt általában a hangulat?*

NemArt: -Nem vigyáztak, sajnos a magyar srácok még nem fogták fel, hogy vigyázzanak a saját dolgaikra, és hogy nem a WC a fő ellenségünk. A hangulat a klubban szinte mindig kiváló volt.

Zoli: *-Mi az, amire egy koncertszervezőnek a legjobban kell figyelnie, mi a legnehezebb benne?*

NemArt: -A legnehezebb meggyőzni a srácokat arról, hogy ha nem ismernek egy zenekart, akkor menjenek el, nézzék meg és ismerjék meg. A legjobban mindenre figyelni kell. Nincs olyan tényező, amit figyelmen kívül lehet hagyni.

Zoli: *-Hogyan történik egy külföldi zenekar beszervezése egy buliba? Egyedül csináltátok?*

NemArt: -Vagy egy turné irodát kell felkeresni, vagy a zenekarokat közvetlen, de előfordul fordítva is. Volt, amit egyedül csináltunk, és volt néhány közös munkánk is.

Zoli: *-Finnyásak voltak-e a zenekarok (kaja, szállás)? Pl. én csak a Guitar Gangsters tagjait láttam, hogy magyar sört ittak, ami nagyon szimpatikus volt. Mindenki más menő söröket fogyasztott (vagy ez a sör hibája?)*

NemArt: -A legtöbb zenekar meg volt elégedve mindennel, igazán csak 2 zenekarnak nem volt minden megfelelő, de erről nem érdemes beszélni. Azt a sört itta mindenki, amelyiket adtuk.

Zoli: *-Melyik zenekar kérte a legtöbb pénzt?*

NemArt: -Ez egy olyan dolog, amiről etikátlan lenne beszélni, tehát nem is beszélek róla.

Zoli: *-Több emberre számítottatok? Főleg a külföldi zenekarok esetén.*

NemArt: -Hát jobb lett volna, ha nem kell szégyenkezni néhány igen nagy múltú zenekar előtt, de a közönség hiánya lehet, hogy megmutatkozik a jövőben, és nem jön el néhány zenekar Magyarországra, de ez nem tény, csak feltételezés.

Zoli: *-Mikor voltak a legtöbben, illetve melyik volt a legnagyobb ráfizetés? (Feltételezem, hogy pl. a DOA az volt.)*

NemArt: -A legtöbben az Exploited bulin és a Kamikaze-n voltak. A legnagyobb ráfizetés a PTTB volt.

Zoli: *-Miért szűnt meg a Freeport?*

NemArt: -Mert a MAHART másra akarja használni az épületet.

Zoli: *-Érdemes volt csinálni? (nem csak anyagilag értem)*

NemArt: -Érdemes volt, mert sok zenekar jutott el oda, sok új barátra találtunk a klub miatt, volt egy hely, ami talán példa értékű lesz a jövőben.

Zoli: *-Kiket szerettetek volna még elhívni?*

NemArt: -Ezt nem kezdem el sorolni, mert nincs annyi idő. Mindenkit.

Zoli: *-Lesz-e folytatás?*

NemArt: -Nem valószínű, hogy még egy klubot csinálunk, maradnak azok a bulik, amelyeket a csapat másik klubokba szervez, pl. Simons, Trafo.

Zoli: *-Kösz a válaszokat! Akármi, amit szeretnétek még itt elmondani.*

NemArt: -Nyissátok ki a szemeteket, hiszen mi fiatalok tudjuk kezünkbe venni a sorsunkat és a jövőnket. Üdv nemArt team. **by ZOLI**

THE PARTISANS

Amikor a '80-as évek elején, külkeres ősei révén Partisans albummal rendelkező iskolatársunk először mutatta meg nekünk a zenekar hatalmas oi!punk zenéjét, egyöntetűen váltunk (talán egy életre?) a Partisans rajongóivá. A lemezborítót szemlélve különlegesnek találtuk, hogy a banda basszerosa Louise személyében egy punkcsaj, részeg együgyűségünkben gyakran azon vitatkoztunk, melyikünk plátói szerelme erősebb iránta...

A Partisans 1978 nyarán alakult a dél-wales-i Bridgend-ben, 14 éves kölykök elhatározásából, a Sex Pistols, a Clash és természetesen minden zenekar által inspirálva, akik azidőtájt a brit színtéren nyomultak. 1981.-ben írták alá lemezszerződésüket a No Future kiadóval, amit hamarosan követett első kislemezük, a Police Story. A Partisans abban az időben szerződött a No Future-höz, amikor az néhány kislemez kiadásával a háta mögött állítólag a tönk szélén állt, és a rossz nyelvek szerint később a kiadó életben tartásához a Partisans tiszteletdíját lenyúlták. De ez egy másik történet. Andy, a zenekar egyik alapítótagja otthagyta a zenekart, mert unalmasnak találta a dél-wales-i kisvárosi életet (Andy ekkor is még csak 17 éves kölyök), és szórakoztatóbbnak találta London utcáin lófrálni. Azonban hamarosan a többiek, Spike és Shark, valamint a szerelmes Louise helyét betöltő Parsons is követte őt, a próbákat pedig egy London külvárosi próbateremben folytatták. De rendhagyó módon, évről-évre áttekintve kövessük most a zenekar útját...

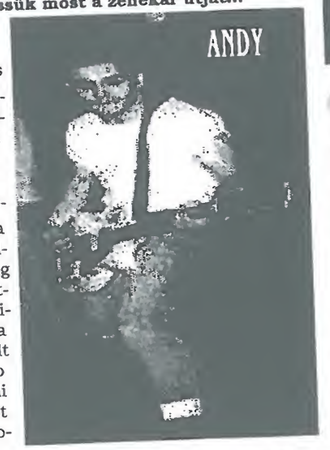

1978 Miután Shark és Andy elvégezték az általános iskolát, megalapítják a zenekart, többek között a Sex Pistols, a Clash és a Buzzcocks által inspiráltan.

1979 Spike érkezik a zenekarba, mint énekes-gitáros, a Partisans stúdióba vonul, és felveszi első demóját, melyen főleg feldolgozásokat, Pretty Vacant-Sex Pistols, Wasted Life-SLF, Ti-Mes Up-Buzzcocks, Belson was a Gas-Sex Pistols, és két saját dalt játszanak: I don't give a fuck, No Time. A zenekar kisebb helybéli kocsmákban vállal fellépéseket Wales-ben, főként feldolgozásokat játszanak.

A felállás: **Andy Leland-gitár, Rob 'Spike' Harrington-ének, Mark 'Shark' Harris-dobok, Louise Wright-basszusgitár.**

1980 A zenekar szinte az egész évet a próbatermük falai között tölti, és csak gyakorolnak, gyakorolnak és gyakorolnak...

1981 A Partisans ismét stúdióba vonul, és felveszi második demóját, amelyen már csak saját dalok szerepelnek: Police Story, Killing Machine, Don't Blame Us, Arms Race. A kész demot elküldik a Gary Bushell-féle Sounds magazinnak, melyben Bushell a Blitz, Abrasive Wheels, Chron Gen és az Ejected zenekarok demo-kritikái-

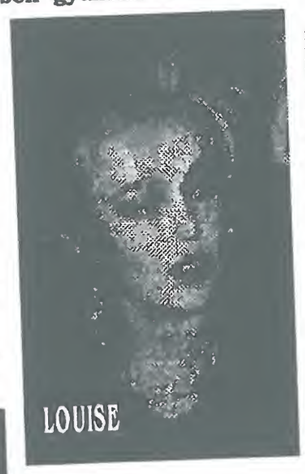

nak társaságában foglal állást a Partisans anyagáról is. Mellesleg a Partisans kapja a „legjobb demo" titulust... A No Future kiadó kezébe (és fülébe) jut a demo anyag és annak jó híre, a zenekar pedig gondolkodás nélkül aláírja a felajánlott lemezszerződést. Rögtön munkához látnak, felveszik a „Police Story" Ep-t, amely később a független lista ötödik helyéig kúszik. A Partisans kérésének eleget téve a Carry On Oi! válogatáson is szerepelnek két dalukkal, az újra felvett Arms Race-el és No U Turns-el. Ugyanabban az időben az Infa Riot is a stúdióban van, és ha már ott vannak, beszállnak vokálozni a Partisans felvételein. Novemberben a zenekar a Blitz, az Infa Riot és a Business társaságában lép fel egy fesztiválon.

1982 Kiadják a „17 years of Hell" kislemezt, ami a független listán szinte semmire sem jut, a zenekar csalódott a „gyenge" produktum miatt. Játszanak a londoni 100-as Club-ban, együtt lépnek fel a Lyceum-ban a Blitz-el, a Peter and the TTB-el és a Red Alert-el. Andy elbizonytalanodik és kilép a zenekarból. London utcáin csavarog, ám hamarosan a többiek is követik. A No Future-re-el kötött szerződés értelmében még egy nagylemezzel lóg a Partisans a kiadónak, összeállnak újra, és The Partisans címmel felveszik és kiadják első albumukat, szinte próbák és felkészülés nélkül. Ehhez képest meglepő az eredmény, a produkció és a hangzás egész jó. Louise „behapsizik" és visszatér Wales-be, a zenekar a helyére érkező Dave Parsons basszerossal folytatja munkáját.

1983 Számos válogatásalbumon szerepelnek a Partisans dalai, de a No Future kiadónál lejárt szerződésük után kiadó nélkül maradnak. Lol Pryor, a Business menedzsere karolja fel a csapatot, leszerződteti őket a saját kiadójához. Első lépésként kiadják a „Blind Ambition" Ep-t, amely különösebb reklám és publicitás nélkül is helyet kap az Állami Rádióban, talán viccesnek tűnik, de például egy Michael Jackson és egy Paul McCartney szám között Partisans dal szól a tranzisztoros rádiókból. Egybehangzó vélemény, hogy ez a kislemez a Partisans legjobban sikerült kiadványa. Colin, a Conflict zenekar frontembere ostromolja a bandát, hogy jöjjenek le Brixtonba, velük együtt játszani. A Partisans tagjai tiszteletben tartják az invitálást, így történik, hogy egy különleges koncertet nyomnak egy különleges, anarchista publikum előtt. Nem sokkal ezután Dave Parsons basszeros és a Partisans útjai elválnak, Dave még felbukkan később kisebb zenekarokban.

1984 A Partisans több koncertfelkérést kap, mint valaha, trió formájában is állják a sarat. A brit színtér legtöbb bandája megszólalásában egyre jobban és jobban közelít a Clash felé, a korszak punk bandáinak többsége a hard rock felé fordul, vagy felosz-

Purveyors of the Finest Quality Street Music!
P.O.BOX 501, HIGH WYCOMBE, BUCKS HP10 8QA
www.captainoi.com

streetska zenekar legújabb kislemeze ska lemezlovasok részére, kigyűjtve a Saturday Night album legjobb Scrapy dalait. Mert, hogy szerintem erről van szó, az Ep két dala, a „Local pub" és a „Skank'n'Roll" valóban az említett lemez jobb nótái közé sorolható. Ám a Local pub kislemez legjobb nótája mégis a bónuszként kapott feldolgozás, a „Knowledge".

SNOTTY CHEEKBONES
Better sooner than never CD
Brat/Leech Records

A négy svájci fickó úgy hirdeti zenekarát, mint a rock and roll őrült oldala.A hírverés után én valami őrültebbet vártam, de így is megállja a helyét a Cheekbones új Ep-je. Ha napokig törném a fejem, akkor sem tudnék frappáns szinonímát találni a zenekar stílusára. Az osztrák Skeptic Eleptic-hez hasonlítanám őket, de mint ahogyan pl. a német oi! zenekaroknak is megvan a saját jellegzetes stílusa, ugyanúgy a svájci punkrock zenekarok között is látok némi párhuzamot (pl. Möped Lads, Snotty Cheekbones, kivétel a Vanilla Muffins). Azért a Möped Lads jobb.

SOCIAL COMBAT
First strike CD
Bronco Bullfrog Records

Tavaly jelent meg a spanyol (valenciai), nemrégiben alakult skinhead zenekar bemutatkozó albuma. Juan, a zenekar frontembere már régi motoros a szubkultúrában, többek között a spanyol szintér egyik legpatinásabb punkrock csapatával, az Alta Tension-nal vált ismertté. A Social Combat „First strike" albuma valódi „working class" lemezzé sikeredett a maga tizenegy skinhead himnuszával, a „Working class warriors", „Dirty politicians", „Our Enemy" „Together", „Scum", „Kids of today", „Revenge", mind mind a skinheadek gondolkodásmódjáról, hétköznapjairól íródott non-politikus dalok. Középtempós és gyorsabb dalok váltogatják egymást a lemezen, mindent egybe véve egy gyilkos skinhead albumot hozott ki a Social Combat.

SOULS ON FIRE
Collars Up! CD
Knock Out Records

A zenekar nevének hallatán előbb gondolná az ember, hogy egy ska csapatot takar a „Souls on Fire" elnevezés, mintsem egy streetpunk zenekart. Nos, ez utóbbi műfajt képviseli a hannoveri ötösfogat, melynek tavaly tavasszal jelent meg az első önálló lemeze a Knock Out kiadó jóvoltából. Az albumot nyitó dalt már több válogatáslemezen is hallottam (pl. Plastic Bombsampler), és ennek alap-ján egy letaglózó anyagra számítottam. Sajnos a kezdő löket („Cheated") után elmarad a várt min-dent elsöpró lendület. Singalong kórusból nincs hiány, és a két szólógitár adta lehetőségeket is maximálisan megpróbálják kihasználni a zenekar tagjai, de a lemez 14 dala közül legalább a fele piszkosul hasonlít egymásra, így a végére kicsit monotonná válik a leginkább az amerikai streetpunk bandákhoz, legfőképp a Dropkick Murphys-hez és a Forgotten-höz hasonlító S.o.F. zene. A dalszövegek a „working class" világából merítenek, az 1911.-ből származó korabeli sztrájk-plakát tartalmát feldolgozó szöveg eredeti húzás, kár, hogy a dalok közül ez csak a már említett „Cheated"-ről, a „Disgrace"-ről, „Underdog"-ról és „One and All"-ról mondható el. Mindenesetre, a „Collars Up" lemez kellemes kikapcsolódást ígér azoknak, akik még szeretik a dallamos streetpunkot, és átmenetileg elegük van a zúzdazenékből.

TOWER BLOCKS
Praise Your Ghetto CD
Knock Out Records

Egészen addig szimpatikus volt számomra a német streetpunk zenekar bemutatkozó albuma, amíg nem olvastam azt az önvallomásukat a Világhálón, amiben a zenekar tagjai példaképükként említik a Sham 69, Cockney Rejects, és a korai brit színtér más bandáit, de rögtön utána hozzáteszik, hogy mindettől függetlenül, a Tower Blocks egy teljesen eredeti zenét játszik. Hozzáteszem, valóban állati jó, a Partisans és a Cockney Rejects keverékeként jellemezhető, dallamos és lendületes oi!/streetpunk zenét nyom a német Tower Blocks, ráadásul angol nyelven (ami legyünk őszinték, sokkal „zenebarátibb", mint a német nyelv). Azonban túlzásnak érzem „eredeti"-nek nevezni a Tower Blocks stílusát. Ha rosszindulatú akarnék lenni (eszem ágában sincs, mert mindentől függetlenül interjút szeretnék készíteni velük), akkor azt is írhatnám, hogy a „Praise your Ghetto" album egy oi! válogatásalbumra hasonlít a '80-as évekből. De ha valaki úgy fogja fel, hogy íme itt egy lemez, amin a Partisans és a Cockney Rejects új, XXI.-ik századbeli dalai vannak, az nem fog csalódni a Tower Blocks-ban!

YOUNGANG
Il Santo CD
Spaghetti Records

Két saját Ep és néhány válogatásalbumra felkerült dal után hozta ki saját kiadója gondozásában (Spaghetti Records) első önálló albumát a torinói Youngang nevű oi! punk csapat. Az Il Santo lemez dalait élőben, az olasz banda előadásában is élvezhettük március eleji, szombathelyi koncertjük alkalmával. Szerencsémre személyesen is megismerkedhettem Eugénióval, az énekessel, aki elmondta azt is, hogy miről énekelnek a dalaikban (olasz nyelvű dalszöveg ismertető található a cédéfüzetben), először is, nem tartják magukat politikus zenekarnak, annak ellenére, hogy szimpatizálnak az anti-rasszista mozgalmakkal és utálják a nacionalistákat, különös tekintettel egy új olasz neonáci szerveződésre, a Forza Nuova-ra. A Youngang dalai a skinheadek mindennapi életéről, az utcakölykökről, szabadságról, függetlenségről, munkásosztályról, scooter-ről, szerelemről íródnak.

A Youngang zenéje követi néhány olasz oi! punk zenekar tradícióit, hasonló dallamos streetpunkot játszanak,mint a Los Fastidios, Klasse Kriminale. Erről Eugenio azt mondta, a zenekar tagjai ska, metal, soul, hc, new wave, folk, oi és reggae zenéket is hallgatnak, így ezek mind hatnak is rájuk, így ez sült ki belőle (már mint a Youngang zenéjére célzott). Szerintem nagyon is jól sült el az Il Santo lemez, mind a tizenkét, pontosabban tíz dal (az első track egy intro féle, az utolsó pedig annak a befejező változata, prológ) mestermunka.

V/A KNOCK OUT IN THE 6TH ROUND CD
Knock Out Records

A német streetpunk kiadó időről-időre megjelenteti aktuális albumait népszerűsítő válogatás korongját. Így történt ez tavaly is. A KO sorozat hatodik része huszonkét dalt foglal magában majdnem 75 percben. Megtalálható rajta a Bonecrusher, Oxymoron, Gonads, Menace, Souls On Fire, Resistance 77, Radio 69, Discipline , The Yobs egy-egy felvétele is, hogy csak a leghíresebb előadókat említsem. Nem kevésbé nyomós érv a cédé beszerzését illetően annak olcsó, mindössze 5 eurót kóstáló ára.

V/A LA LOTTA CONTINUA CD
Mad Butcher Records

Általában, illetve dehogy általában, mindig (!) védelmére kelek Mike-nak (a Mad Butcher Recs főnöke), ha hülyeségeket írnak a „Mókus Karaj" stb. stb. stb. nevű punk (?), inkább hevi medál fanzinban a Mike által kiadott lemezekről. Most azonban el kell ismernem, hogy jelen válogatás album, legalábbis ami a zenei részt illeti, nem a legszerencsésebbre sikeredett. A kiadvány céljával, a genovai G8 ellenes tüntetés áldozatainak megsegítésével maximálisan egyetértek, viszont a lemezre rántott dalok túlnyomó része, főleg a műfajt illetően, egy kicsit elkanyarodni látszik a tradícióktól. Például a cédé baszk bandái (Betagarri és Fermin Muguruza) de számomra teljesen meghökkentő módon az Adjusters is teljesen hip-hoptechnodisco alapokra helyezte a ska-t, aminek az én elveim szerint már semmi köze sincs a ska gyökereihez. Szegény Laurel Aitken! Így beszéljünk inkább az album jobb oldaláról, a Kingpins, Scrapy, No Respect fémjelezte ska-ról, a Los Fastidios és a Stage Bottles-féle streetpunkról, én is megpróbálok az utóbbi zenekarok dalaira gondolni a La Lotta korong kapcsán.

lik. A Partisans marad a punkban és stúdióba vonul, hogy felvegye a „The Time was Right" kislemezt. A kiadójuk albumot szeretne, ám elegendő mennyiségű új dal hiányában koncertfelvételekkel és régi Partisans nóták újrakevert változataival töltik fel a nagylemezt. Az album katasztrófa. A vokál részek lemaradnak a The Time was Right és az újra mixelt I Never needed You daloknál, a zenekar tagjai csak ülnek a stúdióban, cigarettáról cigarettára gyújtanak, és csak magukba roskadva bámulják a keverőpultot. Ismét elmarad a reklám és a publicitás, kevés lemez fogy, az érdeklődés szinte egyenlő a nullával...

1985 Hivatalosan senki sem mondja ki a zenekar feloszlását, ám a tagok egyöntetűen úgy érzik kudarcot vallottak, motiváció hiányában senki sem megy le a próbákra.

1999 Andy, a Partisans egykori alapítója már jó néhány éve a munkanélküliek sanyarú életét éli Svédországban, amikor egy lehetőség révén beíratkozik egy számítógépes iskolába, ahol a web-designer kurzust választja. Az oktatás egyik napján, pusztán az emlékek és a kíváncsiság miatt beüti a „Partisans" szót az alta vistas keresőbe. Megrázkódtatva és meglepődve tapasztalja Andy, hogy a Captain Oi! kiadó időközben megjelentetett egy Partizans „best of" cédét, és újra kiadta a „The Time was Right" anyagot. Nosza rögtön fel is veszi a kapcsolatot a kiadó társasággal, és kitalálja, hogy az iskolában szerzett új tudományát elsőként egy Partisans web oldal elkészítésével teszteli, az egykori zenekar dolgait újra a kezébe veszi, legalábbis ami az újra kiadott régi Partisans anyagok jogait illeti. Két hónap alatt ezer látogató jut el Andy Partisans-os, új web oldalára, számtalan e-mailre kell válaszolnia, és New York-ból, Párizsból, Seattle-ből, Japánból, szóval a világ minden tájáról érkeznek az érdeklődő elektronikus levelek. Egyre jobban érlelődik Andy-ben az elhatározás, hogy a HITS fesztiválra újra összetoborozza a Partisans régi tagjait. Azonban Spike-on kívül mindenki más visszautasítja Andy invitálását, a saját magánéletbeli dolgaikra hivatkozva. Shark Szingapurban él, így a nagy távolságra hivatkozva mond nemet, míg Parsons egyszerűen csak büdösül meggazdagodott az eltelt évek alatt. Louise-ről csak annyi információt tud szerezni Andy, hogy valahol fodrászként dolgozik.

PARTISANS

2000 A Partisans újraalakul, ezúttal Svédországban, mivel a Göteborgban élő Andy itt talál dobost és basszusgitárost. Minden új dalt elküldenek a Cardiff-ben élő Spike-nak, hogy betanulhassa az új ének cuccokat. Szeptemberben Spike Göteborgba utazik, és egy igazán hisztérikus publikum előtt megtartja első koncertjét az új Partisans. Az új felállás: **Spike-ének, Andy-gitár, Gustaf-dobok, Magnus-basszusgitár.**

2001 A Partisans fellép az angliai Holiday In The Sun fesztiválon, és tizenhét év után kiadja az első kislemezét. A „Hysteria" Ep a zenekar saját kiadásában jelenik meg, az Ep amerikai változatát a TKO adja ki „So Neat" név alatt. Napjaink Partisans infói pedig a www. listen.to/thepartisans címen olvashatók.

BY KOVA, a Világháló alapján

POSTAFIÓK 86.

Szia Kova!
Ezzel az írással a Radical Roots fanzine ötödik számában megjelent „Anarchia, avagy küzdjünk érte" című olvasói levélre szeretnék reagálni. Előrebocsájtom, hogy nem kioktatás, vagy neadjisten megszégyenítés a célom a következő sorokkal, csupán a saját véleményemmel, észrevételeimmel szeretném kiegészíteni Orsi levelét.
„Az anarchia szónak két értelmezési lehetősége van...", így kezdődik a levél. Szerintem e szónak egyetlen , világos jelentése van: uralomnélküliség. Sokak agyában a szó hallatára a fejetlenség és a zűrzavar fogalma jelenik meg, de ezekhez az anarchiának nem sok köze van. A káosz és az anarchia köztudatban való összemosódása csupán a tömegmanipuláció, a fogalmak jelentésének tudatos elferdítésének következménye. Ez nem újkeletű jelenség, de napjainkban is észrevehetjük. Például említhetjük Lenin önös érdekű agymosásait, amik kizárólag arra szolgáltak, hogy az általa ellenségnek titulált anarchistákat megsemmisíthesse, illetve napjainkban a globalizációellenes tüntetésekről és egyéb megmozdulásokról szóló híreket, melyek kizárólag randalírozó, zavarkeltő, „anarchista elemekről" számolnak be. Az anarchisták tehát nem a rend ellen küzdenek, ez félreértés. Ki szeretne olyan világban élni, ahol fejetlenség és káosz uralkodik?! Ezeket a vádakat csak a gondolkodás nélkül mindent a TV-ből benyaló birkák veszik be. A baj csak az, hogy (egyenlőre, és valószínűleg még jó darabig) ők vannak többségben. A mindenfajta rend elleni lázadás és harc elvének anarchista eredetét egyébként Orsi a saját írásában cáfolja meg, mikor később ezt írja:"szerveződésre, összefogásra van szükség" A szervezettséghez, összefogáshoz elengedhetetlen a rend. Csak az a kérdés, hogy magadtól, örömmel vállalod-e fel a rendet, vagy pedig rád kényszerítik? Félreértés az is, hogy az anarchia képviselői a punkok. Tény az, hogy a punk szubkultúrában terjedt el a leginkább, és az átlagembernek is piroshajú, tarajos, szögecses-szakadt fazonok jutnak először az eszébe a szó hallatán. A punkok legtöbbje viszont a fogalom jelentésének alapjaival sincs tisztában, és számukra az aktivizálódás kimerül a minél több szesz elfogyasztásában, valamint telefonfülkék és buszmegállók üvegének forradalmi jellegű, ellenáló kirugdalásában. (Tisztelet a kivételnek!) Jó néhány aktivista van Magyarországon is, akik nem punkok. És nem hinném, hogy Kropotkin, Proudhon, Tolsztoj és a többiek azok lettek volna. Mondjuk sokkal inkább voltak punkok, mint a jelenlegi színtér 90 százaléka...

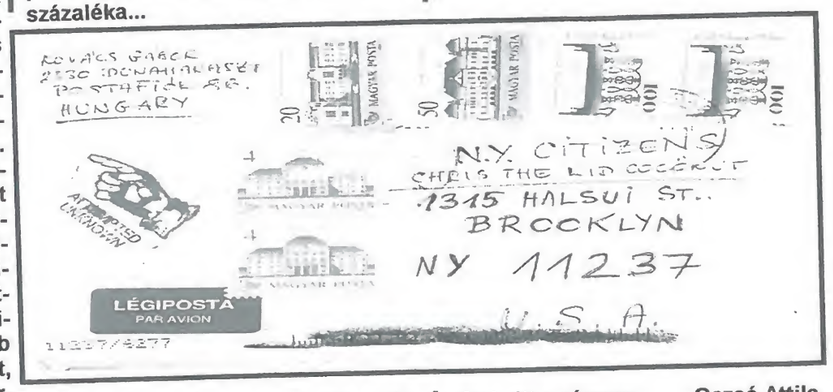

„...ha az ország összes aktivistája összefog, meg van az esély az anarchizmus, anarchista szervezet kialakulására" Ne keverjük össze az anarchizmust az anarchista szervezetekkel! Az előbbi egy nagyon sokrétű és sokféleképpen elképzelt társadalmi rendszer, az utóbbi hasonló gondolkodású egyének aktív csoportja. Szép lenne, ha ennek a kitőleg józan eszük) által vezérelt személyek társadalma, közössége, amelynek nem szabhatnak határt papírra rajzolt vastag piros vonalak. Gondolkozz globálisan, cselekedj lokálisan! – szokták mondani.
Még egy kérdésem van a levéllel kapcsolatban. Mondjatok nekem egy zenekart az emlegetett sok közül, akit anarchista mondanivalójuk miatt (vagy akár bármi más miatt) betiltottak. A CPg-t betiltották, igen, de az 20 évvel ezelőtt történt, és legjobb tudomásom szerint nem azért, mert anarchisták voltak.
Köszönöm, hogy elmondhattam a véleményemet! Ha vitatkozni szeretnétek, itt a címem: Gazsó Attila, 9242 Jánossomorja, Árpád u. 11/A. Egy e-mail cím, ahol választ kaphattok minden ilyen ellegű kérdésre: a.f.k.@freemail.hu Autonóm Fiatalok Közössége.

OLVASÓI LEVELEK

Helló Kova!
Köszönöm a levelet, + az új katalógust. Azt hiszem sok pénzem fog átvándorolni hozzád. A régi rendelésemről gondoltam, hogy ennyi idő után már halott ügy, de azért kösz. A Red Alert dupla Ep-re azért igényt tartok, ha lehet. Lenne 1-2 kérdésem!
1.) Tudtad-e, hogy a skinheadek nem raszszisták? (Nem semmi!)
2.) Te mióta és miért vagy skinhead?
3.) Milyen focicsapatnak szurkolsz?
4.) Igaz-e,hogy az All-Ga-nak eljegyzése volt?
5.) Mit szólsz a Homoskapiens „király" véleményéhez? (Tudod mire gondolok...)
6.) Mit dolgozol, mi a hobbid?
Ja, és király a Radical Roots weboldal!

jelentésnek lenne alapja, de sajnos 10-20 ember nem tud megdönteni egy alapjaiban rossz, de még erős és foggal-körömmel védekező rendszert. Egyébként nem hiszem, hogy országhatárokban kellene gondolkozni. Az anarchizmus nem egy ország, vagy akármilyen közigazgatási terület kötelező jellegű rendszere, hanem szabad akaratuk (és remélhe-

val nagyobb szerephez jutott Pityu, aki néhol basszista klasszikusokat idézve futkározik a bundok között. Az előző koronghoz képest sokkal több ötletet valósítottak meg Bogyóék, a dalszövegek változatlanul nagyon jók. (A dalszövegekről bővebben a Katéter interjúban olvashattok.) Egyedül azt sajnálom, hogy a Katéter oi! dalainak száma 100 %-al csökkent a Jogosan dühös albumhoz képest, de végtére is Bogyóék nem egy skinhead banda. Az új lemez dalai közül a „Bombajó üzlet" és a „Teljes kizsákmányolás" máris a Katéter koncertek új slágerei, legalábbis, ahogy a tavaly decemberi gödöllői koncertjük alkalmával a közönség reakciójából lemértem. Remélem, ezzel az albumukkal sok új rajongót szereznek maguknak Bogyóék.

KESERŰ GILISZTA
Egy utolsóra... CD
Szerzői kiadás

Tavaly jelent meg a szegedi Keserű Giliszta újabb anyaga, melynek „Mindennek van határa" című dala sosem volt aktuálisabb, mint most, 2003. márciusában, az Irak elleni amerikai agresszió előestéjén, főleg ami a politikusaink állásfoglalását illeti „ez az ország nyugat felé magát benyalta, helyet adott Amerikának...; a tévében egy sztár a békéről dumál, meg, hogy téged nem érhet kár..." Ez még a néhány évvel ezelőtti szerb konfliktus kapcsán íródott, de most is aktuális! De a zenekar többi dalszövege is nagyon jó, szó van bennük többek között a társadalomba simult sablon emberekről, emberi kapcsolatokról,a letűnt kommunista rendszerben süllyesztőbe került, majd újra szerepet vállaló „gyilkos(ok)"-ról , a birkaként ideológiákat követő emberekről. A Keserű Giliszta lendületes punkrock zenéje sokat merít az észak-amerikai streetpunkból, szerintem a Rancid pl. biztosan közös kedvence lehet a zenekar tagjainak, és ugyancsak sokat merít az old-school punk motívumokból. Ahhoz képest, hogy elég fasza kis punkrockot játszik, szerintem viszonylag kevés koncert meghívást kap a szegedi zenekar! Tisztelt koncertszervezők! Tessék többet hívni a Keserű Giliszt át!

NGURU
Timezone II CD
Leech Records

Talán kevesen tudják, hogy a svájci Nguru egy skapunk bandának indult, ám hamar átnyergeltek a jamaikai ska vonalra. Nem könnyű elmondani, hogy a ska nagy olvasztótégelyén belül melyik árnyalatot képviselik, de általánosságban elmondható, hogy a reggae, dub, tradícionális és modern ska elemeit ötvözik, néha egy csipetnyit skapunkba fordulva. Ezen a lemezükön két pörgősebb ska dal tetszik igazán, a „Coming Home Part 1." És a „Life's too Short". Nagyon érdekes a Ngurutól a „Shy Guy" című daluk, ska-core riffekbe betonozva nagyon eredetinek találom! A többi tizenkét dal inkább andalítóan hatott rám, csak a két ska-party nóta és a „Shy Guy" mentett meg a kora délutáni szunyókálástól.

NO RESPECT
Confidence CD
Mad Butcher Records

A Scrapy kapcsán már megismerkedtünk egy új fogalommal, a „streetska" kifejezéssel. A műfaj képviselője a német No Respect is, mely csapat a tradícionális ska muzsikát ötvözi a streetpunk zenével. A zenekar tavaly megjelent albumán tizenkét briliáns streetska dal került, melyek egytől-egyig a német skin-punk tagokból verbuválódott banda „nagyságát" bizonyítják. Aki csak a streetpunkra esküszik, vagy csak a ska-ra, annak is maximálisan be fog jönni ez a fajta dallamos, energikus és gitárcentrikus ska zene. A zenekar dalszövegeivel sem érdemes kötözködni, még a legigényesebb elvárásoknak is maximálisan megfelel (mint mondjuk a skinhead dalszövegekkel örökké elégedetlen „M....J" punk (?) fanzine szerkesztői által támasztott rendkívül magas mérce). A No Respect idővel a német antirasszista mozgalom élharcosa lett, ami természetesen a dalszövegekben is tükröződik, de emellett az Egyesült Államok, és a multi cégek sem ússzák meg a No Respect karikatúrája nélkül. Négy dalt mindenképpen kiemelnék a Confidence albumról:a „We Stand Alone" és „Subculture" címűeket a dalok szövegei miatt, míg a „The Tarriers"-t és a „Hold On"-t pedig a zene miatt. Óriásiak!

OMITED GRASS REACTION
Núcleo Duro CD
Spoc Bonds Records

Amikor megérkezett a portugál zenekar cédéje, a gusztusos borító csábító hatására rögvest a lejátszóba tettem. Ám az első hardcore nóta hallatán az jutott eszembe: „no ezek a derék luzitán fickók a lehető legjobb helyre küldték a cuccukat...Pont nekem? Akinél a hardcore a Discharge-al kezdődik és azzal is fejeződik be!" Korai volt a kishitűségem, ugyanis (számomra is meglepő volt), de tetszett a portugálok old school zenéje! Néhány számuk kimondottan a korai Dischargeot idézte, főleg a „Till the End" és a „My way" című OGR dalok.

PARTIA
Powietrzr EpCD
Ars Mundi

Néhány hónappal ezelőtt kaptam Lengyelországból a Partia nevű psychobilly zenekar demo cédéjét, mely tartalmaz egy videoklipet és plusz egy dalt. A Powietrze nóta nagyon jól össze van rakva, klasszikus keleti psychobilly dal az orosz iskola zenekarait követve, a videoklip pedig profin lett elkészítve, a létező összes video-trükk bevetésével. Azóta megjelent a lengyel zenekar albuma is, info a www.partia.w.pl oldalon található róluk.

QUATRE IN TOULOUSE
Four Legs CD
Leech Records

A svájci ska zenekar „Four Legs" albumán fele-fele arányban képviseltetik magukat az angol és francia nyelven előadott ska dalok. A lemez tizenhat nótája közül kettő kiköpött „Csizmáskandúr", ezek a dörgősebb ska szerzemények. A cédé többi, jazzska elemeket felvonultató felvételéről is süt, hogy a Skatelites trombitásával (meghívott vendég az albumon) megtámogatott profi muzsikusok alkotják a zenekart. Profi beat-jazz-ska, csak profiknak!

RED LONDON
The Soundtrack of Our Lives CD & 12"LP
Trash 2001 Records

A Red London immár 20 éve aktív része a brit punk-skin színtérnek, folyamatosan koncerteznek szerte Európában (csak az eddigi túráik alatt több, mint 5 millió gallon sört fogyasztottak a zenekar tagjai), és közben új dalokat is írnak. Az új Red London albumra, mely tavaly ősszel jelent meg, nyolc saját dal került a zenekar klasszikus ex-sunderlandi streetrock stílusában.

ROZPOR
Illegálna spravodlivost CD
Szerzői kiadás

A szlovák oi!punkcore zenekar új lemezének hallgatásakor az első,ami feltűnik a hallgatónak, az az anyag átlagon felüli hangzása. Az előző, Nezabudneme kazettához képest a Rozpor stílusa nemigen változott, megmaradtak a hard oi!punknál. Talán egy paraszthajszállal dallamosabbak lettek a dalok, de azért nem viszik túlzásba Datráék. A cédéhez mellékelt angol és szlovák nyelvű szövegismertetőből (a Rozpor egyébiránt szlovák nyelven írja és énekli dalait) kiderül, hogy egyszerre kegyetlenül „brutális" és brilliáns szövegeket írnak a zenekar tagjai. A szövegekbe most nem megyek bele részletesen, mert az interjúban szó van róluk. Utolsó információm szerint a Nemartban még kapható az Illegálna spravodlivost lemez, a fanklub mailorder-ében már elfogyott.

SCRAPY
Local pub EpCD
Mad Butcher Records

Ha viccelődni akarnék, azt írnám, itt a német

lenni, ha-ha-ha! Ennek szellemében csak csupa jót tudok írni a Böiler tagjairól, Rieger Jani Magyarország legjobb lumpenproliworkingclass-spunk streetrock gitárosa, Andris a legjobb streetrock dobos, Filip pedig a legjobb streetrock basszeros! A legnagyobb előnye ennek a két dalos demo cédének, hogy végre értem, hogy mit énekel Rieger Jani, mert a Böiler koncerteken hiába hegyeztem a fülemet, csak egy-egy szövegfoszlányt tudtam elcsípni, hogy:"...Józsi...", meg „....dinamóóó, dinamóóó...", stb. Évről-évre több és több magyar punk banda alakul, de a Böiler az első zenekar, amelyik végre azt a fajta tradícionális streetrockot játssza, amelyik eleddig hiánycikk volt a magyar underground palettán, ráadásul az életem ez a fajta streetrock zene. Visszatérve a két dalos demo lemezhez, az „Utolsó villamos" címet viselő nóta máris egyfajta kultuszt teremtett magának, Böiler koncerteken kórusban követeli a publikum! Keressétek a Böilert a jobb klubokban és koncerthelyeken! Amelyik klubban nem találkoztok velük, az szar klub!

CSIZMÁSKANDÚR & A KÓKLER
Juhászképző CD
Szerzői kiadás

Magyarország két legnépszerűbb ska csapata állt össze egy közös felvétel erejéig, bár a Juhászképző mégsem egy klasszikus értelemben vett split lemez. A „Step One" feldolgozás és a „A három lábú nő" című A Kókler dalok kivételével Lipi, a Csizmáskandúr dobosa szerezte az albumra felkerült összes ska nótát, melyeket a két ska zenekar tagjai közösen adnak elő. Lipi dalai különböznek a Csizmáskandúr eddigi lemezein megszokott bulizós daloktól, különösen az első lemezhez (Bulizik a Ska maffia) hasonlítva tűnik mérföldnyinek a differencia. A dalok kicsit hosszúra nyúlnak, melankolikusak, néhol tényleg majdnem lerelaxálódtam a lemez hallgatása közben. Lehet, hogy teljesen rossz irányból közelítem meg a dolgot, és egyáltalán nem kellene a régebbi Csizmás dalokhoz hasonlítanom ezt a felvételt, hiszen lehet, hogy Lipiben már régóta értek ezek a dalok, és most adatott meg neki (nekik) a lehetőség, hogy megvalósítsa ezirányú terveit. Ezt majd Lipitől kell megkérdeznem. A Juhászképző-ről most csak a „Hello Gagarin!" című dallal sikerült szorosabb barátságot kötnöm, de ettől függetlenül nagyon várom már a Csizmáskandúr újabb albumát, bízván benne, hogy azon több, az „Indul a bakterház" nóta indikálta party-dallal találkozom majd.

DEROZER
144 CD
Mad Butcher Records

Az olasz punk zenekar tavaly kiadott mini cédéje lényegében a banda 1993.-ban megjelent „144" című első kislemezét, egy eddig sehol ki nem adott dalt (Kalifornia még '93.-ból), és néhány korábbi albumon publikált dalt tartalmaz. Elég nehéz behatárolni a csapat stílusát, mert a street punktól a rock & roll-on keresztül a cali punkig mindent vegyítenek. Egy biztos, ezen a lemezen abszolút energikus dalok lettek összeválogatva, de különösebben nem hozott lázba az olasz zenekar ezen néhány dala.

DISCOCKS
Long Live Oi! CD
Knock Out Records

A japán oi! hősök bakelit lemeze nem éppen mostanában jelent meg, a „Long Live Oi!" cédé változatát a KO kiadótól szereztem be. Nem volt fölösleges pénzkidobás! Minden úgy van, ahogy a kamikáze fickók ajánlják magukat. 10 oi! himnusz! Egytől-egyig mind a tíz dal a korai '80-as évekbeli oi!-nak állít emléket, a dalok egyszerű, dallamos, ámde mégis zúzós előadásával. Igaz, a tíz dal közé egy Business feldolgozás is becsúszott (Drinking and driving), ráadásul a „Have your fun tonight" piszkosul hasonlít rá, viszont a többi nyolc dal, bocsánat, oi himnusz nagyon ott van! „Oi power", „Voice of Youth", „We are proud punks", „Long Live Oi!", „Kick Out", mind-mind hatalmas oi! dalok!

EVIL CONDUCT
Eye for an eye CD
Knock Out Records

Mit is írhatnék? Legyen elég annyi, egy hét alatt szarrá hallgattam a holland oi! zenekar cédéjét! Olvastam egy Guttersnipes (ők az angolok, nem a svédek!) interjúban, hogy azon sajnálkoztak az interjú alanyai, hogy meghalt az utolsó oi! dobos. Ha így is volt, az Evil Conduct dobosának személyében reinkarnálódott! A legtöbb zenekar, ha ki akar adni egy albumot, nosza ír egy zúzós dalt, és ír köré még tíz-tizenegy töltelék nótát, csak , hogy minél előbb ki jöhessen a cucc. Az Evil Conduct viszont tizenegy oi!an dalt írt, melyek egytől-egyig elvinnének a hátukon még tíz-tizenegy albumot! Tizenegy oi! sláger, tizenegy oi! himnusz! Sugar Oi! fanatikusok a világ összes pénzéért ki ne hagyják! Akkor sem, ha más kontár punk (?) fanzine, melynek neve „M" betűvel kezdődik, és „J" betűvel végződik (szándékosan nem írom le a lap teljes nevét, mert az reklámnak minősülne, viszont a Radical Roots nem kereskedelmi fanzine), félrevezetőleg és szándékosan mocskolódó kritikát írna erről az albumról (mint ahogy mindig mocskolódó kritikát írnak benne az oi! és skinhead albumokról). Az Eye for an eye albumról egyébként a „Ha gazdag lennék, nem csinálnék punk fanzint, még csak punknak sem mondanám magamat, de ha mégis csinálnék fanzint, akkor sem írnék bele olyat, hogy az a fanzine Magyarország legjobb punkfanzinja..." kezdetű dal a kedvencem! Oi power!

FIVE ON TV
Demo tape
Szerzői kiadás

Őszinte leszek, ha nem egy hozzám közelálló portugál barátom küldi a Radical Roots fanzine cédészemle rovatának a kazettát, soha az életben nem jutott volna az eszembe, hogy valamit is írjak az „5 on TV" nevű portugál skate punk csapatról. Legfőképp a műfaj miatt, amit hazánkban is egyedül csak Gyüdi testvér (és nem Dunyhás testvér ☺) Smafu nevű triójától tudok a torkomon leküzdeni. Persze, nem mindig volt ez így, de hát sokat fordult a világ. Visszatérve a portugál skate csapathoz, semmi világ megrengető dolgot nem nyújtanak, jól összekevertek néhány NoFx, MxPx riffet, oszt annyi.

HOUBA
...at von Zacvrc CD
Papagajuv Hlasatel Recs

Leginkább az olasz Derozerhez tudnám hasonlítani a cseh punkrock zenekar stílusát, a street-punktól kezdve a rock and rollon keresztül a skate punkig mindent vegyítenek. Tizenöt dalt sűrítettek félórába, kedvencem a hetes track, a „Vodáckká 1-3", ami lényegében tizenöt másodperces, és a vodka ivás művészetét mutatják meg benne a derék cseh punkok. A másik, ami nagyon bejön, az a „Borec II" című dal, ami a legstreet-punkosabbra sikerült ezen az albumon.

JESUS SKINS
Unser Kreuz braucht keine Haken LP
Knock out Records

Azt hiszem, hogy a német Jesus Skins lehet az egyetlen zenekar a világon, amelyik vallásos dalszövegeket ír tipikus oi! zenéjéhez. Énekelnek Istenről, Jézusról, a Bibliáról, emellett még TV műsorokban és újságokban vállalnak publicitást. Aki szereti a hagyományos német street-punk zenét, és nem érdekli különösebben, hogy miről énekelnek, annak az elvakult oi! fanatikusnak valószínűleg be fog jönni a hamburgi média sztár banda, nálam nem váltották meg a világot. Ámen!

KATÉTER
Jó szerencsét! CD
Szerzői kiadás

Bátran kimerem jelenteni, hogy jelenleg a Katéter nevű tatabányai punk zenekar a műfaj legtermékenyebb csapata a Kárpát-medencében.
2001-Jogosan dühös album, 2002-Jó szerencsét korong, és ha hinni lehet a pletykáknak, idén sem maradunk Katéter kiadvány nélkül. A Jó szerencsét! album dalai teljesen az előző Katéter lemez nyomdokain íródtak, hűen őrzi megszokott „clash-punk" stílusát a tatabányai zenekar. A dalok talán valamivel dallamosabbak most, jóEsetleg még megírhatnád nekem, miként tudnék belépni a fanklubba! Egyébként klónozni kellene a „fajtánkat", hogy ne a jobb kezükkel az eget szurkáló kopaszok legyenek többen ebben a rohadt országban. Na, kicsit elkalandoztam, kösz mindent, ha tudsz, írj! Hooligan Forever! Sanyi

Megjegyzés: Sanyinak elküldtem a válaszaimat, ugyanakkor a kvízpárbaj szabályainak szellemében ugyanezt a hat kérdést viszonoztam Sanyinak (alább olvasható Sanyi válasza). Aki kíváncsi, hogy én mit válaszoltam a hat kérdésre, az vegye meg a Radical Roots nyolcadik, kilencedik és tizedik számát! (Kova)

Hipermegagalaktikus üdv!
Köszi a leveledet, pont ilyen válaszokat vártam a kérdéseimre! Akkor válaszolok én is:
1.) Én se tudtam! (ha-ha!)
2.) Azért vagyok skin, mert kúúúúrva jó!
3.) Nem igazán szereti a pofám a magyar focit, de ha valami király angol bajnoki megy a TV-ben, akkor azt megnézem.
4.) Erre a kérdésre nem tudtam a választ, azért kérdeztelek téged!

5.) A Homoskapiens egy igazi HOMO zenekar, egytől-egyig fospisztoly tagokkal. Képzeld, pár hete egyik este Gábor nevű haverom, én + 1-2 liter rumostea jártuk az utcákat. Na és mit láttunk? „Discofever Megaparty szombaton! Fellépők: Homoskapiens, DJ Géza, MC Lacy..." Na erre varrjál gombot! Micsoda igazi arcok, mi?
6.) A kedvenc időtöltéseim: a barátnőm, az ivás, a zene, a zenekarom, no meg levelezés egy dunaharaszti bácsival, ha-ha!
Az üdvözleted átadom a srácoknak, igaz, hogy mostanság nem vagyunk valami jóban, de remélem ez majd megoldódik. Megint felteszek neked 1-2 kérdést a végére:
1.) Tudsz szerezni Zelezna Kolona hanganyagot?
2.) Nem tudsz valamit a Böiler felől (új kazi,cédé,stb.) ?
3.) Nem zavar a mocskos zsidózás a Fradi meccseken?
4.) Írd le nekem, hogy (biztosan jól tudjam) mi a különbség a tradícionális skinheadek és a SHARP skinek között.
5.) Melyek a kedvenc magyar/külföldi zenekarjaid?
6.) Nem tudnád megszerezni az Oi!Warning című filmet?
7.) Kellene csinálni egy magyar oi!válogatás cédét, nem? (majd csak idővel)
8.) Tudsz küldeni valamilyen próbatermi felvételt a pesti Voi!ce zenekartól?
Oi!Oi!Oi! Boot Boy! Sanyi

Helló Kova!
**Dunaharasztiban van valamilyen zenei élet? Mert itt Nyíregyházán SEMMI! Nagyon elegem van már ebből a sok nyál, sznob, divat, műanyag emberből, annyira idegesíteneki Na meg a sok izomagyú baromból, meg a sok tejfeles szájú Limpbizkit, Tankcsapda, Limpkin' Park, meg hasonló szarságok rajongóiból, akik valami úber-kemény gyereknek érzik magukat, mert már szörösödik a pöcsük és az anyukájuk már elengedte őket éjfélig, persze csak akkor, ha másnap elmennek a telekre egész napra kapálni! Ezek a kis férgek azt hiszik, hogy ők milyen jófejek attól, hogy ilyen zenéket kedvelnek, miközben ezek a műzenekarok ugyanarról szólnak, mint a disco és más média-szarságok! Ugyanúgy konformista életforma kinyilatkoztatásával, de a legszarabb hozzáállással, üzenetekkel, így manipulálva a flatalokat. Ők is a fogyasztói tömegmanipulációt szolgálják, hogy kell öltözni, viselkedni, és még gondolkodni is! Engem az dühít a legjobban az egészben, hogy az emberek nem nyitottak, csak azt veszik észre, amit rájuk erőltetnek, mondjuk akár a médián keresztül is, ez lehet étel, ital, mosószerek, autó, zene, stb., bár most csak a zenére tértem ki. Itt csak az a punk, amit az MTV sugároz (Green Day, Offspring, stb.). Csak az a baj, hogy senki sem néz a dolgok mögé! Erre van egy példám is. Múltkor lementem egy helyi sörözőbe, hogy találkozzak egyik jó cimborámmal (Paca), aki igért nekem néhány fanzint. Az újságok között volt néhány Slayer (Human Error zkar és Total Addiction 'zine) barátom által terjesztett punk, crust, hardcore, grind, noise, industrial lista. Ahogy ott nézegetem a 'zineket, egy kölyök mellém lép és nézegetni kezdi ő is a Slayer listáját. Mondom neki, hogy mi mindent lehet itt rendelni a punktól az industriálig. Erre azt feleli a kölyök, hogy nem ismer semmilyen zenekart a listáról, de nincs-e Sex Pistols meg Offspring? Aki nem médiasztár, az már nem is punk mi!?
Na meg, ha valaki meghallja ezt a szót, hogy „skinhead", egyből azt vágja rá, hogy rasszizmus, fasizmus, Oi-Kor, Egészséges Fejbőr, stb. Na meg persze olyan tévhitek, hogy a CPg és a 4-Skins náci zenekarok voltak...Hogy lehetne ezeket a dolgokat mindenkinek elmagyarázni? Felkéne nyitni az emberek szemét, hogy ne csak nézzenek, hanem lássanak is! Kevesen vagyunk „undergrounderek", legalább mi tartsunk össze, és legalább mi legyünk tisztában a dolgokkal, mert az underground nem csak zenéről szól, hanem életvitelről, stílusról, szabad véleménynyilvánításról, művészetről, barátságról, szeretetről, összetartásról! Nem az öltözködés a lényeg, hanem az elvek!
Minden jót! Oi!Oi!Oi! Kerekes János**

Szia Kova!
Megdöbbentett az a kis történet, amit a múltkori leveledben írtál az egyik régi punk barátod mulatós-lagzis kazetta gyűjte-ményéről. A metál zenét még valahogy megértem, bár azt sem nagyon, de ez a mulatós sem stílusban, sem mondanivalóban nem stimmel. Úgy látom, hogy elég erősen befolyásolta őt a környezete, talán régebben is, de mostanában mindenképp. Az én haverjaim között sok volt az olyan, aki csak divatból hallgatott punkot és vette magára a bőrdzsekit, tele jelvénnyel,stb. Mihelyst lefutott náluk ez a divat, pár év múlva gyökeresen megváltoztak A diszkók kedvenc vendégei lettek, répanadrág, makkos cipő, popper frizura,stb. ami akkoriban ment. Ezekből a srácokból legbelül hiányzott valami, ami tovább vigye az előző szubkultúrát. Nem gondolták komolyan az egészet... Úgyhogy amikor olvastam ezt a lagzis dolgot, egy pillanatra megállt bennem az ütő. Azért férfi ember ne hagyja magát ennyire befolyásolni, amennyiben a felesége, esetleg más családtagja, haverja „vitte bele az erdőbe". Elképzelhető, hogy a barátod is, sodródva az árral, ebbe a hibába esett. Egy metálos ismerősöm azzal akart régebben befolyásolni, hogy azt mondta, a punk az „alapzene", és majdnem azt is, hogy én nem fejlődöm. Hát, ízlések és pofonok, ugyanis, ha valaki szereti a felesleges, nyekergő szólókat, és egyéb, számomra fárasztó betéteket, az hallgassa azt, ha az a fejlődés! Úgyhogy kikértem magamnak ezt a rágalmat, már csak azért is, mert 8 év zenei általános iskola –ahol komoly zenei képzést kaptunk mind zeneelmélet, és gyakorlat terén is (klasszikus művek, énekkar, hangszertudás,stb.)- nem múlt el nyomtalanul. Ezzel párhuzamosan, akkoriban, '82 előtt még hallgattunk az osztálytársammal régi hard rock és progressziv zenét is, de azután (legalábbis nálam) kíméletlenül jött a punk és az oi! Hát mi ez, ha nem fejlődés? Más téren is próbálok jó irányba fejlődni. Módszeresen kimaradok mindenféle tömegörjítő bevásárló központ látogatásából, „átlagnyál" életérzésű kultúrális megmozdulásokról, tömeges szemetelésből, és mindenből, amit a nagy átlag művel. A jó zene mellett szeretem a csendet, a tiszta környezetet, amiből egyre kevesebb van. Nagy természetbarát gyalogtúrázó és egyre különcebb embernek tartom magam.Talán túlságosan is, ugyanis még nem nősültem meg, sőt a gondolat is egyre távolabb áll tőlem, hogy keressek valakit, akivel legalább 10 %-ban egyetértünk. Talán majd egyszer...
Baráti üdvözlettel! Robi

Hi Gábor,
my name is Michael, alias „Terror". Some mates of me and myself went to Hungary from 2nd to 10th of August to spend our holiday there. Our headquarter is in Siófok, but we want spent some times in other parts of Hungary like Budapest. We are 20 skins and punks, and we can't live without music. So my mainquestion is if you could tell me some concert date in Budapest or near to Siófok. When you want, we could meet and drink a beer or two or three...We all like punk,oi!, reggae and ska. Who I am? My nickname came from movie „The Wanderers". I come from Ahrensburg, near of Hamburg in the very nice Northern-Germany. I work as a brewer and so I'd like to know some breweries in near of Siófok which we could visit. Since May of this year I have my own oi! band called „Das Literarische Quartett" it's named after a show in German TV. The people talk about books and so we create our motto: „reading is antisocial, so hear Oi!". My favourite football club is St.Pauli (the most of us are supporters of St:Pauli). Then I got an idea. The first skinzine about a holiday , I think so it would be the first. So I want to have some informations about the Hungarian scene, so I ask you some questions you don't have to answer.
Cheers! Terror

Tisztelt Szerkesztő Úr!
Ezúton szeretnék üzenni a jánossomorjai Uszka Úrnak, hogy van nála valami, ami az én tulajdonom! Jó lenne, ha visszaadná végre a faládámat, mert dögönye lesz a vége a dolognak!!! Értettem? Na azé' bazeg! Id. Dudás Béla ny.r.törm.

SKINHEAD PORTRÉ

vagy egy tanulmány a skinhead-ellenes előítéletekről

Az interneten találtam ezt az érdekes tanulmányt a németországi skinhead szintérről. Remélem, hogy mindent sikerült normálisan lefordítani. Persze voltak részek, amiket kihagytam, mert egyrészt nagyon sok lett volna, másrészt olyan dolgokról szólt, amiket már nagyjából tudunk, például a skinhead-kultúra eredete, és olyan magyarázgatások, amelyek azoknak az embereknek szólnak, akik csak a médiából „tudhatnak" erről az egészről valamit. Mindenesetre az kiderül, hogy a szerző nagyon szeretné, ha végre nem a hülye nácik alapján ítélnék meg az összes skinheadet. Remélem semmit sem fordítottam félre. Ide szerettem volna befirni az eredeti cikk elérhetőségét, hogy aki akarja, az elolvashassa eredetiben, de sajnos azóta nem találtam meg a neten, hiába kerestem. Ez a munka Helmut Heitmann 1994-95-ös skinhead tanulmánya alapján készült (Die Skinhead Studie). Ezt viszont egy keresőbe írva megtalálhatjátok a világhálón, pdf formátumban, de nekem nem sikerült letöltenem, valószínűleg a gépem hibájából, illetőleg hiányosságából adódóan.

A Németországban élő skinheadek létszámát 6000 és 8000 közé becsülik. Összesen 8000 kérdőívet küldtek szét a régiókba, még a kisebb helyekre is, hogy minél reprezentatívabb képet kapjanak a skinheadek önábrázolásáról, és hogy ők magukat mennyire saccolják. A 8000-ből 406 űrlap teljesen és megfelelően kitöltve érkezett vissza, részben további megjegyzésekkel, jegyzetelésekkel, fényképekkel kiegészítve, szemmel láthatóan komolyan vették a szerző kérését. A kérdőívek terjedelmesek voltak, 69 kérdést foglaltak 14 oldalba. Színtér-specifikus kérdésekkel mentek biztosra, hogy a válaszok ténylegesen őszintén jönnek-e a skinheadektől. A visszacsatolások alapján megállapították, hogy a megkérdezettek egy jól megkevert magjával találkoztak.

1. REGIONÁLIS MEGOSZLÁS Ebben a témakörben 394 kérdőív volt értékelhető, 87 darab (22,1%) Kelet-Németországból és 307 darab (77,9%) Nyugat-Németországból. A hiányzó tizenkét kérdőív nem tartalmazott adatot a származást illetően.

Skinheadek Nyugat-Németországban (fő)		Skinheadek Kelet-Németországban (fő)	
Bréma	12	Thüringia	10
Hamburg	14	Mecklenburg-Vorpommern	11
Nyugat-Berlin	18	Brandenburg	11
Hessen	19	Kelet-Berlin	15
Rheiland-Pfalz	20	Sachsen-Anhalt	15
Baden-Württemberg	31	Sachsen	25
Bajorország	40		
Niedersachsen	41		
Schleswig-Holstein	48		
Nordrhein-Westfalen	64		

1. táblázat: A választ adó skinheadek regionális előfordulása

2. KORCSOPORTONKÉNTI MEGOSZLÁS
Itt mind a 406 megkérdezett adott adatot. A skinheadek korcsoportonkénti megoszlását bemutató táblázat szerint tíz német skinhead közül nyolc 16 és 24 év közötti, míg minden száz skinhead közül csak 5 harminc feletti, ami az életkort illeti. Száz megkérdezett skinheadből csak három van, aki 15 éves kor alatti, és a mozgalom tagjának vallja magát.

Életkor	Megoszlás (%)
—15	2,7 %
16—18	20,2 %
19—21	31,8 %
22—24	24,6 %
25—27	14,0 %
28—30	5,4 %

2.táblázat: Korcsoportonkénti megoszlás

3. NEM SZERINTI MEGOSZLÁS Ennél a kérdésnél 403 kérdőív volt mérvadó. E szerint a német skinheadek nagy része férfi (87,3 %) és csak a skinheadek 12,7 %-a nő.

4. AZ IDETARTOZÁSUK ÁTLAGOS IDŐTARTAMA A német skinheadek 32,8 %-a mindössze 2-3 évig, 35,4 %-a 4-6 évig, míg 27,7 %-a 7, vagy annál több éven keresztül tartozik a skinhead mozgalomhoz, illetve vallja magát skinheadnek.

5. KÉPESÍTÉS ÉS SZOCIÁLIS STÁTUSZ A skinheadek iskolai végzettsége csak kicsit tér el az átlagos német végzettségtől, ami '95.-ben így néz ki: a 20-29 éves korcsoport 30,4 %-a rendelkezik *Volks-, illetve Hauptschule végzettséggel. 12,2 % végzett politechnikai középiskolában, 26,6 % rendelkezik Realschulabschluß-szal, 29,7 % szerzett érettségit, vagy egy hasonló szintű iskolát, illetve főiskolát végzett.

-Hauptschulabschluß.....23,1 %
-Realschulabschluß.....50,5 %
-Érettségi.....24,9 %

*(Ezt elég nehéz átültetni magyarba, mert egész más a német képzés, még Németországban sem egységes, tartományonként különbözik. Ezeket egy Németországban élő rokonom próbálta meg elmagyarázni. A Volkschule 6-10 éves korig tart, ez után lehet eljutni a Realschule-be és a gimnáziumba –mindkettő 18-19 éves korig tart- , illetve (gyengébbeknek) következik a Hauptschule, ami az 5.-9. osztálynak felel meg. A fent említett politechnikai középiskola „Politeschnische Oberschule" néven szerepelt, erről még nem is hallott a rokonom. Abschluß=végzettség.)

Magyar és német SHARP és RASH skinheadek a Csizmáskandúr zenekar társaságában, a komáromi, 2001-es Auróra feszitiválon

ZAJTERÁPIA

ADICTS, THE
Rise and Shine CD
Captain Oi! Records

Az Adicts egy merőben szokatlan és új színt vitt a korai brit szintér életébe. Jellegzetes, melodikus „singalong" dallamokra épült zenéjük, míg életfilozófiájukat az „igyál sört és érezd jól magad" szlogennel lehetne jellemezni. Az Adicts néhány éve újjáéledt, ennek tiszteletére adták ki a Rise and Shine anyagukat bakeliton és cédén. A clockwork orange punkok tavaly előtt kiadott új lemezére tizenkilenc frissen írt dal került, amelyek megőrizték a régi Adicts felvételek jellegzetes dallamos punkrock hangzását, a dalszövegek pedig néhol a tipikus angol humor jegyeit viselik magukon. A mellékelt booklet sem piskóta, gondolok itt a fotókra, és természetesen a dalszövegek is mellékelve vannak. Magánvéleményem, hogy mindenki jó vásárt csinál, aki belenyúl a cédébe!

ALBERT FISH
Strongly Recommended CD Zerowork Records/Anti-Corpos DIY

Számtalan kazetta és demolemez után végre megjelent a portugál anti-nácizi punkrock zenekar első cédéje. Azt hiszem, Rattus-on (a zenekar basszusgitáros frontembere) kívül senki sem örül jobban a hön áhított első önálló Albert Fish album megjelenésének. A lemez kilenc dalt tartalmaz, bár ebből három már régebben íródott, és a „Street Loyalty" válogatás kazettán is szerepelt. Magát a zenét hallgatva, nem mondanám, hogy az majd jól leviszi mindenki fejét, vagy a betonba zúzza a hallgatót, viszont az eredetiségét nem lehet megkérdőjelezni. Nincs tipikus singalong kórus (egyetlen kivétel talán az Anti-nazi song-Sindelar), hármakkordos riffek, van viszont jó adag tapasztalat, precízen kidolgozott gitáralapok és pontos ritmusszekció. A dalok között megtalálható gyors és középtempós nóta is, viszont a portugál nyelv egzotikus szépségében nem gyönyörködhetünk, ugyanis a zenekar angol nyelven írja és énekli a dalszövegeit. Nos, anélkül, hogy bármiféle skatulyába tuszakolnám az Albert Fish zenéjét, maradjunk anynyiban, old school punkrock némi hardcore-al spékelve, a jobb fajtából.

ANGELIC UPSTARTS
Sons of Spartacus CD
Captain Oi! Records

Egy teljesen új albummal jelentkezett tavaly az 1977.-ben alakult legendás Angelic Upstarts. A valaha létezett legnagyobb antifasiszta punk zenekar a „Sons of Spartacus" albumon sem tagadta meg önmagát, a tizenöt dal legtöbbjének témája politikai ihletésű,pl. „Bandiera Rossa", „Anti Nazi", „Safe Heaven", „Caught in the crossfire", stb. Ami a zenét illeti, úgy látszik Sunderlandben az anyatejjel szívják magukba a hajlamot a csecsemők erre a fajta punk muzikalitásra, amit a város nagy punkrocker hősei, mint Red Alert, Red London, vagy az Angelic Upstarts is művel. Streetrock, dallamos refrénekkel. Ezzel a lemezükkel Mensiék minden bizonnyal azokat a kétkedőket is meggyőzik az ellenkezőjéről, akik öreg, unalmas és mondanivaló nélküli lejárt lemezhez hasonlítják az Upstarts-ot, a brit punk nagy halhatatlanjait.

ARGIES
Great combat performances CD
Mad Butcher Records

Ha az illető zenekarok nevének ismerete nélkül mutatna valaki három punk dalt, mondjuk két európai és egy dél-amerikai bandától, akkor is rávágnám, hogy melyik származik az új kontinensről. Így van ez az argentín Argies esetében is. Punkrock zenéjük sajátos keveréke a korai brit punknak és a dél-amerikai folkrock-nak. A Great combat performances album nem más, mint a zenekar egyfajta válogatásalbuma, amelyre 1985 és 2000 között írt Argies dalok kerültek. Egy-egy Eddy Grant és Banda Basotti feldolgozás is helyet kapott a cédén. A dalszövegekből teljes mértékben átjön a gazdasági válság sújtotta Argentína nincstelen kölykeinek segélykiáltása, és az éles társadalom kritika, viszont zeneileg egyetlen dal sem fogott meg igazán, olybá tűnik számomra, mintha punk iparosok futószalagon gyártott nótáit hallgatnám.

ARGY BARGY
Songs from the Streets CD Captain Oi! Records

Tavaly jelent meg a londoni skinhead zenekar legújabb, második albuma. Noha az Argy Bargy tagjai közül nem is mindenki skinhead, viszont a dalok mint stílusukban, mint pedig a szövegeket illetően kétség kívül skinhead orientáltak. A lemezen hallható mind a tizenkét energikus és dallamos saját, illetve a három feldolgozás dal is bejön alapjában véve, bár nagyon úgy néz ki, hogy a hajdani Cock Sparrer, Business és a The Crack zenekarok tagjaiból verbuválódott streetpunk zenekar tagjai a lemez húzóslágerei, a „Saturday Glory" és a „Stereotypes" című dalok köré írták a többi dalt. Azért az „ex" bandák albumait most nem sikerült Jon Watfordéknak überelniük.

BIG HEAT
The Good, The Bad & The Nutty CD & LP
Knock Out Records

Az utóbbi időkben a ska zene ismét kezd népszerűvé válni, ezzel együtt elszaporodtak azok a zenekarok is, akik csak a népszerűség kedvéért választják a műfajt. Nos, nem tudom, hogy a frankfurti ska zenekart milyen célok vezérlik, de ahogy a honlapjukon olvastam, a ska zene szerelmeseinek vallják magukat. Nem tudnék, de nem is akarok semmit belemagyarázni a Big Heat muzsikájába, egyszerűen fülbemászó (jobb, mintha arcba másó lenne), a punkrock és a soul zene elmeivel kevert populáris ska zenét hallottam az agyoncsépelt címet viselő The Good, The Bad & The Nutty albumon.

BITCH BOYS
More Hits Than You've Expected CD
Combat Rock

Na végre egy normális punkrock album! A francia Combat Rock kiadónál jelent meg a stuttgarti punk zenekar bemutatkozó albuma, még tavaly. Az album meghallgatása alatt végig van az embernek egy olyan érzése, hogy „na ezt a számot már hallottam valahol", de mégis olyan kis trükkökkel vannak tálalva a dalok, hogy az akkordlopások ellenére sem válik unalmassá a lemez. Az Exploited és az amerikai streetpunk bandák zenéjének keverékeként jellemezhető Bitch Boys nóták között néhány kocsmázós oi! track is megbújik, kedvenceim a „Motorcity Punkrock", a „Pub Action Boys", a „Drinkin' song" és „War on wankers" dalok.

BÖILER
Demo EPCD
Szerzői kiadás

Ha most jó kritikát írok a budapesti (tegyük hozzá gyorsan: Éljen Zugló!) Böllerről, akkor Istencsászár leszek Janiék szemében, ha rosszat, soha többet nem állnak szóba velem. De az is lehet, hogy egyáltalán nem érdekli öket, hogy mit írok! Eh? Istencsászár akarok

7.Unity 99 ZACIATOK KONCA
8.Páni Kluci OPERACE ARTABAN
9.From protest to resaistance PROTEST
10.Anarkoi! OIITHE ARRASE

Kova: A listáitokat böngészve kiderül, hogy oi! zenéket is hallgattok. Láttok valamilyen különbséget a 80-as évekbeli és a mostani oi! színtér között?

Datra: Nem tudom összehasonlítani a két színteret, mert a 80-as években még kisiklyök voltam. De ahogy mostanában hallom, most nagyobb az összetartás, mint azelőtt. Azért jobban szeretem a 80-as évekbeli bandák zenéit, mint a mostaniakat, persze ez nem azt jelenti, hogy manapság ne lennének jó zenekarok...

Kova: Tavaly februárban ti is felléptetek a jánossomorjai Radical Roots fesztiválon. Az összes fellépő magyar zenekar cserélgette egymás között a kezdési időpontokat, így a vége az lett, hogy a Rozporra csak hajnalban került sor. Ezúton is elnézést kérek a rossz időzítésért! Mindenesetre, tudnátok valamit mesélni a magyarországi tapasztalaitokról? Datra, nem volt problémád a szlovák-magyar határon a határőrökkel a kinézeted miatt, ha-ha?

Datra: Nagyon nehéz volt utolsó zenekarként, hajnali 3-kor játszani, ez egy teljesen új, szokatlan élmény volt a számunkra, de ez nem a te hibád. Nagyon örültünk a lehetőségnek, hogy Jánossomorján mi is fellépköszönhetően az átlagon felüli szuperdiplomatikus viselkedésünknek, ha-ha!

Kova: Oké Datra, köszi a válaszokat, mit szeretnétek még végezetül hozzátenni az interjúhoz?

RozpoR

Roman: Túl sokat nem tudok hozzászólni a kérdéshez. Valóban igaz, hogy a skinhead színtér felemelkedőben van napjainkban, de nem tudom összehasonlítani a 80-as évekkel, mert arról csak olvastam. És hát két különböző dolog olvasni valamit, és saját szemeddel meggyőződni valamiről, és azután véleményt formálni.

hettünk. Nagyon sok jó arccal találkoztunk, a legnagyobb problémánk a kommunikációból adódott, mert nagyon kevés magyar punk fanatikus beszél angolul. Így az összes beszélgetésünk kimerült abban, hogy „oi!" és „cheers!". De még egyszer köszi Kova, hogy gondoltál ránk és hívtál minket! Ja igen, és a határon nem volt problémánk, óh, bazd ki,

Datra: Baszni a köszönömre, és baszni az interjút befejező gondolatokra!...
Roman: Köszi Kova, és üdvözöljük a déli szomszédainkat és a magyar színteret!

Kova: Mit tehetnék még hozzá? Oi! és Cheers! Ha-ha!

by KOVA

EXKLUZÍV INTERJÚ

Utolsó interjú a jánossomorjai SZOBAFOGSÁG (RIP) nevű oi!punk bandával

Imi, a „riporter", Sanyival és Robival beszélgetett...
Imi: -Sándor, mi inspirálta Önt a zenélésre?
Sanyi: -Megbaszok minden bukszát!
Imi: -Jó. Milyen célokat szeretnének elérni a zenéléssel?
Sanyi: -Sok pénzt szeretnénk keresni, amivel még több bukszát meg lehet baszni!
Imi: -Heavy metál hősök szeretnének lenni?
Sanyi: -Igen. Börruhás, szörös, kardos emberek, heavy metál hősök!
Robi: -Szörös? Bazd meg! Ha-ha!
Imi: -Panda macira kifestve?

Sanyi: -Igen!
Imi: -Ez remek!
Robi: -Az nem heavy metál, aki panda macira van kifestve!
Sanyi: -Az death metál, nem?
Imi: -Robi megmondja, eh?
Robi: -Az black metál, csak várom, hogy azt mondjad death metál!
Sanyi: -Nem mondom! Én azt mondtam, hogy az nem heavy metál!
Imi: -Önök szerint milyen zenét játszanak?
Sanyi:-Hát, kicsit crustba hajló izét..
Mind,felháborodva: -Micsoda,mibe hajló?
Sanyi: -Hát, olyan EMO-s pop-ot!
Mind röhögnek...
Imi: -Mit üzennek a Kiskegyed olvasóinak?
Sanyi: -A kurvaanyád!
Imi: -Bazd meg...

A 342 releváns skinheadnek csupán az 1,5 %-a nem rendelkezik végzettséggel.Továbbá érdekes a skinek jelenlegi státusza. Ehhez a statisztikához 397-en adtak választ (legtöbben a képzésben találhatóak meg, a második helyen állnak a szakmunkások, harmadik helyen pedig a tanulók. (3. táblája

A skinheadek 49,9 %-a, azaz csaknem a fele még a szüleivel él, vagy a rokonainál lakik. 18,8 %-uk egyedül él. A válaszadók kb. fele elégedett jelenlegi lakáskörülményeivel.

Mérvadó még az apák munkahelyzete, munkakörülményei is. Ez alapján a magasabb szintű, kvalifikáltabb munkaköröknek, főként a betegellátásban, szociálpedagógiai területen dolgozóknak kicsivel nagyobb az aránya.

A megkérdezettek 60,5 %-a gondoskodik a saját megélhetéséről, 17 % még teljesen a szülőktől függ. A válaszadók 31,6 %-át a szülők többé-kevésbé támogatják, ugyan csak 31,6 %-uknak van mellékállása, 9,9 %munkanélküli segélyből, vagy szociális segélyből él. Megállapítható, hogy azok száma, akiket kizárólag a szüleik tartanak el, az életkor növekedtével csökken. (4. táblázat)

Érettségi:	25,7%
Szakmunkás:	18,6%
Tanuló:	16,4%
Alkalmazott:	9,8%
Munkanélküli:	9,3%
Egyetemista/főiskolás:	7,3%
Katona:	6,5%
Betanított és segédmun.	4,8%
Önálló:	0,8%
„GYES":	0,5%
Börtönben:	0,3%

3. táblázat:A skinheadek jelenlegi státusza

Apa		Anya	
Betegellátás	18,1%	Munkás, kézműves	26,5%
Szociális, szolgáltatás	17,1%	Alkalmazott, irodai	10,1%
Kereskedelem	15,3%	Egyetemi/főiskolai végzettségű	8,5%
Munkás/ kézműves	14,0%	Szociális, szolgáltatás	6,5%
Alkalmazott/ irodai	11,2%	Tanár	3,9%
Egyéb	14,9%	Egyéb	44,1%

4. táblázat: A szülők munkahelye

6. A MUNKÁBAN ÉS AZ ÉLETBEN BETÖLTÖTT SZEMÉLYES HELYZET

395 megkérdezett skinheadből 37,7 % elégedett volt a munkájával. A képzéssel, vagy az iskolával pedig 62,3 %. Kelet és Nyugat-Németország között csak jelentéktelen különbségek vannak. Ez a különbség a normál lakosságnál is jelen volt, amíg keleten 15 % és nyugaton 13 % úgy általában elégedetlen, addig keleten 71 %, nyugaton 77 % elégedett. A német skinheadek 40,3 %-a látta az egyéni jövőjét pozitívnak. 8,7 % inkább pesszimista beállítottságú volt. 41,3 % egyik irányba sem akarta elhelyezni magát... A megkérdezett skinheadek gyakran hangoztatták a „working class" életérzés során a becsületes munka fontosságát, azonban a vezető funkciókat és a karriert elutasították. Egyértelművé vált viszont, hogy az egyszerűségük és a „kis munkának nem is érdemes neki állni" (nem gyötröm én magam ezért a kis munkáért, vagy ezért a szarért én fel sem kelek) elmélethez való vonzódásuk ellenére nem félnek az autóritástól (értsd, hogy nem kussolnak előtte), mint sokan meg is jegyezték a kérdőíven.

7. A SKINHEADEK SZABADIDŐ ELTÖLTÉSE Ezeknek az adatoknak a 406 kérdőívből 387 felelt meg. Első helyen álltak a koncertlátogatás és a zenehallgatás. Egy 1992.-es tanulmányban (Lüdtke) még az olvasás foglalta el az első helyet. A kelet-német skinek 32,8 %-al, a nyugat-németek 28,8 %-al képviselték magukat. Keleten 26,6 % részesítette előnyben a zenehallgatást, nyugaton 21,5 %, ehhez jött még a nyugat-német skineknél a sport 25,7 %-kal, a kelet-németeknél 13,7 volt ez az arány. Heitmann szerint a következő képpen alakul a szabadidő-eltöltési szerkezet: (5.táblázat):

(38,8%)	Koncertlátogatás
(38,2%)	Zenehallgatás
(35,9%)	Piálás
(22,5%)	Szabadidő-eltöltés a barátokkal
(22,2%)	Partik
(18,3%)	Kocsmázás

5. táblázat: A skinheadek kedvelt szabadidő-eltöltése

Nyilvánvalóan „örültségeket csinálni", a piálás és az együttlét a színtéren fő ismertetőjel, és majdnem rituális. A válaszadók hangsúlyozzák a szabadidő hiányát, különösen keleten (83,6 %) elégedetlenek ezzel. A nők részaránya a klikkekben a skinheadek korával változik. Azonban messze a férfiak alatt marad ez. A klikkek többnyire multikultúrális karakterrel rendelkeznek. Azt, hogy a csoportban csak skinheadek vannak, 17,5 % nyilatkozta. „Stinos"-t (ez a Stinknormale szó rövidítése. Szó szerint lefordítva nem nagyon van értelme, és sajnos nem is tudtam kinyomozni, hogy ezek kik lehetnek. Egy-két cikket találtam, amiben szerepelt. Ott egy melegbárt inzultáltak rendszeresen, egy másik cikkben pedig azt írják: „keleten a jobb oldali színtér abban lelte az örömét, hogy a stino-k másodlagos ismertetőjegyeit kisajátította: rend, fegyelem, tisztaság. Szabadon, az ismert mottó után, aki nem dolgozik, az ne is egyék...")
30,1 % írt, 16,5 % punkokat, hogy huligánokról van szó, azt 5,2 % gondolta. Minden valószínűség szerint túlnyomórészben színesebb, keveredettebb, szociálisabb és nyugodtabb csoportok ezek, mint ahogy sokan azt feltételezik. A következő fejezet kizárólag a skinheadek politikai és társadalmi szemléletének van szentelve.

Skinheadek egy észak-németországi Rabauken koncerten

"Heil & Sieg?"-Isten ments!

AVAGY SKINHEADEK, VALAMINT POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI SZEMLÉLETÜK

8. POTENCIÁLIS VÁLASZTÓK A skinheadek politikai érdeklődése szokatlanul magas, 63,3 %. Másfelől, 26 %-uk nagy érdeklődést táplál a konkrét politikai történések iránt. 13,8 %-uk aktív valamilyen pártban, szakszervezetben, vagy hasonló szervezetben. A 16-29 év közötti fiataloknál átlag alatti a politikai érdeklődés. Egy fiatalokkal foglalkozó német in-

The Voice of German Skinheads

tézet 1992.-es felmérése szerint a megkérdezettek 90 %-a venne részt egy választáson, és 40 %-uk együttműködött volna egy politikai szövetséggel. Feltették a kérdést a skineknek: „Melyik pártra szavaznának, ha a következő vasárnap választás lenne?" Az eredmény meglepő volt. A skinheadeknek csak a 25,8 %-a voksolna a szélső jobb oldali pártokra, úgy mint DVU-ra, NDP-re, republikánusokra és további kispártokra . Viszont 61 % szavazna a baloldali pártokra (PDS, SPD, B'90/Grüne). A CDU ezen a teszten sovány 5 %-ot kapott. Mindenesetre erősen megoszlanának a pártok a skinhead választók között. A maga 14 %-val még mindig a PDS volna a legerősebb párt, ezt követi az SPD 11 %-kal. A skinek 47 %-a hangsúlyozta, hogy ők apolitikusak. Számukra ez elsősorban azt jelenti, hogy nem lépnének be egyetlen pártba, vagy hasonló szervezetbe sem. A megkérdezettekből 364-en adtak választ (43 % nem voksolna).(6. táblázat)

Párt neve	Ezt választaná	Reál arány
*PDS	23,9 %	14,0 %
SPD	20,0 %	11,0 %
B'90/GRÜNE	17,0 %	10,0 %
REP	11,0 %	6,0 %
NPD	8,0 %	4,0 %
CDU	5,0 %	3,0 %
DVU	4,0 %	2,0 %
FAP, Deutsche Liga, NSDAP	4,0 %	2,0 %
GRAUE	1,0 %	1,0 %
ÖDP	1,0 %	1,0 %
egyéb	5,0 %	3,0 %

6. táblázat: A skinheadek által választott pártok (43 % nem választana)

* Ezekhez is a kint élő rokonom adott segítséget (remélem jól). A PDS a volt kommunista párt. Az SPD a szocdemek. Ők a B'90/GRÜNE „zöldek"-kel kormányoztak. A REP a republikánusok, az NDP a nemzetiek. A CDU-ról már olvashattatok a fanzinunk előző számában, ők konzervatívok, jelöltjük volt Stoiber. FAP, Deutsce Liga, NSDAP: ezeket mondhatjuk náci pártoknak. GRAUE: „nyugdíjasok pártja", az ők érdekeiket próbálják képviselni. FDP: a liberálisok. Az ÖDP-ről nincs információnk...(a szerk.-Zoli)

9. POTENCIÁLIS ELLENSÉGEK, CSOPORTÖSSZETÉTEL A skinhead színtér meglehetősen sokoldalúan fejlődött ki. Tudvalevőleg éppúgy vannak itt jobbos és balos skinheadek, a nagyobb részük azonban apolitikusnak tartja magát. Rendszerint a jobbos és a balos skinek is azt mondják, hogy a politika nem a színtérre tartozik. A politikai véleményük privát, és éppúgy szabad, mint akármely más emberé. Egynéhány politikai vélemény azonban időnként a skinhead körön kívülre kerül. Hogy a skinheadek melyik politikai nézetet is vallják, akkor nyom sokat a latba, mikor a skinheadek az erőszakos akcióik révén a nyilvánosság elé kerülnek. Ezek gyakran a kisebbségi létszámban élő szélső jobboldali skinheadek. Ehhez jönnek még nagyon gyakran jobboldali beállítottságú fiatalok, akikről gyorsan kiderül, hogy politikailag és társadalmilag felvilágosulatlanok, nagyobbrészt inkább érdektelenek, ami a politika és a társadalom lényegét illeti.

Bizonyára annak következtében, hogy a társadalom szinte semmi t sem tud az igazi bőrfejűek történetéről, a nyilvánosság nem is nagyon kedveli őket, elvégre a kívülálló a rendelkezésére álló információk alapján ítél. Rendszerint a sajtó is csak fokozza az előítéleteket. A bőrfejűek népszerűtlensége a fiatalok körében egy úgy nevezett gyűlöletlistán keresztül bizonyított, amit 1981-86-ból, a Shell-tanulmányból kaptak. Az 1991-es gyűlöletlistán például az első helyet a huligánok foglalták el (89 %), 82 %-al a skinheadek a másodikok, őket követték a z okkult csoportok 59 %-kal, punkok 46 %-kal, rockerek (46 %), gufftie-k (46 %), és a házfoglalók 43 %-kal. Egyébként kétségbe vonták a skinheadekre vonatkozó információk reprezentatív mivoltát az akkori alkotmányvédelmi jelentésekben. 1994.-ben, a „militáns szélsőjobboldali, különösen szélsőjobboldali skinheadek" rubrika alatt 5400-as szám található. Az akkori összes létszámot (6000-8000), és az aktuális színtér politikai kiértékelését tekintve, ilyen adatok nem lehettek érvényesek.

A bőrfejűek különböző politikai karaktere teszi változatossá a színteret. A baloldali skinheadek az összlétszám 20 %-át teszik ki. Ritkán az autonómok között találhatóak. Kevés balos, de annál több anti-rasszista, azaz SHARP skinhead van (38 %). SHARP=skinheadek a faji előítéletek ellen. Ilyen anti-náci skinheadcsoportok a '80-as évek közepe óta működnek. Végül pedig ott vannak a náci skinheadek, 17 %-kal (1992-es adatok). A szimpátiaskála legfelső fokán a SHARP skinheadek állnak, a politikailag aktívakat (náci-, és vörösskinheadek), homoszexuálisokat, külföldieket és az autonómokat nem kedvelték. (7. táblázat)

Pozitív / negatív megítélés %	Csoport neve
45,6 %.....36,4 %	S.H.A.R.P.
14,9 %.....60,5 %	Redskinek
18,2 %.....69,1 %	Náciskinek
9,3 %.....49,3 %	Homoszexuálisok
13,1 %.....32,9 %	Külföldiek
9,2 %.....78,9 %	Autonómok

7. táblázat: A szimpátiaskála

10. A JÖVŐ ÉRTÉKELÉSE Érdekes még továbbá az, hogy a skinheadek hogyan becsülik Németország jövőjét. A legnagyobb problémának (58,3 %) az iskola/munkahely összefüggést látják, 30,8 % a lakásproblémát, míg 30,4 % a külföldiek-otthontalanok kérdéskörét jelölte meg. Az ország jövőjét a többség nem éppen pozitívan értékelte, egészen pozitívnak, illetve inkább optimistán csak 11 % látta.

11. VISZONYULÁS A TESTI ERŐSZAKHOZ Mivel a bőrfejűeket általánosan durvának, nyersnek, és erőszakosnak ábrázol-

ben a „grub" szót nem „féreg"-ként kell értelmezni, hanem a szlengben, a „grub" szót, mint „kaja" vonatkozásában. Mondom tehát szlovákul is, a „zrádlo" szó jelentése kaja, nem pedig féreg. Egy brnói lány fordította szlovákról angolra a dalszövegeinket, és ő a „grub" szót találta megfelelőnek a „zrádlo" szó fordításaként. Ez egy vicces szöveg, mely azt mondja, hogy szeretünk jó kajákat enni, ezért baszd meg és hagyd el a drogokat, minden punk egyen többet, mert attól lesznek keményebbek, nem a drogoktól. Így te is beláthatod, hogy a punkoknak nincs okuk haragudniuk rám! Én is egy punkrocker vagyok! Vágod?

rásból tudom, hogy ez a szöveg azért íródott, mert Banán utálja a szakállas embereket! Nem szoktunk sem szakállas macsókkal flörtölni, sem pedig diszkóba járni.

Kova: Az új cédéteken kívül beszerezhető más Rozpor relikvia is a címeteken? Pólók, jelvények,ilyesmi?

Datra: Egyelőre csak cédéket tudunk küldeni, darabja 150 szlovák korona, vagy 3,50 euro. Saját logónkkal ékesített pólókat, jelvényeket nem fogunk csinálni, mert tiltakozunk a bálványozás és a kultuszteremtés minden formája ellen. Így a Rozpornak sem

párti és megpróbál harcolni a negatív dolgok ellen. Meggyőződésem, hogy a közeljövőben fontos szerepet játszanak majd a közép-, és kelet-európai bandák is (csehek, szlovákok, magyarok, ukránok, vagy akár a szerb-montenegróiak). Az ex-keleti blokk befogja bizonyítani, hogy itt ugyanolyan jó a színtér, mint nyugaton

ROZPOR

Kova: A „Discotheque" című dalszövegetek a másik kedvencem az „Ilegálna spravodlivost" albumotokról. Amennyire ismerlek benneteket, maximálisan allergiások vagytok a diszkó zenére. Akkor meg miért jártok diszkóba? Ha-ha! És pláne miért flörtöltök ott szakállas fickókkal, eh? A bajuszos lányok sokkal jobbak, mint a szakállas fickók,ha-ha!

Datra: A „Discotheque" egy másik vicces dalunk! Természetesen nem járunk diszkóba, mert rühelljük ezt a fajta zenét. A dal szövegét Banán (Filip!) írta, az ő sajátos, humoros stílusában. Ezek a bizonyos szakállas fickók mintha a német pornófilmekből léptek volna elő, pihés csibearcok és nagy farkak –egy szóval faszfejek- , mindez Banán karikatúrájában. Izgató, nem? Ha-ha! Ehhez a poénos vonulathoz tartozik még a „Hygiene" című dalunk is, így ne vegyétek teljesen komolyan a „Grub", Discotheque" és „Hygiene" számaink szövegeit!

Datra: Ez egy hatalmas fesztivál volt! Először került megrendezésre ez az esemény, és kb. 1300 ember jött el.
Mindkét napon nagyon jó volt a fesztivál atmoszférája. Juryt (Konflikt zenekar), aki ezt az egészet szervezte, csak dícsérni tudom. Minden zenekar eljött, amelyik előzetesen meg lett hirdetve, és remélem, hogy idén lesz folytatása a fesztiválnak...

Roman: Nagyon bejött a Punk Island ! Mondjuk elég sok volt a „junkie", nem lenne baj, ha ők kevesebben jönnének el a következő években.
Viszont eljőhetne több skinhead és punk. Két szóban összefoglalva a véleményemet: „nyomás, csináljuk!". Szeretnénk jó hírét kelteni a fesztiválnak, remélve, hogy a jövőben még több ember jön el.

Kova: Mit gondoltok, napjainkban melyik zenekarok a legfontosabbak, legkelendőbbek Európában, illetve az egész Földön?

abban, hogy "oi!" és "cheers!"...

Roman: Ez a dal tisztán vicc, és ha valaki többet talál benne, mint ami, az vegye úgy, hogy ez a bónusz a részére. Biztos for-

szeretnénk kultuszt csinálni. Ha van egy jó ötleted, vagy szlogened, azt tedd rá a pólódra, többet ér, mint egy zenekar neve. De ha valaki egy Rozpor pólót csinál magának, természetesen örülünk neki. Az a saját munkája, a saját döntését támasztja alá vele, az semmi esetre sem a mi eladható termékünk.

Kova: Úgy tudom, tavaly nyáron, nem sokkal az Auróra fesztivál után Szlovákiában is volt egy punk fesztivál, ahol ti is jártatok. Történt valami érdekes a Punk Island fesztiválon?

Roman: Nem akarom osztályozni az európai zenekarokat, hogy melyik fontos és melyik nem. Egyszerűen, az oi!punk színtér minden zenekarának van valamilyen mondanivalója, üzenete. Akkor is, ha ez egy jó, vagy egy kevésbé jó banda. És ez így működik az egész világon.

Kova: Gondolom, azért egy Top-10-es lista felállításától csak nem zárkóztok el?

Datra: Oké, ez most az aktuális top-10:

1.Invasion of a porky men	ENGLISH DOGS
2.Mad punx, English dogs	ENGLISH DOGS
3.Karoliner	ULTIMA THULE
4.Anarkoi!	OI!THE ARRASE
5.Singles	The MAGNIFICENT
6.God save the Cockroach	BLAGGERS ITA
7.Scandinavian Jaw breaker	ANTI-CIMEX
8.In search of...	The CRACK
9.No potentional threat	RIOT SQUAD
10.az összes	BANDIERA DE COMBATE

Roman: Mostanában a cseh Fist Boi!s-ot és a lengyel Analogs-ot hallgatom, de azért leírom én is a top-10 listámat:

1.Hlaskower Rock	ANALOGS
2.Czeh and Slovak street comp.	V/A
3.Oi!Mlodziez	ANALOGS
4.Contiamo su di Voi	LOS FASTIDIOS
5.The last of the hippies	DISCIPLINE
6.No return	KONFLIKT

ЯOZPOR

Néhány évvel ezelőtt –egész pontosan 1999.-et írtunk- négy pozsonyi fickó elhatározta, hogy alapítanak egy zenekart, amellyel oi! zenét fognak játszani. A tervet tettek követték, és még azon év decemberében bemutatkoztak a közönségnek , amikor is első koncertjüket adták a St.Oi! zenekar társaságában. Azóta négy év telt el, a Rozpor első demo kazettáját idehaza is sokan megismerték, tavaly februárban pedig az első Radical Roots fesztiválon is felléptek Jánossomorján. Tavaly nyáron jelent meg a szlovák oi!punkcore zenekar második anyaga cd-n, „Ilegálna spradovlivost" címmel. Többek között az új lemezről is faggattam a zenekar két tagját, Datrát és Romant.

Kova: Miért történt változás a Rozpor felállásában? Eddig úgy tudtam, hogy csak Walter, a zenekar énekese hagyott el benneteket, de ahogy nézem az új albumotok stáblistáját, Banán nevét sem látom. Banán is lelépett?

Datra: Banán nem lépett le! Filip-ként olvashattad a nevét a cd-borítónkon, tehát Banán az Filip, és Filip alias Banán, ő még mindig ugyanaz a személy! Csak Walter hagyta itt a zenekart. Az utóbbi időben nagyon lefoglalta őt a barátnője és a munkája, így már nrm tudott belekóstolni a folytatásba. Először úgy gondoltuk, hogy majd két énekesünk lesz, Roman segít énekelni Walternak, de aztán Walter kijelentette, hogy Roman jó lesz énekesnek, és lelépett. Mindenesetre, még barátok vagyunk Walterrel.

tok „Ilegálna spradovlivost" címmel. Ezt saját magatok adtátok ki, miért? Ez egy fajta tiltakozás a nagy lemezkiadók basáskodása ellen?

Datra: Végül is azért választottuk a DIY utat, mert nem igazán találtunk olyan kiadót Szlovákiában, aki kiadta volna volna az albumot. Nem nagyon hemzsegnek a független kiadók. Természetesen tiltakozunk az összes nagy kommersz kiadó ellen, de nem vagyunk az independent oi!/punk/hc kiadók ellenségei! De ha tudsz egy kiadót, akinek fekszik a stílusunk, rögtön szólj nekünk!!! Kapcsolatban álltunk az Universal Music Ltd. szlovák diviziójával, ígéretünk volt tőlük, hogy az egyik dalunk felkerül a „Punkrock made in Slovakia" nevű válogatáskorongra, de mi visszautasítottuk őket. Ez

(Csehország) Rabiát Records, az Operace Artaban kiadója, hogy érdekli őket az anyagunk, de amikor komolyan kerestek, mi azt gondoltuk, hogy csak vicc az egész, és nem válaszoltunk.

Kova: Menynyi készült, és mennyit sikerült eladnotok eddig az új cédéből?

Datra: 500 db cédé kiadását terveztük, de a rossz anyagi kondíciónk miatt egyelőre csak 100 darabonként gyártatjuk a lemezt. Augusztus végéig 200 darab talált gazdára, így azt hiszem elégedettek lehetünk.

Kova: Az új albumotokon sikerült megőriznetek a Rozpor jellegzetes oi!punkcore hangzását, csak mintha most kevesebbet oi!-oznátok, mint az ezt megelőző demo kazettátokon (Nezabudneme). Milyen visszajelzéseket kaptok az új dalok kapcsán?

Roman: Azt kell mondjam, kellemes meglepetést okozott a véleményeket hallani. A többség elégedett volt, akik meghallgatták az albumot. Jó kritikát kaptunk a zenét, és a hangzás minőségét illetően is, főleg a „Nezabudneme" demohoz képest.

Kova: A cédéhez mellékelt füzetben angolul is olvashatóak a dalszövegeitek. Ezeket elnézve egyszerre nevezhetnénk őket kibaszottnak és briliánsnak is. Találtam egy érdekes témát a „Grub" című számotokban. Ez egy olyan szó, aminek több jelentése is van, és számomra mindkét jelentés más és más irányba viszi el a dalszöveget...

Datra: Hát, ha nem egyértelmű számod-

Kova: Roman, az új énekesetek melyik zenekarból érkezett a Rozpor-ba? Tudod, hogy Roman sok csaj rajongót szerzett magának a jánossomorjai Radical Roots fesztiválon?

Datra: Roman azelőtt az „Úkryt" nevű, azóta már feloszlott zenekarban basszusgitározott. Tizenkilenc éves, munkanélküli, most valamilyen iskolába jár. Roman Pozsony legveszélyesebb részén lakik, Petrzalkában. Mindannyian elégedettek vagyunk vele, új lendületet adott a Rozpor-nak.

Kova: Nemrég jelent meg az új albumo-

nem egy punkválogatás, csak egy kibaszott biznisz nekik. Rengeteg szlovák punk, oi!, és hardcore banda szerepel ezen a válogatáson, de én boldog vagyok, hogy a Rozpor kivétel. Mi az igaz underground oi! útján járunk, és büszkék vagyunk rá!

Roman: Oh, tévedsz Kova. Mi nem bojkottálunk semmilyen kiadót sem. A saját utunkat járjuk, mert egyetlen kiadót sem találsz Szlovákiában, amelyik felvállalja ezt a fajta

Az összes beszélgetésünk kimerült

zenét, ami a te és a mi életünk. Itt csak kommersz zenékkel foglalkozó kiadók léteznek. Nem rég megkeresett minket a brnói

ra az ominózus dalszöveg, az bizonyos fokig csalódás nekem, mert nem értetted meg, mit akarunk mondani ezzel a dallal. Jelen eset-

ják, tanácsos az erőszak problémával elmélyültebben foglalkozni. A leggtöbbjük, 68,7 %-uk azt vallja, hogy bizonyos szituációkban elkerülhetetlen erőszakhoz folyamodni. Csupán a bőrfejűek 2,7 %-a nem osztja ezt a véleményt. 30,4 % vallja, hogy az erőszak által tiszteletet válthat ki, ezt az állítást a férfiak 35 %-a, és a nők 29,6 %-a fogadta el. 41,5 % nem tudta biztosan eldönteni ezt a kérdést, és 17,3 % szerint az erőszak egy módja, hogy az életben megállja a helyét valaki.

A megkérdezettek nem egészen 68 %-a az elmúlt két évben mindössze két alkalommal verekedett, ez a nőknél 37,2 % (!). A megkérdezett skinek 23,5 %-a több, mint ötször verekedett az elmúlt két évben. Korcsoportonkénti különbségek alig vannak . Heitmann a vizsgálódásaiban a segítőkészségre is rákérdezett. A skinheadek 83,8 %-a beavatkozna, ha fiatalokat látna az utcán járókelőket terrorizálni. 44,8 % csak akkor avatkozna be, ha a szituációt előre kiszámíthatná, de így is 40 % avatkozna be mindenképp. Fegyverrel az összes skinhead negyedrésze rendelkezik, hogy veszély esetén, egy bizonytalan kimenetelű szituációban meg tudja védeni magát.

12. A SKINHEADEK ELLENSÉGEI A bőrfejűek ellenségei 51,3 %-ban a más szubkultúrákhoz tartozó fiatalok, 35,9 %-ban baloldaliak, illetve autonómok, a jobboldaliak 32,2 %-ban, a külföldiek 34,6 %-ban, más skinheadek 12,8 %-ban, és a rendőrök csak 2,1 %-ban. Ha konfliktus adódik a külföldiekkel, annak oka csak ritkán politikai. Nagyon sokszor az összetűzések mozgatórugója a

Rendörség	2,1 %
Más skinek	12,8 %
Külföldiek	34,6 %
Jobbosok	32,2 %
Baloldaliak, autonómok	35,9 %
"Normálisak"	51,3 %

8. táblázat: A skinheadek ellenségei

klikkek, bandék, stb. személyes ellenségeskedésében keresendő. Egy verekedés kiinduló oka 47,5 %-ban provokáció, 27,7 %-ban pedig ittas állapot. 18,6 %-ban nevezték meg a bandák a saját kinézetüket, és 17,7 %-ban a mások által rájuk irányuló előítéletet a bandájuk megvédését célzó indítékként. 12,1 % szerint alapjában a

Német skinhead csajok egy holland kocsmában

véleményeltérésre vezethető vissza ez. 6,2 % szerint viszont más valaki, a „másképpenkinézők" azok, amelyen belül a külföldiek 2,4 %-ot tesznek ki. (8. táblázat)

13. SKINHEADEK KELET-NÉMETORSZÁGBAN Minden elhamarkodott feltevés ellenére az NDK-ban is voltak, annak jelenlegi területén is vannak skinheadek. Az össznémet átlaghoz mérve számuk mindenesetre relatíve alacsony. Elfogadható, hogy a jobboldali skinheadek aránya rendkívül magas volt, mert ott a fiatalok szinte kizárólag a médiák után orientálódtak, különösen a „nyugati TV"-k után. Egy másik ok lehetett az államapparátus. Éppen egy diktatórikus rendszer (amely erőszakkal alkot meg ifjúsági mozgalmakat, és minden mást meg akar akadályozni) fogja ezzel a szubkultúrát provokálni, illetve ezzel a születésének kedvezni.

Skinheadek az 1980.-as évek eleje óta vannak az NDK-ban, csak úgy, mint punkok. A kialakulásuk nagyjából párhuzamosan zajlott a nyugatival. Később, 1987. táján jelentek meg az első tradícionális skinheadcsoportok a volt munkás-, és parasztállamban. A jobboldaliak aránya (ami nem feltétlenül kell, hogy skinheadet jelentsen) lényegesen magasabb volt az egykori NDK-ban, mint ahogy a csatlakozás után, 1990.-ben Németországban mutatkozott. Az idegenellenes erőszak olyan méreteket öltött, amilyen Németországban a Harmadik Birodalom óta nem volt. A fiatalok között a militáns újfasizmus és az ehhez kapcsolódó utcai erőszak a német egység kínálta ajándék volt. A jobboldali extrémisták előretörésének valószínűsíthető oka végül is a kelet-német részben keresendő.

Egyébként a jobboldal skinheadek aránya szinte a mai napig jóval nagyobb keleten, mint nyugaton (kb. egyharmaddal). De itt a képbe jön egy „art pszeudoszcéne" is: dezorientált, felvilágosulatlan fiatalok, akik ezen kultúra ideálképéről kizárólag a médiák után tájékozódnak, és ezért mintegy jobboldaliak, hogy skinheadek lehessenek, illetőleg mert skinheadek, ezért jobboldaliak. Mindenesetre a TV-k, meg az újságok ezt az alapot szolgáltatják.

Végül egy megjegyzést. Szerintem a szerző, és mindenki, aki azt hiszi, hogy a skinhead kultúra kezdete 1968-69-re tehető, az téved. Már középkori freskókon is ábrázolták, hogy Jézus is skinhead volt. Aki nem hiszi, járjon utána! **by Zoli, a Világháló alapján**

4PROMILLE

A most következő interjú a német 4PROMILLE zenekarral kéterveztem összehozni, míg rengeteg e-mail vált szült. Régóta van. A 4PROMILLE tagjai apolitikus bandának mondják magukat, zenéjükről meg csak annyit, hogy dallamos oi! zenét játszanak, ráadásul női énekesük is van, ami szerintem nagyon feldobja a produkciót. Dalszövegeik több mindenről szólnak: hajléktalanok, szoftver rendőrség, hogy meg kell-e vádért harcolj, a régi barátokról, és természetesen tozniuk, hogy ne a hazáslásról. De mondják el inkább ők. A kérdésekre sok szám íródott a piákese adott választ.
Thomas, a banda éne-

Thomas Ziad Melanie Ralf Volker

Zoli: Miért választottátok a „4 Promille" nevet? Ez mit jelent?

Thomas: A „promille" szó „ezrelék"-et jelent, ezzel fejezik ki a vér alkoholszintjét is, ami mint köztudott, soföröknek esetében nem lehet több, mint fél ezrelék. Nos, ehhez képest a 4 ezrelék meglehetősen magas érték. (Valahol az alkoholmérgezés szintje-Kova professzor kontár megjegyzése.) Ezenkívül a nevünk frásmódjának a sémáját a 4-Skinsről koppintottuk.

Zoli: Kérlek meséld el röviden a zenekar történetét! Mindannyian skinheadek vagytok?

Thomas: Most már kb. hetedik éve ugyanabban a felállásban vagyunk: **Volker Grüner** –gitár, **Ralf Schmidt** -basszusgitár, **Ziad Moughrabi** -dob, **Melanie Kölsch** –ének, **Thomas Müller** –ének. A zenénk mindenkihez szól, aki hallgatni akarja, elsősorban természetesen punkoknak és skinheadeknek. A kérdésre, hogy mindannyian skinheadek vagyunk-e, csak nehezen tudnék válaszolni a többiek nevében. Ki jobban, ki kevésbé. A mozgalom sokat változott, ami a skinhead kultusznak nem feltétlenül tett jót.

Zoli: Mivel foglalkoztok a zenekar mellett, mi a foglalkozásotok? Van valamilyen hobbitok?

Thomas: Volker háztartási technikus egy nagy áruházban. Ralf könyvelő. Ziad mobiltelefonokat ad el, Melly kémialaborban dolgozik, én pedig a kormánynál vagyok alkalmazott. A zene a hobbink. Sajnos a zenélésből nem tudunk megélni, és ezért emellett az idő nagyobb részében dolgoznunk kell.

Zoli: Melyek a kedvenc bandáitok és melyik német zenekarokat ajánlanátok nekünk?

Thomas: Mivel a kérdéseket egymagam válaszolom meg, így túl sokat nem tudok mondani a többiek nevében. Természetesen mindannyian szívesen hallgatunk oi!-t és punkrockot. Volker és Melly nagyon szeretik az ír népzenét, míg Ralf sok ska-t és reggae-t hallgat. Ziad a régi metáldolgokat is eléggé bírja. Én tulajdonképpen mindenre nyitott vagyok, a fő, hogy ne gépzene legyen.

Zoli: Milyen híres bandákkal játszottatok együtt? Szimpatikusok voltak a tagjaik? (Van esetleg valami vicces/érdekes sztorid?)

Thomas: Sok ismert és híres bandával léptünk fel együtt. Business, Argy Bargy, Stage Bottles, Verlorene Jungs, Loikaemie, Red Alert, Wretched Ones. Egyik jobban, másik kevésbé volt szimpatikus a számunkra. Úgy gondolom, hogy a legvidámabb a 2001-es, a Bonecrusher-ral közös turnénk volt. Ők a kedvenceim az amerikaiak közül.

Zoli: Mennyire vagytok ismertek Németországban, és mennyi koncertetek volt eddig (külföldi is)?

Thomas: Németországban az oi! és punk körökben már valamelyest ismertek vagyunk. A koncertjeink száma nagyon változó. Csak meg kell nézned a honlapunkat (www.4promille.de - innen le tudjátok tölteni az első albumunkat is), ott van minden dátum.

Zoli: A lakóhelyed környékén egységesek a skinek és a punkok?

Thomas: Azt hiszem, te arra gondolsz, hogy a punkok és a skinheadek kijönnek-e egymással, vagy van-e viszály a két csoport között. Általában, legalábbis a barátaink legnagyobb része esetében nincs probléma. A koncerteken hellyel-közzel van harag, de a normális határokon belül. Szerintem a „punkok a skinheadek ellen" időszaknak szerencsére vége.

Zoli: Szeretnék feltenni néhány kérdést az „Im naechtsen Leben" albumotokkal kapcsolatban. A „So scmertzt der Winter" dalotok egy hajléktalanról szól. Ezen a téren nagy a probléma nálatok?

Thomas: A hajléktalanság természetesen probléma. Talán nem annyira nagy, mint más, szegényebb országokban, de mindenesetre probléma. Csak senki sem beszél róla szívesen.

Zoli: „Don't fight for your Country, fight for your Class!" Hogy vélekedtek a patriotizmusról, nacionalizmusról, és az anarchizmusról?

Thomas: Ez a mondat abszolút igaz, sok mindent nem lehet hozzátenni. Németországban nem könnyű a politikáról nyilatkozni anélkül, hogy félre ne értenék. Mi nem vagyunk egy politikus banda, ezért nem nagyon szeretnénk ehhez hozzászólni. Ezt már túl sokan megtették közülünk.

Zoli: Mennyire tartjátok fontosnak a dalszövegeket? Szóval mennyire fontos szerintetek, hogy egy szöveg mély gondolatokat tartalmazzon?

Thomas: Fontosak a szövegek, de attól még nem úgy van az, hogy csak komoly szövegeket kell írni. Sok vidám dalszöveg a bölcsességénél fogva komoly.

Zoli: Sikerült végre beszereznem az új lemezeteket is. Szerintetek jobb lett az „Und ab" album, mint az „Im naechtsen Leben"? Ezen inkább egy vidám „kocsma-oi!"-t próbáltok játszani?

Thomas: Szerintem az „Und ab" egy kicsit nyomulósabb lett, mint az „Im naechtsen Leben". Azaz a technika javult. Bár még mindig teljesen „zeneietlenek" vagyunk. Ezenkívül az új lemezünk változatosabb lett és egy kicsit mertünk kísérletezni is (Handvoll Schnaps).

Thomas: A Rabauken számomra egy nagyon fontos, és mostonában nehéz téma. Először is az ellen kell fellépnem, hogy nácinak nevezik őket. Bernd-et és Mario Zippel-t (a Rabauken tagjai) már meglehetősen régen ismerem, és néhány éve jó barátok vagyunk. Én nem tudom, hogy milyen okból írták akkoriban az „Unser Vaterland" című számot, de tény, hogy azt még mindig játsszák, és ahogy viszonyulnak hozzá, az számomra bizonyítéka egy őszinte és semmi esetre sem fasisztoid, vagy náci beállítottságnak. Ez a dal mutatja, hogy óriási különbség a hazánkat szeretni, és amellett nyugodtan élni, vagy erőszakot gyakorolni a máshogy kinéző, vagy gondolkodó emberek iránt. A Rabauken egyszerűen egy jó zenekar, akik nem érdemlik meg, hogy nácinak bélyegzék őket.

Zoli: „Rechte, Linke, scheißegal" (bal, jobb, kurvamindegy). Milyen erősek Németországban a bal-, illetve jobboldali mozgalmak. Itt Magyarországon sokat lehet hallani a német nácikról, és hallottunk a május 1.-i tüntetésekről, zavargásokról. Mi történt ott tulajdonképpen?

Thomas: Természetesen vannak itt-ott nácik, és a véleményem szerint lesznek is, éppúgy, mint ahogy mindig vannak olyanok, akik gyerekeket gyaláznak meg, erőszakoskodók és gyilkosok. De ez nem csak Németországban van így, hanem sajnos az egész világon.

Zoli: Az utóbbi időben sokat lehetett hallani a Rabauken zenekarról. Néhányan egyenesen nácinak nevezik őket. Az „Unser Vaterland" (hazánk) című dallal kapcsolatban gondolta ezt az illető. Erre azt válaszolták ők, hogy „ez egy hazafias szám, se több, se kevesebb"

Zoli: Egy fanzinban (talán a Moloko Plusban) olvastam, hogy a 4 Promille a mai 4-Skins. Hogy vélitek, melyik irányzatot követi a zenekarotok?

Thomas: Ehhez nem tudok mit hozzátenni. Mi csak dalokat játszunk, amik számunkra nagyon tetszenek. Ebben benne van minden.

Zoli: Mi a véleményetek az erőszakról általában?

Thomas: Az erőszak legtöbbször fölösleges, ritkán szükséges, de soha sem az egyetlen megoldás.

Zoli: A jövőt illetőleg mik a terveitek? Fellépnétek Magyarországon? Játszottatok-e már Kelet-Európában, és tervezitek-e?

Thomas: Még soha sem játszottunk Kelet-Európában, de ha meghívtok, megyünk szívesen. Mindenesetre mi mindig éhesek vagyunk…

Zoli: Hallottatok már Magyarországról valami rosszat, jót, vagy érdekeset? El tudjátok képzelni, hogy Magyarország EU tagállam lesz (szerintem például a magyar környezetvédelem szar)?

Thomas: Sem jót, sem rosszat nem hallottunk Magyarországról, és a környezetvédelem nekem őszintén szólva kurvamindegy.

4PROMILLE

Zoli: Végezetül köszönöm az interjút, minden jót kívánok. Mit üzentek a magyar olvasóknak?

Thomas: Végül, mindenekelőtt szép karácsonyt kívánok nektek!
(Az interjú válaszai nem sokkal 2002 karácsonya előtt érkeztek – a szerk.) BY ZOLI